

4ème Festival de Théâtre en français de Barcelone

RESUM DE PREMSA REVISTA DE PREMSA REVUE DE PRESSE

Mathilde MOTTIER (Directora)
+33 (0) 6 81 43 14 66
mathildemottier@gmail.com

François VILA (Director)
+34 (0) 747 850 177
francoisvila@gmail.com

www.festivaldetheatreenfrancais.com

Agence de relations presse à Barcelone : Oh la là !

Valorisation de la partie espagnole : plus de **242.137 €**

Nombres de pages : 170

Agences presse

Agencia EFE

Europa Press

Télévisions

TV3

Emission : **Els matins** (Toni Punti)

Betevé

Agenda

Emission : **Àrtic**

La Xarxa (réseau des télés locales)

Emission : **Teló de fons**

TV Badalona

Emission **TRES60°** : Invité plateau François Vila

Emission **Dia al dia** : reportage répétition « Gibraltar » a El Circol.

Radios

Cadena Ser

Émission : **Soroll**

Émission : **La Ventana** (en nationale)

Interview François Vila)

Catalunya Ràdio

Émission : **iCat al dia**

Émission : **Entre Caixes** : invité plateau : Thomas Merlan (Onyos / Llop le loup)

Radio Badalona :

Interview plateau : François Vila

Presse écrite

Quotidiens / diari / diaro

La Vanguardia (presse écrite et internet), éditions en catalan et castillan

El Punt Avui (presse écrite et internet)

El Periódico de Catalunya (presse écrite et internet), éditions en catalan et castillan

Interview des auteurs : Céline Brunelle et Guy Giroud

ARA et **ARA Balears** (presse écrite et internet)

El País (Barcelone et Madrid)

ABC

Hebdomadaires / setmanal / semanal

Time Out (presse écrite et internet)

Què fem? supplément culturel de La Vanguardia

Mensuel / mensual

Mundo Negro

Zona Sec

Entreacte (magazine spécialisé du théâtre)

Internet

Teatralnet

Núvol

El Confidencial

La Llança – El Nacional

La República

Catalunya Plural

Teatre Barcelona

Barcelona.cat

Espectaculosbcn.com

Metropolitan

El Culturista

Xtec.gencat.cat

Lecool

Guía del Ocio

Butaques i Somnis

Interview François Vila

Mamma Proof

La Clau (journal de Badalona)

Tot Badalona (journal de Badalona)

News Santander

Presse en français

Equinox Magazine (radio à Barcelone)

Culturae (magazine transfrontalier)

L'Indépendant (de Perpignan – quotidien)

lesInrock.com

Photo de Alexandra Badea

Profession spectacles

Interview de Laurent Gaudé (Onyos le furieux)

Interview de Max Vasseur (directeur de l'Institut français de Barcelone)

Interview de Céline Brunelle, autrice de Mon Livre de la jungle (My Calais Story)

Rencontre autour de la traduction de Jean-Luc Lagarce

Le Petit Journal de Barcelone

Le Petit Journal Madrid

Barnanews.com

Interview Mathilde Mottier et François Vila

paris-barcelone.com

Interview Mathilde Mottier et François Vila

Reg'arts

Toutelaculture.com

L'EOI international (Badalona) interview Mathilde Mottier et François Vila

Scène web

Sortiz.com

Divers

Encart pub

Time out

Que fem?

Billetterie

Time Out

TR3SC

TV3 – ELS MATINS DE TV3

“Els matins”

3:04:28

U. únics: ND Pg. vistas: ND V. Publicitario: 7.519 €

BETEVEÉ - Àrtic

"Agenda"

U. únics: ND Pg. vistas: ND V. Publicitario: 1.200 €

Minut 44

betevé a la carta programes programació cinema seccions barris

avui destaquem entrevista Ada Colau - Dia Mundial Càncer - ultimàtum a Airbnb i HomeAway - record febrer càlid

àrtic àrtics sencers

Àrtic

Àrtic | Dilluns, 3 de Feb del 2020, a les 22.36

f t w

La Laura Sangrà presenta algunes de les desfilades de moda del 080, que s'allarga fins dijous. Georgina Latre ens presenta al sofà l'obra que interpreta a El Maldà, 'Alhayat o la suma dels dies'. Amb l'Esther Castarnado descobrim l'impacte dels videojocs en la cultura popular a través de l'exposició "Gameplay".

BETEVE

"OUI! Festival de T(h)eatre en Francès"

U. únics: 63.911 Pg. vistas: 223.286 V. Publicitario: 1.313 €

betevé a la carta programes programació cinema seccions barris

zeta destacuem entrevista Ada Colau -> Cas Munté i Clotet -> itinerari a Colònia -> record teatre català

agenda de barcelona

OUI! Festival de T(h)eatre en Francès

Del 4 al 16 de febrer, en diversos espais de la ciutat. Consulteu la informació aquí

Cultura betevé | Núria Diaz | Dimarts, 4 de Feb del 2020, a les 12:11

Què?

Del **4 al 16 de febrer** Barcelona té una cita amb la **4a edició del OUI! Festival de T(h)eatre en Francès de Barcelona**. Durant gairebé dues setmanes, el públic podrà posar-se al dia amb l'escena contemporània francesa gaudint de peces inèdites a Espanya que estaran acompanyades de subtítols per fer-les accessibles per a tothom com en edicions anteriors.

[Programa OUI! Festival PDF](#)

Programa

- **4 de febrer**

'Gibraltar': escrita i dirigida per Guy Giroud i interpretada per Jules Soguira Gouba i Bachir Tassemedo de la companyia Ouaka Trama (Burkina Faso), és una història sobre la migració que es podrà veure a l'escenari de l'Institut Francès de Barcelona per l'obertura del festival. **20 h, Institut Francès**

- **6 de febrer**

'Bonnes Ondes': estrena mundial de Auriane Abernassis, una producció pròpia del festival OUI! que s'ha muntat durant una residència de la companyia a Barcelona i que parla de l'assetjament moral a través de la història de la jove Chris que és assetjada per la popular Coline. **20 h, Institut Francès**

• 8 de febrer

'**Je ne marcherai plus dans les traces de te pas**' d'Alexandra Badoa. Després de 'Pulverisá' (2018) i 'Europe Connexion' (2019) és la tercera vegada que una obra d'Alexandra Badoa es seleccionada pel festival. Així, en aquesta nova edició l'Institut del Teatre acollirà la nova peça representada per la companyia L'Arcade que havia presentat a Barcelona: 'Pulverisá'. **20 h, Institut del Teatre**

• 8 i 9 de febrer

'**Llop le loup**': de Sabrina Soulió a la sala Dau al Sec (espectacle familiar en francès i català) **8 de febrer, 17 h i 9 de febrer, 20 h, a la sala Dau al Sec**

• 11 de febrer

'**Mon livre de la jungle (My Calais story)**': de Céline Brunelle on de nou es parla del tema de la migració a través de l'experiència de la mateixa autora i interpret de la peça que es podrà veure a l'escenari de l'Institut del Teatre. **20 h, a l'Institut del Teatre**

• 12 i 13 de febrer

'**Onyxos le furieux**': de Laurent Gaudé. Giovanni Vitello encarnarà a un home sol, prim i immund assegut a un banc d'una estació de metro de Nova York. Un monòleg llarg i intens que repren el fil del temps i que ha rebut a França 4 premis "Petits Molières", dintre els quals estan el Premi a millor sol en escena i el Premi a millor autor viu. **20 h, a l'Institut del Teatre**

• 14 de febrer

'**Je vole... le reste je le dirai aux ombres**': de Jean-Christophe Doilé una peça que ens introdueix de ple a la ment de l'assassí de Nanterre (França, suburbi de París) i que es podrà veure a l'Institut Francès de Barcelona interpretada per Julien Derivaz, Clotilde Morgie i el propi autor de l'obra. **20 h, a l'Institut Francès**

• 15 de febrer

'**Né quelque part**': d'Iván Morales, la versió en francès de 'Sé de un lugar'. **15 de febrer 20 h i 16 de febrer, 18 h, a la Nau Ivanow**

Activitats paral·leles

Sala Dau al Sec:

- Trobada amb tema de la traducció: "Juste la fin du monde" (Just la fi del món) de Jean-Luc Lagarce. Amb Ramon Vila, traductor de l'obra dirigida per Oriol Broggi i Roberto Romei, amb la col·laboració de la Perla 29.
- Lectura en francès de "Mon dispositif Venus" de i per Adeline Flaun

Teatre Akademia:

- Lectura en francès de "Pour un oui ou pour un non" (Per un sí o per un no) de Nathalie Sarraute, de la mà d'Isabelle Bres i Magalie Mestre, amb la col·laboració del Teatre Akademia.

Llibreria Jaimes de Barcelona:

- Trobada amb Jean-François Prevand autor de "Voltaire/Rousseau" ("La disputa"), obra que ha sigut interpretada i dirigida per Josep Maria Flotats a Madrid.
- Premis a la millor Crítica a les joves.

etiquetes

— arts escèniques — uc

MATARÓ AUDIOVISUAL - TELÓ DE FONTS

"Agenda 186"

U. únics: 8.671 Pg. vistas: 23.512 V. Publicitari: 411 €

TELÓ DE FONTS

Agenda 186

<https://bdncom.alacarta.cat/badalona-tres60/capitol/30-de-gener-de-2020-tres60>

Début / Principi / Principio
01h22'

Début / Principi / Principio
00,16 mn

CADENA SER - SOROLL

"Soroll – Festival OUI!"

U. únics: ND Pg. vistas: ND V. Publicitario: 1.100 €

The image is a screenshot of the SER Catalunya website. At the top, the SER Catalunya logo is on the left, and a yellow button with a play icon and the text "ESCUCHA LA RADIO" is on the right. Below the logo, a navigation menu includes "PROGRAMAS Y PODCAST", "EMISORAS", "DEPORTES", and "BOLETÍN INFORMATIVO". On the right side of the menu, there are icons for user profile, search, and a hamburger menu. Below the navigation bar, the text "SER CATALUNYA" is on the left and "SOROLL" is centered. The main content area features the name "Sílvia Abril" in a large, bold, black font. Below the name is a large, square audio player with a white waveform on a brown background. At the bottom of the player, there is a progress bar showing "04:28 / 51:14", a volume icon, and the SER logo.

LA VENTANA – CADENA SER

“La Ventana a la cultura y el ocio”

Minuto 00:13:05

U. únicos: ND Pg. vistas: ND V. Publicitario: 1.500 €

CATALUNYA RÀDIO

"Teatre en francès? Oui"

U. únics: ND Pg. vistas: ND V. Publicitario: 2.235 €

The screenshot displays the Catalunya Ràdio website interface. At the top, there is a navigation bar with the number '3' and the text 'CATALUNYA RÀDIO'. Below this, a menu includes 'NOTÍCIES', 'ESPORTS', 'CULTURA', 'EL TEMPS', 'DIRECTES', and 'A LA CARTA'. A search bar is located on the right side of the navigation bar. Below the navigation bar, the 'alacarta' logo is visible, followed by a search bar for audio and video content. The main content area features a video player with a thumbnail image of two men in a theatrical setting. The video player includes a progress bar, a volume icon, and social media sharing icons for Facebook, Twitter, and a plus sign. Below the video player, the text 'CATALUNYA MIDDIA' is displayed, followed by the title 'Teatre en francès? Oui!' and a short description: '04/02/2020 | Què ofereix l'escena teatral francesa? Visiteu el festival de teatre en francès Oui! de Barcelona, des d'avui fins al 16 de febrer. N'informa Montse Mas.'

ENTRE CAIXES – CATALUNYA RÀDIO

“Entre Caixes”

Minut 00:16:39

U. únics: ND Pg. vistas: ND V. Publicitario: 1.100 €

Campi qui pugui amb el Festival Oui! i el Festival Salmon

Amb motiu del Oui Festival! Festival de Teatre Francès, vindran Thomas Merlant, autor de la música i la il·luminació dels espectacles "L'lop le loup" i "Onysos le furieux", Cristina García i Jordi Pedrós, de la companyia Campi qui Pugui, que porten a l'escenari el documental "Camí a l'escola"; Cristina Alonso, directora del Salmon, i Rubén Ramos, que porta "Schumann amateur" a l'Àntic(...)

[CONTINUA LLEGINT](#)

El festival de teatro en francés OUI! celebrará en febrero su cuarta edición

Barcelona, 2 dic (EFE).- El festival de teatro en francés de Barcelona OUI! celebrará su cuarta edición del 4 al 16 de febrero con una programación encabezada por el estreno mundial de la producción "Bonnes ondes", de Auriane Abecassis, en el Instituto Francés.

El certamen OUI!, dirigido por Mathilde Mottier y François Vila, repite los anfitriones de anteriores ediciones, con el Instituto del Teatro y la sala Dau Seu, además del Instituto Francés, y amplía la lista de escenarios con el centro Nau Ivanow, en el barrio de La Sagrera.

Entre las producciones programadas, destaca el espectáculo adolescente "Bonnes Ondes", una pieza de la compañía Alma que trata el acoso moral a partir de un texto de Auriane Abecassis, que ha confirmado su presencia en el festival.

También visitarán el OUI! Guy Giroud, Alexandra Badea, Jean-Christophe Dollé y Céline Brunelle, que presentará en el Instituto del Teatro la obra "Mon livre de la jungle", de la compañía Le Passe Muraille, en torno a la cuestión de la migración.

Siguiendo la misma temática, el OUI! ofrecerá la producción de la compañía africana Ouaka Trama "Gibraltar", que se podrá ver en el Instituto Francés, y el estreno en el Instituto del Teatro de "Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas", de Alexandra Badea y la compañía L'Arcade.

La cuarta edición del festival estrenará la sección "Km 0", que guardará un espacio en la programación para creaciones de artistas residentes en Barcelona, como Iván Morales, que presentará en la Nau Ivanow "Né quelque part", adaptada al francés e interpretada por Aina Tomàs y Tolgay Pekin.

Además, el Instituto Francés complementará el programa con coloquios, lecturas dramatizadas y talleres de lectura. EFE

LA VANGUARDIA

"El festival de teatro en francés OUI! regresará en febrero con el estreno de Bonnes Ondes"

U. únicos: 1.440.000 Pg. vistas: 4.896.000 V. Publicitario: 4.073 €

CATALUNYA.-El festival de teatro francés OUI! regresará en febrero con el estreno de 'Bonnes ondes'

• El festival de teatro francés OUI! regresará a Barcelona del 4 al 16 de febrero con el estreno mundial de la pieza 'Bonnes ondes', de Auriane Abecassis, a cargo de la compañía del Alma de Catalunya Nord - Pirineus Orientals.

BARCELONA, 2 (EUROPA PRESS)

El festival de teatro francés OUI! regresará a Barcelona del 4 al 16 de febrero con el estreno mundial de la pieza 'Bonnes ondes', de Auriane Abecassis, a cargo de la compañía del Alma de Catalunya Nord - Pirineus Orientals.

Según ha informado la organización en un comunicado este lunes, todas las obras presentadas irán acompañadas de subtítulos para hacerlas accesibles a todos, y como novedad, se estrenará la sección kilómetro cero para los artistas residentes en Barcelona.

El festival seguirá teniendo la sede en el Institut Francès de Barcelona y en la sala Dau Seu, a los que se sumará el centro de creación escénica Nau Ivanow.

Festival Oui! aborda la inmigración y el acoso escolar en su cuarta edición

Barcelona, 16 ene (EFE).- La inmigración y el acoso escolar son dos de los temas que abordan las obras programadas en la cuarta edición del festival Oui! de cine francés, que se celebrará en Barcelona del 4 al 16 de febrero.

Según ha informado este jueves el festival, entre las piezas programadas destaca el estreno mundial de "Bonnes ondes", de Auriane Abecassis, un espectáculo adolescente que se podrá ver en el Institut Francès de Barcelona.

En esta edición también estará muy presente la problemática de la migración que se abordará en dos de las piezas del festival: "Gibraltar", de la compañía Ouka Trama de Burkina Faso, y "Mon livre de la jungle (My Calais Story)", de Céline Brunelle, presentada por la compañía Le Passe Muraille.

La muestra de teatro francófono acogerá también, por tercera vez, una obra de la autora rumano-francesa Alexandra Badea, "Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas", que la compañía L'Arcade representará en el Institut del Teatre.

Como novedad, en esta edición se inaugurará la sección kmo que reunirá creaciones de artistas residentes en Barcelona, como "Né quelque part", de Iván Morales, traducida y adaptada al francés. EFE

TEATRO FRANCÉS

"Bonnes Ondes", de Abecassis, estreno mundial en festival Oui! de Barcelona

Barcelona, 28 ene (EFE).- La pieza "Bonnes Ondes", de Auriane Abecassis, tendrá su estreno mundial en la cuarta edición del Festival de T(h)eatre en francés Oui!, que se celebrará en Barcelona entre el 4 y el 16 de febrero.

Como en ediciones anteriores, durante casi dos semanas el público podrá ver piezas de la escena francesa contemporánea, todas inéditas en España, que se representarán con subtítulos para hacerlas accesibles a todo el público.

Entre las ocho obras que se presentarán, destaca el estreno mundial el 6 de febrero de "Bonnes Ondes", una producción propia del Oui!, que se ha montado durante una residencia de la compañía en Barcelona y que habla de acoso moral a través de la historia de la joven Cris, que es acosada por la popular Coline.

Abrirá el Festival el día 4 de febrero en el Instituto Francés de Barcelona "Gibraltar", escrita y dirigida por Guy Giroud, e interpretada por Jules Soguira Gouba y Bachir Tassebedo de la compañía Ouaka Trama (Burkina Faso), una historia sobre la migración.

Esta obra se podrá ver posteriormente en el Circol de Badalona con el apoyo de la Escuela Oficial de Idiomas de esta localidad, y en el Instituto Francés de Madrid.

En "Mon livre de la jungle (My Calais story)", de Céline Brunelle, que se presentará en el Instituto del Teatro el día 11, se habla también de la migración a través de la experiencia de la propia autora e intérprete de la pieza.

El Instituto del Teatro acogerá además las representaciones del monólogo "Onysos le furieux", de Laurent Gaudé, a cargo del actor Giovanni Vittelo (días 12-13); y "Je ne marcherai plus dans les traces de te pas", de Alexandre Badea, a cargo de la compañía L'Arcade (día 8).

Completa la programación el día 14 en el Instituto Francés "Je vole... le reste je le dirai aux ombres", de Jean-Christophe Dollé, que introduce al espectador en la mente del asesino de Nanterre, el perturbado que mató a tiros a ocho concejales de la población, dejó heridas a 19 personas y que acabó suicidándose mientras era custodiado por la Brigada Criminal de París.

En la sección Km 0, que acoge las creaciones de artistas residentes en Barcelona, se han programado el espectáculo familiar "Llop le loup", de Sabrina Souliol en la Sala Dau al Sec; y "Né quelque part", de Iván Morales, la versión en francés de "Sé de un lugar" que se podrá ver en la Nau Ivanow.

Oui! se complementará con encuentros, lecturas dramatizadas y premios, que tendrán lugar en Dau al Sec, el Teatro Akademia y la Librería Jaimes.

Organizado por Mise en Lumière (París) y Barna-Bé (Barcelona), el festival, cuya programación ha sido presentada este martes por sus creadores y directores, Mathilde Mottier y François Vila, cuenta con el apoyo de la Diputación y el Ayuntamiento de Barcelona, el Instituto Francés y el Consulado francés en la ciudad condal, y las sociedades de autores y de gestión de derechos galas SACD y SPEDIDAM. EFE.

“Una compañía de Burkina Faso abre el Festival OUI! de teatro en francés de Barcelona”

U. únicos: 1.636.640 Pg. vistas: 5.564.576 V. Publicitario: 4.199 €

JUSTO BARRANCO, BARCELONA 04/02/2020 05:00 | Actualizado a 04/02/2020 08:26

Una compañía teatral de uno de los países más pobres de África, **Burkina Faso**, abre hoy la cuarta edición del **festival OUI! de teatro en francés** de Barcelona. La compañía Ouaka Trane, formada por los actores Jules Soguira Gouba y Bachir Tassemedo, es la encargada de inaugurar con la pieza **Gibraltar** –que triunfó en el pasado Off del festival de Aviñón– este encuentro escénico que se prolongará hasta el día 16 de febrero en diversos escenarios de la capital catalana. E incluso bastante más allá: ‘Gibraltar’, que narra la **historia real del adolescente Salif**, uno de tantísimos que intenta **emigrar a Europa** y se hiere con alambradas, se presenta hoy –con subtítulos, como todas las piezas del festival– en el Instituto Francés de Barcelona, pero se verá el miércoles 5 en El Círcol de Badalona y el jueves 13 en el Instituto Francés de Madrid.

*El festival OUI!, que pretende mostrar las nuevas generaciones de autores teatrales franceses en sus lengua original, abordará el tema de la emigración con más obras, pero también se pasará por el **acoso escolar**, la **vergüenza** o el **retorno al pasado**. Y para este cuarto año crea además una nueva sección llamada Kmo que acoge a artistas barceloneses que presentan textos francófonos o incluso textos traducidos del francés al catalán.*

Imagen de 'Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas', que se verá el sábado 8 en el Institut del Teatre (Corinne Marianne Portoir)

El festival creado por Mathilde Mottier y François Vila hablará de nuevo del tema de la emigración con 'Mon livre de la jungle (My Calais story)' (Mi libro de la jungla, mi historia de Calais), en la que Céline Brunelle, la intérprete y autora, cuenta con danza, slam, vídeos e incluso canto –suenan el rap del egipcio Isaiah y el jazz del grupo Glaze Furtivo– su propia experiencia implicándose con los **hacinados inmigrantes del puerto de Calais** que esperan atravesar a Inglaterra.

Será el martes 11 de febrero en el Institut del Teatre, pero antes en el mismo espacio, se habrá visto el sábado 8 'Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas' (No caminaré más siguiendo las huellas de tus pasos), una pieza en la que tres sociólogos van a África para ver el impacto real de los **programas humanitarios**. Vincent Dussart dirige este texto de Alexandra Badea. También en el Institut del Teatre se podrá ver los días 12 y 13 la galardonada 'Onysos le furieux' (Onysos el furioso), un texto del premio Goncourt **Laurent Gaudé** dirigido por Bruno Ladet. Un monólogo protagonizado por un anciano sólo, delgado y sucio en el metro de Nueva York. Un hombre que se dirige a los presentes y remonta los milenios hasta una antigua ciudad.

Una imagen de 'Onysos le furieux', que se verá en el Institut del Teatre los días 12 y 13 en el festival Ouir (Festival Ouir)

En el Instituto Francés barcelonés habrá aún otras dos piezas: el jueves 6 de febrero 'Bonnes ondes' (Buenas ondas), de Auriane Abecassis, una producción del propio festival en la que la joven Chris es acosada por la popular Coline. La protagoniza la **compañía Alma de Céret**, en la Catalunya Nord. Y el viernes 14 se presentará 'Je vole... et le reste je le dirai aux ombres' (Vuelo... y el resto lo diré a las sombras), de Jean-Christophe Dollé, que lo dirige junto a Clotilde Morgiève. Una obra que transcurre en un segundo: cuando se tira por la ventana, Richard se da cuenta al fin de su sueño cuando era pequeño: volar. Es el momento de abrir el diario íntimo de Richard D. y sumergirse dentro de la mente del **asesino de Nanterre**.

Además en el espacio Dau al Sec de Poble Sec se verá los días 8 y 9 el infantil 'Llop le loup', un **montaje bilingüe** de Sabrina Souliol para niños a partir de tres años, un cuento en el que la niña protagonista se encuentra al lobo... y ni siquiera se asusta. Y en la Nau Ivanow los días 15 y 16 se podrá escuchar en francés una de las obras que han tenido éxito en la cartelera barcelonesa de los últimos años: 'Sé de un lugar', de Iván Morales, convertida ahora en 'Né quelque part' y protagonizada por Tolgay Pekin y Aina Tomàs.

La quarta edició del Festival Ouil reforça les coproduccions de teatre francòfon a Barcelona i visualitza l'adaptació de 'Sé de un lugar' d'Ivan Morales al francès

Un pont molt llarg

J.M.
BARCELONA

François Vila, director del Ouil Festival de Théâtre en Français de Barcelona, admet que el cume per atansar les dramatúrgies catalanes a París i francòfon a Barcelona és molt llarg. És la seva quarta edició, insisteixen a mostrar treballs de petit i mitjà format (està pendent tancar acords amb els teatres d'espectadors de gran format per presentar peces més ambicióses) que acostonen l'auditoria contemporània a Barcelona. Enguany, el Ouil es concentra del 4 al 16 de febrer i té la complexitat de sales com l'Institut del Teatre, l'Institut Francès, Duu al Soc, Teatre Akadèmia i Nau. Ennau. Les obres s'interpreten en francès i se subtitulen per poder persuadir el públic no francòfon de Barcelona.

Novament, el festival Ouil impulsa una producció: *Bonnes ondes*. S'ha muntat durant una residència de la companyia Al-

Un detall de *Né quelque part* ('Nascut algun lloc'), l'adaptació de 'Sé de un lugar' d'Ivan Morales. ■ ALAN KRISTIANSON

Una companyia de Burkina Faso obre el Ouil amb 'Gibraltar', una peça sobre la migració

ma a Barcelona i parla de l'assoliment moral. L'obra serà representada també a l'Institut Francès. L'obertura del festival és amb *Gibraltar*, una peça sobre la migració de la companyia Oulka Trauma (Burkina Faso), que posteriorment també es repre-

sentarà al Circol de Badalona i a l'Institut Francès de Madrid.

L'única excepció sobre l'edició és amb *L'op le foup*, de Sabrina Soulié, a la sala Duu al Soc (un espectacle familiar per a muntada a partir de 4 anys, que es representa en

francès i català). A la Nau Ivanow es presentaran la versió francesa de *Sé de un lugar*, d'Ivan Morales, una peça molt estimada pel sector teatral que ha reversionat l'obra perquè agafi la mateixa dimensió emocional a partir d'un univers que pugui reconè-

xer el públic francòfon. I per això, en comptes de titular-se amb la cançó del grup Triana, aposten per *Né quelque part* ('Nascut algun lloc'), de Maxime Le Forestier. La producció està impulsada per l'actori Alina Formis (que alterna la seva residència entre França i Catalunya), que també l'interpreta. No vol revolar si també hi haurà "Puntada Rosa" en aquest muntatge i aclarir que s'ha fet alguna peça d'últim al públic barceloní que no es mantindrà en la producció francesa.

El 2018 es va fer un festival de teatre català a París. És un projecte que no volen abandonar, tot i que els costa trobar sales que s'hi vulguin implicar. S'ha de veure que el públic descobreix l'història catalana (onagra que Lluís Cunill i Sergi Belló han entrat al repertori de la Comèdia francès). Si que són fructífers els contactes entre, que signifiquen un primer pas per a nous projectes creatius. ■

Críticacinema

Imma Morino

Un món enverinat

Agnes oscum
Director: Todd Haynes
Intèrprets: Mark Ruffalo, Anne Hathaway, Tim Robbins
EUA, 2019

Dark waters / *Agnes oscum*, inspirada en un cas real per denunciar l'assoliment tòxic d'una poderosa ampol·la química (DuPont) a la qual s'enfronta un advocat (Rob Elcott), és aquest any una pel·lícula aliena a la trajectòria cinematogràfica de Todd Haynes, explorador de movs diversos que a través de la revista tan elegant com avulsos del melodram a clàssic (de

Elury del cor a *Carol*) o dels seus films sobre la complexa identitat de figures musicals (David Bowie i Iggy Pop a *Velvet Goldmine* i Bob Dylan a la fasci-

Haynes imposa la seva força visual, que, en aquest cas, busca la lleter

nant *I'm not there*) influents en l'imaginari col·lectiu. Tanmateix, malgrat que pugui ser una pel·lícula d'encàrrec, amb l'actor protagonista (Mark Ruffa-

lo) com a productor, pot ser no li és del tot aliena.

D'entrada, Todd Haynes sempre ha reflexionat sobre la societat dels EUA en els seus films. Partint d'un article de Nathaniel Rich al *New York Times Magazine*, a *Dark waters* mostra com una multinacional - la DuPont, que, perquè tinguem presents les aliances del mal, va establir acords amb el grup d'empreses nazis IG Farben - no només contaminava les aigües - la tots a través de les païlles de Teflon - d'una població de Virgínia, sinó que té dominats els seus habitants: el control social de les grans corporacions.

Mark Ruffalo, en una escena de la pel·lícula. ■ AVUI

A aquest poder, s'hi oposa un home noble d'accid amb la manera en què el cinema liberal de denúncia, que Haynes segueix, ha fet un gir a l'investigació nord-americana de l'individualisme. I també s'ha de dir que, per sobre el guio i amb la complicitat del gran Ed Lachman a la fotografia, Haynes imposa la seva força visual, que, en aquest cas, no busca la bellesa, sinó la lleter relativa a un món enverinat, corrupte, pertorbat per la cobdícia sense escrúpols. Potser tampoc és tan lluny de *Safe*, aquell film de Haynes en què circula un virus.

EL PUNT AVUI

"Un pont molt llarg"

U. únics: 87.614 Pg. vistas: 242.526 V. Publicitario: 1.540 €

► Webs Translate
Dimecres, 29 gener 2020

EL PUNT AVUI+ Identifica't Subscriu-te
📧 📷 📱 🔍 Cercar

SECCIONS EDICIÓ IMPRESA MÉS

PORTADA LOCAL SOCIETAT SUCESSOS POLÍTICA ECONOMIA CULTURA EUROPA-MÓN COMUNICACIÓ OPINIÓ ESPORTS

PORTADA ART ARTS ESCÈNIQUES CINEMA CÒMIC CULTURA POPULAR LLIBRES MÚSICA PATRIMONI ALTRES

CULTURA BARCELONA - 29 gener 2020 2.00 h

Un pont molt llarg

■ La quarta edició del Festival Ouil reforça les coproduccions de teatre francòfon a Barcelona i visualitza l'adaptació de 'Sé de un lugar' d'Ivan Morales al francès

Un detall de 'Né quelque part' ('Nascut algun lloc'), l'adaptació de 'Sé de un lugar' d'Ivan Morales. JULIEN KRISTJANSSON

J.B. - BARCELONA

François Vila, director del Ouil! Festival de T(h)eatre en Francès de Barcelona, admet que el camí per atansar les dramaturgies catalanes a París i franceses a Barcelona és molt llarg. En la seva quarta edició, insisteixen a mostrar treballs de petit i mitjà format (està pendent tancar acords amb els teatres d'escenaris de gran format per presentar peces més ambicioses) que acosten l'autoria contemporània a Barcelona. Enguany, el Ouil! es concentra del 4 al 16 de febrer i té la complicitat de sales com l'Institut del Teatre, l'Institut Francès, Dau al Sec, Teatre Akadèmia i Nau Ivanow. Les obres s'interpreten en francès i se sobretitulen per poder persuadir el públic no francòfon de Barcelona.

Novament, el festival Ouil! impulsa una producció: *Bonnes ondes*. S'ha muntat durant una residència de la companyia Alma (Catalunya nord - Pirineus Orientals) a Barcelona i parla de l'assetjament moral a través de la història de la jove Chris que és assetjada per la popular Coline. L'obra serà representada també a l'Institut Francès. L'obertura del festival és amb *Gibraltar*, una peça sobre la migració de la companyia Ouaka Trama (Burkina Faso), que posteriorment també es representarà al Círcol de Badalona i a l'Institut Francès de Madrid.

L'única excepció sobre l'idioma és amb *Llop le loup*, de Sabrina Souliol, a la sala Dau al Sec (un espectacle familiar per a mainada a partir de 4 anys, que es representa en francès i català). A la Nau Ivanow es presentarà la versió francesa de *Sé de un lugar*, d'Ivan Morales, una peça molt estimada pel sector teatral que ha reversionat l'obra perquè agafi la mateixa dimensió emocional a partir d'un univers que pugui reconèixer el públic francòfon. I per això, en comptes de titular-se amb la cançó del grup Triana, aposten per *Né quelque part* ('Nascut algun lloc'), de Maxime Le Forestier. La producció està impulsada per l'actriu Aina Tomàs (que alterna la seva residència entre França i Catalunya), que també l'interpreta. No vol revelar si també hi haurà "Pantera Rosa" en aquest muntatge i aclareix que s'ha fet alguna picada d'ullet al públic barceloní que no es mantindrà en la producció francesa.

El 2018 es va fer un festival de teatre català a París. És un projecte que no volen abandonar, tot i que els costi trobar sales que s'hi vulguin implicar. S'adonen que el públic desconeix l'autoria catalana (encara que Lluïsa Cunillé i Sergi Belbel hagin entrat al repertori de la Comédie recentment). Si que són fructífers els contactes entre , que signifiquen un primer pas per a nous projectes creatius.

Una companyia de Burkina Faso obre el Ouil! amb 'Gibraltar', una peça sobre la migració

EL PERIÓDICO DE CATALUÑA

“El Festival OUI! explora el drama de l’inmigració”

Difusió: 92.163 Audiència: 501.000 V. Publicitari: 16.090 €

CITA DEL TEATRE FRANCÉS A BCN

El Festival Oui! explora el drama de la immigració

► **Experiències reals nodreixen el muntatge inaugural, ‘Gibraltar’**

II MARTA CERVERA
BARCELONA

Hi ha una dita a l'Àfrica: «A França la pluja no fa malbé la farina». Cada any, milers de persones es juguen la vida per arribar a Europa a la recerca del paradís que per a molts és França. D'això i de les seves conseqüències en parlen dues obres basades en testimonis i fets reals que ocupen un lloc destacat al Festival Oui! de teatre en francès, que aïça avui el teló a l'Institut Francès de Barcelona: el muntatge inaugural, *Gibraltar*, creat per la companyia Marbayassa de Burkina Faso, que narra a través de la dansa i el teatre un viatge d'anada i tornada d'un jove africà. I *Mon livre de la jungle (My Calais story)*, creació de Céline Brunelle, autora i actriu, en la qual relata les seves experiències amb migrants com a impulsora d'una plataforma ciutadana per donar-los acollida. Un muntatge que arribarà el dia 11 a l'Institut del Teatre.

Gibraltar, dirigida pel francès Guy Giroud, es basa en la història d'un home a qui els actors protagonistes -Jules Gouba i Bachir Tassemedo- van conèixer a Burkina Fasso. Explica l'experiència d'algué que, després de molt sofriment, quan havia aconseguit arribar a Europa, va decidir abandonar aquell somni per tornar amb els seus. «Teatre i dansa contemporània es mesclen en la peça. Hi ha sentiments com la por que arriben de manera més directa i punxant a través de la dansa que amb la paraula», afirma Giroud, veterà director, que treballa entre França i l'Àfrica des de fa 10 anys.

«Al principi, quan em van demanar que m'encarregués de la companyia, em pensava que seria complicat, perquè ni soc negre ni visc allí», admet. Però el temps ha demostrat que la connexió entre ells funciona i celebraran el seu desè aniversari al pròxim festival d'Avinyó amb

► Un moment de la representació de 'Gibraltar', de la companyia Marbayassa.

► Céline Brunelle, en el muntatge de 'Mon livre de la jungle (My Calais story)'.

Candide, de Molière, una nova versió del muntatge amb què aquesta companyia es va donar a conèixer. Respecte a *Gibraltar*, assenyalà: «Hi ha molts joves a l'Àfrica que somien amb un paradís anomenat Europa. Però el nostre protagonista descobreix la història de la seva família, del seu pare, i això el fa canviar. Tornar és un acte d'heroïcitat».

EXPERIÈNCIA TRANSFORMADORA // *Mon livre de la jungle (My Calais story)* es nodreix de l'experiència personal de Céline Brunelle, que es va convertir en activista quan, després d'haver vist les imatges de Calais el 2014, va decidir anar a ajudar. Ho va fer abans i després del desmantellament del campament il·legal de migrants. Allò va canviar la seva vida i la va portar a impulsar una plataforma ciutadana per donar refugi als qui arribaven a la seva regió a la recerca d'un futur millor. Ha descobert com treballa l'administració i ha lluitat en diferents fronts per canviar les coses.

«He tingut gent a casa durant dos anys i he descobert moltes històries. Són en la base d'aquest espectacle, que reflexiona sobre el que significa ser solidari». En escena, ella sola defensa l'espectacle amb una gran pantalla al darrere, en què imatges poètiques i fotografies es barregen. El teatre és per a ella una manera més de donar veu a un problema que Europa prefereix ignorar. «A la Comunitat Europea la divergència política entre països ho complica tot. En diuen crisi migratòria quan només un 3% arriba a Europa. El 97% es queda en països veïns», crítica.

El Festival Oui! oferirà fins al 16 de febrer cinc espectacles més, activitats i taules rodones. Entre aquestes destaca la versió en francès de *Sé de un lugar*, un èxit de l'autor i director Iván Morales a càrrec de la Plateforme Moutarde, i *Né quelque part*, que es podrà veure a la Nau Iwanov el 15 de febrer. ≡

CUARTA EDICIÓN

El Festival OUI! de teatro francés explora el drama de la inmigración

Excepcionales historias, como 'Gibraltar', de la compañía Marbayassa de Burkina Faso, y 'Mon livre de la jungle' (My Calais story), de Céline Brunelle.

La OUI! del teatro francés en Barcelona ofrece obras coproducidas y diversas actividades del 4 al 16 de febrero.

Marta Cervera

BARCELONA - LUNES, 03/02/2020 - 18:39

Un momento de la representación de la obra 'Gibraltar' / ARMEL

Hay un dicho en África: «En Francia la lluvia no estropea la harina». Cada año, miles de personas se juegan la vida para llegar a Europa en busca de ese paraíso que para muchos es Europa. De ello y de sus consecuencias hablan dos obras basadas en testimonios y hechos reales que ocupan un lugar destacado en el **Festival OUI! de teatro en francés**, que alza hoy el telón en el Institut Français Barcelona: el montaje inaugural, **'Gibraltar'**, creado por la compañía Marbayassa de Burkina Faso, que narra a través de la danza y el teatro un viaje de ida y vuelta de un joven africano. Y **'Mon livre de la jungle (My Calais story)'**, creación de Céline Brunelle, autora y actriz, en la que relata sus experiencias con migrantes como impulsora de una plataforma ciudadana para darles acogida. Un montaje que llegará el día 11 al Institut del Teatre.

'Gibraltar', dirigida por el francés Guy Giroud, se basa en la historia de un hombre al que los actores protagonistas -Jules Gouba y Bachir Tassemedo- conocieron en **Burkina Faso**. Cuenta la experiencia de alguien que, tras mucho sufrimiento, cuando había logrado llegar a Europa, decidió abandonar aquel sueño para regresar con los suyos. «Teatro y danza contemporánea se mezclan en la pieza. Hay sentimientos como el miedo que llegan de forma más directa y punzante a través de la danza que con la palabra», afirma Giroud, veterano director, que trabaja entre Francia y África desde hace 10 años.

«Al principio, cuando me pidieron que me encargara de la compañía, pensaba que sería complicado, porque ni soy negro ni vivo allí», admite. Pero el tiempo ha demostrado que la conexión entre ellos funciona y celebrarán su décimo aniversario en el próximo festival de Aviñón con 'Candide', de Molière, una nueva versión del montaje con el que esta compañía se dio a conocer. Respecto a 'Gibraltar', señala: «Hay muchos jóvenes en África que sueñan con un paraíso llamado Europa. Pero nuestro protagonista descubre la historia de su familia, de su padre, y eso le hace cambiar. Regresar es un acto de heroicidad».

Experiencia transformadora

'Mon livre de la jungle (My Calais story)' se nutre de la experiencia personal de Céline Brunelle, quien se convirtió en activista cuando, tras ver las imágenes de Calais en el 2014, decidió ir a ayudar. Lo hizo antes y después del desmantelamiento del campamento ilegal de migrantes. Aquello cambió su vida y la llevó a impulsar una plataforma ciudadana para dar refugio a quienes llegaban a su región en busca de un futuro mejor. Ha descubierto cómo trabaja la administración y ha luchado en diferentes frentes para cambiar las cosas.

Céline Brunelle, en 'Mon livre de la jungle (My Calais story)' / CORINNE MARIANNE PONTOIR

«He tenido a gente en casa durante dos años y he descubierto muchas historias. Están en la base de este espectáculo que reflexiona sobre lo que significa ser **solidario**». En escena, ella sola defiende el espectáculo con una gran pantalla detrás, donde imágenes poéticas y fotografías se mezclan. El teatro es para ella una manera más de dar voz a un problema que Europa prefiere ignorar. «En la Comunidad Europea la divergencia política entre países lo complica todo. Le llaman crisis migratoria cuando solo un 3% llega a Europa. El 97% se queda en países vecinos», critica.

El **Festival Oui!** ofrecerá hasta el 16 de febrero otros cinco espectáculos más, actividades y mesas redondas. Entre ellas destaca la versión en francés de 'Sé de un lugar', un éxito del autor y director Iván Morales a cargo de la Plateforme Moutarde, y 'Né quelque part', que se podrá ver en la Nau Iwanov el 15 de febrero.

ARTS ESCÈNIQUES

Un festival amb el millor teatre francès
El Oul! porta a Barcelona obres de Bruno Ladet i Céline Brunelle

NOTÍCIA JUAN CARLO BARCELONA

El teatre que es representa a l'obra banda dels Pirineus no és altra que el teatre català. Sota aquesta promesa se sustenta el Festival Oul! de teatre en francès, que imparteix la creació del país i que se celebra a Barcelona fins al 16 de febrer. El festival arriba a la quarta edició amb una programació diversa i la immigració com a temàtica principal. En total es representaran vuit espectacles en setmanes d'espais com l'Institut Francès de Barcelona, Dau al Set, El Círcol de Badalona i l'Institut del Teatre. Tots els muntatges són inclosos a l'entrada Espanyol i comptaran amb subvencions de Castelló.

"Volem donar a conèixer el teatre contemporani que es fa triomfant a França. El festival és una oportunitat perquè es pugui veure a Catalunya", explica una de les directores del Oul!, Mathilde Mottier. Aquest any han programat espectacles que ofereixen les experiències migratòries com *Cibivolador*, de Guy Clivaud, basat en una història real i programat per un noi que vol marxar a Euruqa i naltre que ja ho ha fet i no hi vol tornar. Sobre la màxima temàtica, Céline Brunelle portarà com a My Calotzoboy, on que reflecteix el seu recorregut personal amb immigrants de Calais, mentre que Alexandra Badca farà dramaturgia basada al del festival i Vincent Dussart viatjarà fins a l'Àfrica Occidental per explicar l'esperança de tres sociòlegs en un programa humanitari amb *Je me souviens plus dans les traces de l'exil*

Una escena d'Oberte le farinet, un dels espectacles provinents de França que es podrà veure a Barcelona.

país. Una altra de les propostes més atractives del festival és *Ouyote le journal*, un monòleg de Bruno Ladet protagonitzat per Giovanni Vitello i que ha rebut quatre premis P'tits Molière de 2019. També ha triomfat als escenaris francòfons *Jérôme*, *el le sexe de le droit aux ombres*, un *théâtre sociologique* que es basa en l'lament d'un humà. Basat en fotos vives, l'obra gira al voltant de l'assassí de Nandine, un home que va entrar al poble d'un ajuntament, va disparar contra la gent que hi havia i després es va suïcidar.

En l'àmbit familiar, el Festival Oul! ha programat *Ensemble oncle*, un espectacle d'Auriane Abscaux sobre l'assassí de tres sociòlegs en un programa humanitari amb *Je me souviens plus dans les traces de l'exil*

per al festival i durant una residència a Barcelona. També en la categoria de teatre infantil, el festival ha programat *Épip le sup*, un muntatge per a públic a partir de tres anys. A més, per primer cop a l'edició s'ha fet l'espectacle *in vivo* i ha traduït al francès una obra catalana, *Soleil au large* de Lluís Mórales. El muntatge es representarà en francès amb subtítols a la Nau Isotòpic.

En paral·lel als espectacles programats, el Festival Oul! ha organitzat una tribuna per parlar de traducció a la sala Dau al Set amb Ramon Vila, traductor de *Juste la fin du monde*. També hi haurà dues lectures dramàtiques, *Moi die poultif Venus* d'Adeline Flauin i *Pour un seul ou pour un non* de Nathalie Sarraute.

Davide Dato al Centre Cultural Terrassa, 2019.

Davide Dato, gran estrella del Ballet de l'Òpera de Viena

Crítica

MARTA PORTER TORREVA

La líria de l'Òpera de Viena

Manuel Legra va tenir dissabte l'honor de combinar en la Gala d'Estrella del Ballet de l'Òpera de Viena la dansa clàssica amb la neoclàssica contemporània, però amb l'agradable afegit que els dos tipus de clàssica, en lloc dels habituals passos de *El llac dels cisnes* o *Les Setze Danes*, es va coreografiar amb temes de creació com *Pierrot*, amb coreografia d'Edward Clug, *Donizetti*, de Legra, i revisió dels clàssics *El corsari* i *Sylvia*. Amb pocs més que immigrants de l'òpera de Viena com Hans van Manen, Anders Lukka, Mauro Bigonzetti i Patrick de Bana, el resultat va ser una vetllada impressionant per al descobriment de noves veus.

Amb una tècnica força homogènia, entre els ballarins van destacar Nikita Fogo, tant en el pas a dos de *El corsari* com en *Sylvia*, que a una tècnica precisa va sumar-hi una molt bona sensibilitat, els equilibris i la tècnica impecable però un pèl freda de Kiyoko Hashimoto al pas a dos de *Donizetti* i en *Donis Cherevichko* que va fer honor a Viri i a l'osament de l'escenari. En l'àmbit contemporani, Sylvia Gargallo va mostrar una impecable força física a la seva sola *Movements of the soul*, coreografiat per la ballarina solista Nikita Fogo, i Masaya Kimoto, Scott McKenzie i Gerard Wiefelick van afegir amb gran agilitat la complexitat i vital coreografia de l'òpera de Viena. Fina McGee, de camés llargues, molt dècil i expressiva, va estar esplèndida en el seu *Lament*.

Però el millor de la vetllada va ser, sense dubte, Davide Dato en el seu *The labyrinth of solitude* de De Bana. A anys llum de la resta de la companyia, l'italià es va mostrar com una autèntica estrella en termes tant tècnics com en expressivitat. L'estrella de la companyia va destacar tot i haver treballat amb els seus grans sots i pucotes de gran virtuosisme en una peça lírica i d'alta exigència expressiva i va aconseguir un aplaudiment del públic.

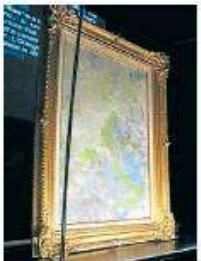
ART

Un 'retall' dels nenúfars de Monet, al centre Ideal

VALÈRIA GALLARD BARCELONA

El Centre d'Arts Digitals Ideal del Poblenou incorpora un original de Monet a la seva exposició *Monet, l'esperança immortals*, que d'ara en endavant va obrir el 25 d'octubre ja ha rebut més de 80.000 visites. Per aquest motiu, han prorrogat la mostra que s'ha de clausurar a finals de mes fins al 27 d'abril.

La *l'œuvre* de l'artista forma part de la sèrie dedicada als famots nenúfars que l'artista impressionista va desenvolupar durant trenta anys i està catalogada amb el seu par de *Cover*. "Monet era un molt meticulós, treia els nenúfars de l'aigua i els rentava perquè ho havia una sensació de pau i serení que va voler transcriure als seus estils, i així ho

La sèrie de nenúfars de Monet que es pot veure a l'Ideal. A s

va fer a través d'un sistema decoratiu que envoltava les parquets", va explicar a l'Arts Anna Poni, que ha fet l'adaptació a l'obra.

La tela portava a la sèrie *Poésies* de l'obra idèntica del 1915. "Es una obra retallada i el que se'n desocorre el motiu", afirma. Potser van ser els decoradors de l'època que la van retallar per treure'n més de nou, o era un pedaç d'una obra més gran que l'artista va descartar. "En tot cas, però el veure que va fer tanta, com ho fa, com parla, com li va la mà. Pots copiar el procés tècnic", subratlla Puig.

La tela portava a un col·leccionista privat de Catalunya que la va adquirir als anys 80. "La peça ha sigut l'únic daurat i han col·locat el repòsiti, que es va mantenir en l'anonimat, però que la programació Seposar, i se'n va fer molt més que ho va proposar després de veure *Monet, l'esperança immortals*", va explicar a l'Arts Jordi Selgas, director del centre. Així ho sapotat un "repte" per a l'ideal respectar i garantir la seguretat de l'obra.

“El Festival Ouil importa teatre en francès per posar-se en la pell de persones immigrants”

U. únics: 93.089 Pg. vistas: 305.884 V. Publicitario: 1.586 €

ara.cat 20 de febrer de 2020 Subscriu't Ara Ara.cat

cultura

Arts Escèniques

El Festival Ouil importa teatre francès per posar-se en la pell de persones immigrants

(Obrs de creadors com Bruno Ladet, Jean-Christophe Dollé i Céline Brunelle es veuran a Barcelona)

2 min. BARCELONA 09/02/2020 18:00

NÚRIA JUANICO

Comparteix Guarda

El teatre que es representa a l'altra banda dels Pirineus no és aliè als espectadors catalans. Sota aquesta premissa se sustenta el Festival Ouil de teatre en francès, que importa creacions del país veí, i que se celebra a Barcelona del 4 al 16 de febrer. El festival arriba a la quarta edició amb una programació diversa amb la immigració com a temàtica principal. En total es representaran vuit espectacles als escenaris d'espais com l'Institut Francès de Barcelona, Dau al Sec, El Círcol de Badalona i l'Institut del Teatre.

“Volem donar a conèixer el teatre contemporani que està triomfant a França. El festival és una oportunitat perquè es pugui veure a Catalunya”, explica una de les directores del Ouil, Mathilde Mottier. Aquest any han programat espectacles que aborden les experiències migratòries com *Gibraltar*, de Guy Giroud, basat en una història real i protagonitzat per un jove que vol marxar a Europa i un que ja ho ha fet i no hi vol tornar. Sobre la mateixa temàtica, Céline Brunelle portarà a escena *My Calais story*, en què reflecteix el seu recorregut personal amb immigrants de Calais, mentre que Alexandra Badaea i Vincent Dussart viatjaran fins a l'Àfrica Occidental per explicar l'experiència de tres sociòlegs en un programa humanitari amb *Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas*.

Una altra de les propostes més atractives del festival és *Chrysis le furieux*, una peça protagonitzada per Bruno Ladedet que ha rebut quatre premis (Trits Molière 2019). També ha triomfat als escenaris francesos *Je vole... et le reste je le dirai aux ombres*, una peça que es posa a la ment d'un home que va entrar al pie d'un ajuntament i va desapar contra la gent que hi havia. En l'àmbit familiar, el Festival Quil ha programat *Sonnes oxides*, un espectacle sobre l'assassinament escolar i *Ugo le bop*, un muntatge per a públic a partir de tres anys. A més, per primera vegada el festival ha fet l'exercici invers. Una traducció al francès d'una obra catalana, *Se de un Ajaw* d'Iván Morales. El muntatge es representarà en francès a la Nau Ivanow.

Una altra de les propostes més atractives del festival és *Chrysis le furieux*, una peça protagonitzada per Bruno Ladet que ha rebut quatre premis (Mits Molière 2019). També ha triomfat als escenaris francesos *Je vole... et le reste je le dirai aux ombres*, una peça que es posa a la ment d'un home que va entrar al pie d'un ajuntament i va desapar contra la gent que hi havia. En l'àmbit familiar, el Festival Quil ha programat *Somme axides*, un espectacle sobre l'assassinament escolar i *Diso le bon*, un muntatge per a públic a partir de tres anys. A més, per primera vegada el festival ha fet l'exercici invers, i ha traduït al francès una obra catalana, *Se de un Ajaw* d'Iván Morales. El muntatge es representarà en francès a la Nau Ivanow.

 cultura

Cartellera Llegim Play

10 plans culturals per al cap de setmana

Circ internacional, artistes lumínics i teatre francès per gaudir aquest dissabte i diumenge

OC 6 min · BARCELONA · 14/02/2020 18:58

ARA

Visita durant el cap de setmana el Festival Llum BCN / CÈLIA ATSET

9a edició del Festival Internacional del Circ Elefant d'Or

Girona. Fins al 18 de febrer

Aquesta setmana Girona acull la novena edició del Festival Internacional del Circ Elefant d'Or, un dels cinc festivals de circ més grans del món. Aquest any s'han convidat 84 artistes de 12 països diferents. La nova edició del festival commemora el 50è aniversari de l'arribada de la primera companyia de circ rus a Espanya i per això aquest any es podrà veure un grux important d'artistes russos. S'han programat diverses funcions durant el cap de setmana a la Carpa Camp de Mart, situada a la Devesa de Girona. Acompanya al festival la segona edició del Circus World Market al Palau de Fires. Com a novetat, una nova carpa sense columnes a l'interior permetrà una visibilitat total de les atraccions.

→ **Els artistes russos regnarán en el 9è Festival Internacional del Circ de Girona**

Llum BCN als carrers del Poblenou

Barcelona. 14, 15 i 16 de febrer

Les nits de divendres, dissabte i diumenge els carrers del barri del Poblenou es transformen en un espai al servei d'artistes internacionals que faran servir la llum, el moviment, la realitat virtual i la intel·ligència artificial per explorar noves formes i significats per a l'espai públic. El Llum BCN és un festival que transforma l'antic barri industrial del districte de Sant Martí en un laboratori de creació lumínica. Des de l'organització han elaborat l'aplicació mòbil Llum BCN, que permet descobrir el mapa interactiu per visitar totes les instal·lacions i rutes proposades. També permet crear noves rutes i compartir-les amb altres usuaris, així com llegir tota la informació detallada de l'esdeveniment i les notícies i activitats destacades.

→ **Gran espectacle de creació lumínica al Poblenou**

Maria José Llergo presenta el seu nou disc a L'Auditori **Barcelona. 14 de febrer**

La cordovesa Maria José Llergo presenta el seu primer disc *Sanación* (2020) a L'Auditori acompanyada de la Big Electric Orchestra de Claudio Marrero. L'àlbum és un EP de set temes publicat per Sony en què mostra com ha anat polint el seu talent fins a arribar a temes que mostren l'univers més místic de la cantant, ple de simbolismes i missatges encriptats. El disc comença amb la visita a casa del seu avi Pepe, que mentre treballava la terra "va sembrar les llavors de la seva veu". Amb la seva família sempre molt present, el primer treball de l'artista és un agraïment a les seves arrels.

"No vull que l'odi contami ni el meu petit món artístic"

6a edició del festival Cara-B a la Fabra i Coats **Barcelona. Dissabte 15 i diumenge 16 de febrer**

Aquest cap de setmana a la Fabra i Coats se celebra el Festival Cara B, que té la voluntat de mostrar la realitat de l'escena musical independent de l'Estat. Alguns dels grups que hi participen són Locoplaya, una banda de rap canari formada per Bejo, Don Patricio i Uge; Los Punsetes, que presenten el seu sisè àlbum *Aniquilación*; la cantant Deva, i les madrilenyes Cariño, una de les bandes més fresques i emergents de l'escena indie espanyola actual.

Festival de Teatre francès Oui! **Barcelona. Fins diumenge 16 de febrer**

A l'Institut de Teatre de Barcelona s'hi representa aquest dissabte *Je vole... et le reste je le dirai aux ombres* (*Volo i ho diré a les ombres*), que forma part del Festival de Teatre en Francès Oui!. Basada en fets reals, l'obra es posa a la ment d'un home que va entrar al ple d'un ajuntament i va disparar contra la gent que hi havia. El festival també acull l'adaptació al francès de l'èxit d'Iván Morales: *Sé de un lugar*, una obra que tracta de l'amor i de la seva absència i que es pot veure aquest dissabte i diumenge a la Nau Ivanow.

El Festival Oui! importa teatre francès per posar-se en la pell de persones immigrants

EL PAÍS

"El Festival Oui! porta a Barcelona una mostra del teatre francòfon contemporani"

U. únics: 1.646.800 Pg. vistas: 5.599.120 V. Publicitario: 4.225 €

El Festival Oui! porta a Barcelona una mostra del teatre francòfon contemporani

La quarta edició de la mostra estrena la secció 'Kinó', que relaciona l'escena en català amb l'escena en francès.

Gibraltar, curt d'Arantxa C. Estrella

TONI POLO BERTONICA

Barcelona - 4 FEB 2020 - 17:03 CET

Des d'aquest dimarts fins al 16 de febrer, Barcelona obre les portes al teatre en francès (que no -només- francès) contemporani amb el [Festival Oui!](#), que programa vuit obres inèdites a Espanya (sobretitulades en castellà) a l'Institut Francès, l'Institut del Teatre, Dau al Sec i Nau Ivanow; a Barcelona, i al Círcol de Badalona. A més, la mostra proposa trobades literàries amb autors i lectures dramatitzades que acaben de donar una idea completa de l'escena en llengua francesa.

"El teatre busca donar una altra llum al dia a dia", subratlla François Vila, fundador i codirector, amb Mathilde Mattier, del festival. "I això és el que volem reflectir a Oui!, un teatre social, proper, obert a diferents mirades sobre els problemes quotidians". *Gibraltar*, una obra sobre la immigració interpretada per dos actors de Burkina Faso (Jules Soguirá Gouba i Bachir Tassemedo), n'és un exemple: "Tracta la qüestió des del punt de vista humà", diu Vila, "res a veure amb com ens arriba a través dels telenotícies, que la liquiden, sovint, amb quatre xifres. Aquí ens expliquen una història de debò, la del Salif, que va fugir a la recerca d'una vida millor". L'obra (que obre aquest dimarts el festival i que es pot veure dimecres al Círcol de Badalona) posa cara i nom a l'esperança. "No es tracta d'una comèdia, ni de bon tros, però reflecteix també situacions que són fins i tot divertides, perquè són així, passen".

Mt libro de la jungla, de Céline Brunelle, també se submergeix en la immigració, aquesta vegada, des del pas de Calais, porta del canal de la Manxa. "Dona veu a molts dels qui van ajudar els immigrants als campaments de Calais [el 2017], com la mateixa directora, en una recerca de testimonis reals dels fets".

El festival representa també una aposta per a joves dramaturgs i actors en llengua francesa. La dramaturga francoromanesa Alexandra Badea era pràcticament una desconeguda quan va presentar al Oui! fa dos anys *Pulvérisés*, una crítica del capitalisme, i s'ha convertit en una de les veus més destacades de l'escena francesa, segons Vila. L'any passat la vam veure amb *Europe connexion* i dissabte torna amb *Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas*, "un crit de llibertat, una bufetada als dèspotes".

Vila aposta per un altre nom amb futur, Jean-Christophe Dollé, autor de *Je vole... et le reste je le dirai aux ombres*, obra en la qual es fica en la ment Richard Durs, el criminal de la matança de l'Ajuntament de Nanterre, al nord de París, del 2002, just en el moment en què se suïcida tirant-se des d'una finestra de la comissaria.

El festival estrena en aquesta quarta edició la secció *KNO*, un espai d'intercanvi teatral entre l'escena en llengua francesa i l'escena en llengua catalana. "Intentem relacionar als artistes francòfons amb els de aquí, de fet, més de la meitat dels espectadors de Oui! són catalans", diu François Vila. El cap de setmana veurem a la Nau Ivanow la versió en francès de *Sé de un lugar (Né quelque part)*, la multipremiada obra d'Iván Morales del 2012. *Bonnes ondes* (sobre l'assetjament escolar), *Llop le loup* (per a infants) o el guardonat monòleg *Onyso le furieux*, completen el cartell teatral.

TEATRO

Consigue entradas para ver 'Gibraltar'

Archivado en: Provincia Madrid • Ocio

0

0

0

Por ser lector de EL PAÍS, te ofrecemos la oportunidad de conseguir entradas para ver **Gibraltar**, un espectáculo en el que la danza se mezcla con el texto para hablar de inmigración.

Gibraltar cuenta la historia de Salig, que se va de Ouaga (capital de Burkina Faso) a Francia para buscarse la vida. Allí, conoce a su padre y aunque su rabia de adolescente se desvanece, su sueño no le abandonará nunca.

Participa en el concurso y consigue una de las **80 entradas dobles** que hemos reservado para ver esta obra de Guy Giroud, el **Jueves 13 de febrero** a las **20:00 horas** en el **Teatro del Institut Français** de Madrid.

CATEGORÍAS

OCIO Y CULTURA

PREESTRENOS

VIAJES

PREMIUM

OTROS

MÁS INFORMACIÓN

- Jueves 13 de febrero a las 20:00 horas.
- Teatro del Institut Français: Calle Marqués de la Ensenada 10, Madrid.

ABC

"El Festival Oui! aborda la inmigración y el acoso escolar en su cuarta edición"

U. únicos: 1.559.280 Pg. vistas: 5.301.552 V. Publicitario: 4.152 €

Noticias agencias

Festival Oui! aborda la inmigración y el acoso escolar en su cuarta edición

16-01-2020 / 17:01 h EFE

La inmigración y el acoso escolar son dos de los temas que abordan las obras programadas en la cuarta edición del festival Oui! de cine francés, que se celebrará en Barcelona del 4 al 16 de febrero.

Según ha informado este jueves el festival, entre las piezas programadas destaca el estreno mundial de "Bonnes ondes", de Auriane Abecassis, un espectáculo adolescente que se podrá ver en el Institut Francès de Barcelona.

En esta edición también estará muy presente la problemática de la migración que se abordará en dos de las piezas del festival: "Gibraltar", de la compañía Ouka Trama de Burkina Faso, y "Mon livre de la jungle (My Calais Story), de Céline Brunelle, presentada por la compañía Le Passe Muraille.

La muestra de teatro francófono acogerá también, por tercera vez, una obra de la autora rumano-francesa Alexandra Badea, "Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas", que la compañía L'Arcade representará en el Institut del Teatre.

Como novedad, en esta edición se inaugurará la sección kmo que reunirá creaciones de artistas residentes en Barcelona, como "Né quelque part", de Iván Morales, traducida y adaptada al francés.

Noticias relacionadas

No se ha podido acceder al contenido, vuelve a intentarlo más tarde.

TimeOut

BARCELONA

#583

6 - 12
DE FEBRER
2020

Teatre i dansa

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/teatre

EL TOP 3

La cartellera de Barcelona s'omple de teatre francès (en versió original)

CORINNE MARIANNE PONTOR

↑ Je ne marcherai plus dans les traces de...

Plat fort del quart Festival de Teatre en Francès de Barcelona. Un text d'Alexandra Badea sobre sociòlegs que estudien els impactes dels programes humanitaris.

→ Institut del Teatre. M: Poble Sec. Ds. 8,24 €.

LAURECELLERI / PIERRE HINGEGGER

↑ Concours européen de la chanson...

La companyia suïssa Numero23Prod. porta a escena un festival d'Eurovisió peculiar: presenten onze cançons escrites per filòsofs actuals.

→ T. Lliure: Montjuïc. M: Poble Sec. Dj. 6 i dv. 7,9-23 €.

CORINNE MARIANNE PONTOR

↑ Mon livre de la jungle (My calais story)

Recolzada per un recorregut personal amb immigrants des del juliol del 2014, Céline Brunelle delibera a escena en un espectacle on el so i la imatge s'enganxen a la pell.

→ Institut del Teatre. M: Poble Sec. Dt. 11,24 €.

Més francofonia a timeout.cat/teatre-frances

TIME OUT

"Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Gibraltar"

U. únics: 43.655 Pg. vistes: 146.423 V. Publicitario: 1.068 €

Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Gibraltar

Teatre Més d'una ubicació d'alto 4 febrer 2020 - dimecres 5 febrer 2020

Time Out diu

La dansa envolta aquest text on coneixem a Salig, que marxa de Ouaga, capital de Burkina Faso a França per buscar-se la vida. A través de la seva recerca descobreix el seu pare i la seva ràbia d'adolescent s'esvaeix... no deixarà mai el seu somni.

Autor i director: Guy Giroud. Amb: Jules Soguira Gouba, Bachir Tassembedo.

TIME OUT

"Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Ne quelque part"

U. únics: 43.655 Pg. vistas: 146.423 V. Publicitario: 1.068 €

Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Né quelque part (Sé de un lugar)

Teatre La Sagrera dijous 13 febrer 2020 - diumenge 16 febrer 2020

Time Out diu

Adaptació al francès de la companyia Plateforme Moutarde del gran èxit d'Iván Morales 'Sé de un lugar', que va guanyar el premi Time Out a millor espectacle de creació i premi butaca al millor espectacle de petit format el 2012. Una obra que tracta de l'amor i de la falta d'amor, de com estimes quan se suposa que ja no has d'estimar. Una dicotomia entre realisme i romanticisme.

Autor: Iván Morales. Direcció: Gaëlle Menard. Amb: Aina Tomas, Tolgay Pekin.

TIME OUT

"Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Bonnes Ondes"

U. únics: 43.655 Pg. vistas: 146.423 V. Publicitario: 1.068 €

Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Bonnes ondes

Teatre dijous 6 febrer 2020

Time Out diu

Res funciona a l'institut Pierre Curie: just acabat d'arribar a sisè, la jove Chris, que fins aleshores tot li somreia és assetjada per la popular Coline. Però què és ser l'assetjada? S'ha creat una aliança entre la Chris i dos companyes de classe per alliberar l'institut d'aquest terror anomenat Coline. Per emancipar-se de d'aquesta anormalitat, Ludi, Mona i Chris utilitzaran un dels mitjans més populars i històrics: la ràdio. La ràdio de l'Institut esdevindrà d'aquesta manera el mitjà però també el símbol del seu alliberament.

Autoria: Aurianne Abecassis. Direcció: Claire Fretel. Amb: Claire Olivier, Cécile Guerin, Muriel Sapinho.

TIME OUT

"Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Llop le loup"

U. únics: 43.655 Pg. vistas: 146.423 V. Publicitario: 1.068 €

TimeOut BARCELONA CATALÀ ESPÀÑOL ENGLISH SUBSCRIBIR-TE EL MEU COMPTE

QUÈ FET AMB NOS RESTAURANTS VIATGES ART I MÚSICA TEATRE I DANSA CONCERTS CINE BOTIGUES TIME OUT SHOP BARS NOTÍCIES

Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Llop le loup

Teatre [Dau al Sec Arts Escèniques](#), Barcelona [dissabte 8 febrer 2020](#) - [diumenge 9 febrer 2020](#)

Teatre [Dau al Sec Arts Escèniques](#), Barcelona [dissabte 8 febrer 2020](#) - [diumenge 9 febrer 2020](#)

Llop le loup

Time Out diu

Espectacle familiar de contes i cançons bilingües en francès i català inspirat en el conte meravellós 'Aa. Th. 301A' (Quest for a Vanish Princess, Locell de foc, Els fruits d'or), ruixat per rondalles populars d'animals de França i de Catalunya.

Text : Sabrina Souliol. Direcció: Sabrina Souliol, Thomas Merland. Amb: Poulette Sabrina, Thomas Jaguar.

TIME OUT

"Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Onysos le furieux"

U. únics: 43.655 Pg. vistes: 146.423 V. Publicitario: 1.068 €

Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Onysos le furieux

Teatre [Festival del Teatre](#) [Gara - Mòdul](#) [dimecres 12 febrer 2020](#)

Time Out diu

Dins una estació de metro de Nova York, un home, impotent, assegut a un banc. Sol. Prim, immund, els cabells greixosos, la cara bruta. És vell. S'adreça a qui l'observa. Un monòleg llarg, reprèn el fil del temps, creuarà per remuntar milers de mil·lenis fins a trobar la ciutat de Tepe Sarab.

Autor: Laurent Gaudé. Direcció: Bruno Ladet. Amb: Giovanni Vitello.

TIME OUT

[“Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas”](#)

U. únics: 43.655 Pg. vistas: 146.423 V. Publicitario: 1.068 €

Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas

Teatre [Institut del Teatre](#) [Sants - Montjuïc](#) [18 de febrer 2020](#)

Time Out diu

3 sociòlegs fan un viatge d'estudis a l'Oest d'Àfrica per estudiar els impactes dels programes humanitaris. Relacions de poder. Jocs de dominació. Combats d'idees. 3 personatges per tres vergonyes.

Autor: Alexandra Badea. Direcció: Vincent Dussart. Amb: Roman Bestion, Juliette Coulon, Xavier Czapla, Laetitia Lalle Bi Bénie.

TIME OUT

"Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Mon livre de la jungle (My calais story)"

U. únics: 43.655 Pg. vistes: 146.423 V. Publicitario: 1.068 €

Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Mon livre de la jungle (My calais story)

Teatre · Institut del Teatre · Sants - Marçà · dimarts 11 febrer 2020

Time Out diu

Implicar-se amb el immigrants de Calais... És la mena de decisió que es produeix quan de sobte, l'intolerable ens arriba de cop, i apareix una pàgina fosca de la nostra història que s'està escrivint, i no podem quedar fora de la batalla per fer. Recolzat per un recorregut personal amb immigrants des del Juliol de 2014, Céline Brunelle delibera sola a escena en un espectacle on el so i la imatge s'enganxen a la pell.

Autoria i direcció: Celine Brunelle. Amb: Céline Brunelle.

TIME OUT

[“Oui! Festival de Théâtre en Français de Barcelona 2020: Je vole... et le reste je le dirai aux ombres”](#)

U. únics: 43.655 Pg. vistas: 146.423 V. Publicitario: 1.068 €

Time Out diu

Just al moment quan es tira per la finestra, Richard s'adona per fi del seu somni de quan era petit. Volar. Aquesta obra agafa cos al moment de la caiguda. Un segon. És el moment d'obrir el diari íntim de Richard D., i de submergir-se dins la ment de l'assassí de Nanterre.

Autor: Jean-Christophe Dollé. Directors: Clotilde Morgiève, Jean-Christophe Dollé. Amb: Julien Derivaz, Clotilde Morgiève, Jean-Christophe Dollé.

QUÈ FEM?

"Parlez-vous français?"

Difusió: 45.684 Audiència: 229.070 V. Publicitari: 19.700 €

Pots consultar totes les edicions d'aquesta setmana al Web www.la Vanguardia.com/cultura/teatro

Aquest món nostre que va de crisi en crisi, TEATRE LLIURE MONTEC. DEL 12 AL 23/2. HORARI: DE 10 A 20. 20€ i 20€ i 20€. 15% DE DESCOMpte Teatrolibre.com

DIALOGS DE TIRANTE E CARMESINA
Qui coneix les aventures de Lo Blanc ja sap que aquests diàlegs, que a més ambien català, gràcies a la partitura de Joan Miquel a la qual Marc Rostich ha posat l'èmfasi d'aspecte escènica, van més enllà de la pura crítica. Així són s'ha d'escollir en aquell ambient, tot i que el tema de cançons. Més encara que les paraules de seducció tenen com a marcatge espai dissonant per Jaume Plensa en el qual músics i cantants comparteixen escenari amb certa consciència. GRAN TEATRE DEL LICEU (D'OR). DATA: DEL 13 AL 14/2. HORARI: 21H. PREU: 17,50€ Liceu.cat

GAZOLINE
Per culpa d'aquest espectacle de Jordi Gasol i la companyia La Gaze (un jove com el noi indià), la "família" de París torna a fer pudor de formatge. Però, aquest cop, els incidents no són indiscretos: aquest cop, el que omé són colles de guerra aïllades d'aquells que no abunda, precisament, a la "família". I aquí els omé són els fills d'immigrants que, malgrat ser tan nacionals com qualsevol altre nadiu, encara són vistos com "els estrangers". Doncs fem una bona foguera, amb tanta diàlisi mèdica! TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA (SALA TALLERS). DATA: DEL 13/2 A 17/2. HORARI: DS, 19H i 20H. PREU: 27,50€ Teatrolibre.com

'Parlez-vous français?'

EL FESTIVAL OUI! ENS OFEREIX UNA BONA MOSTRA DE L'ESCENA TEATRAL FRANCESA CONTEMPORÀNIA FINS AL 16 DE FEBRER.

A "Je m'enchaîne plus dans les bras de tes par", la sociòloga visita el cor d'Àfrica.

R. OLIVER
Moltí ou! Aquesta és la resposta per a la pregunta que formularem al títol d'aquest article. I és que, gràcies a la quarta edició del Oui!, el teatre que s'apropia en francès (però que s'estableix en català o en castellà,

no patiu) agafa, aquests dies, un gran protagonisme a la nostra Catalunya. Tot i que alguns d'aquests personatges que parlen en francès podrien venir d'indrets més humans que França, com és passa a la immigració arribada de Burkina Faso que trobem a l'obra de Guy Gi-

roud *Gibraltar*. O a aquells altres que passen pel Calaix de *Mon Livre de la jungle (My Cakes Story)*, el monòleg amb el qual Céline Reumelle explica la seva pròpia implicació en el tema.

Fomes de desplaçar-se
Per contra, és tra sociòloga de l'obra d'Alexandra Badois *Je ne marcherai plus dans les nuages* que pas un

A MÉS DE LES REPRESENTACIONS DE SET ESPECTACLES, EL FESTIVAL TAMBÉ ACULL DEBATS, TAULES RODONES, LECTURES DRAMATITZADES I TROBADES AMB ELS CREADORS

viatge on ventils i mers a ple de vergonyes ocultes cap a terres africanes. I el viatge que fa des d'una estació del metro de Nova York els onomatòpics del lloc i de Laurin Gaudé *On y va le faire* que no travessa fronteres, sinó mil·lennis temporals. Mentrestant, el protagonista de l'obra de Jean-Cristophe Dollé *Je vole... et le reste je le dirai aux autres* viatja cap a la infància tirant-se per la finestra... per acabar descobrint (potser massa tard?) que voler ha estat sempre el seu somni.

OUI! FESTIVAL DE TEATRE EN FRANCÈS
DIU DOS ESPALS FINS AL 16/2. HORARI I PREU: CONSULTA LLS AL WEB Festivaldutheatreenfrancais.com

Pack Amics
6 pizzas grans
només per 4,9€
(10/12 pers.)
i esportista i un costipessu de regal!

vitali pizza

A DOMICILI
TRUCA'NS AL 93 444 47 37
WWW.VITALIPIZZA.COM

LA OBRA DE TEATRO *GIBRALTAR* SE REPRESENTÓ EN EL MARCO DEL TIFE 2020 DEL INSTITUTO FRANCÉS

Cuando el sueño supera la realidad

La sensibilidad de un relato migratorio muchas veces escuchado, pero que en *Gibraltar* parte de la mirada africana de las compañías Ouaka Trame y Marbayassa. Una obra escrita y montada en 12 días, con la urgencia creativa de que viera la luz.

Por **Carla Fibla García-Sala**

«**M**e voy, me voy a Europa para tener éxito en aquello en lo que fracasé. ¿Por qué has vuelto? Yo no volveré». Es la idea central sobre la que gira esta obra de teatro que se representó el pasado mes de febrero, primero en el Festival Oui! de Barcelona y después en el marco del TIFE 2020 de Madrid, gracias a la labor cultural del Instituto Francés.

Jules Soguira Gouba y Bachir Tassebebo conocieron en Uagadugú a Salif, un chico que, como muchos jóvenes africanos, estaba convencido de que el dicho «en Francia, la lluvia no pudre la harina» era real. Impresionados por su relato de vida, el intento de llegar a Europa y el deseo de regresar nada más pisar el supuesto El Dorado, le contaron el encuentro a Guy Giroud, autor y director de la obra, y se dejaron llevar por una frenética inspiración que dio como resultado la mezcla de teatro y danza que componen *Gibraltar*.

Alrededor de una mesa, los tres explican a MUNDO NEGRO cómo les llegó la historia de Salif, porque no se trataba solo de hablar de un relato de éxito o fracaso migratorio, sino de sus efectos. «La mi-

CARLA FERLA GARCÍA / GALANIN

Jules Soguira Gouba (dcha.) y Bachir Tassemebo (izq.) durante la representación de *Gibraltar* el pasado mes de febrero en Madrid.

terráneo. Ellos me transmitieron una historia tan bella, tan emotiva, que solo podía ser un éxito. Además, el problema de los migrantes hoy desfigura el rostro de la humanidad, la conciencia universal está de luto, es un escándalo, una ignominia».

Defienden que el espectáculo no apela a la pena sino a las dificultades de la partida. Por eso utiliza el humor local para abordar las situaciones de mayor tensión, haciendo difícil no generar una complicidad que lleva a la sonrisa a pesar de la dureza del tema. «En un momento de la obra, uno de ellos dice: “Todos los dolores se parecen, todos los dolores se respetan”, y añade: “O deberían respetarse”».

Diálogo con el espectador

En la obra no hay concesiones y la música y el baile marcan el ritmo. Los gestos y expresiones ayudan a comprender la transcendencia del momento, como cuando el protagonista se encarama a la valla que le separa de Europa, o atraviesa el extenuante desierto en el que mueren sus compañeros de viaje.

«No queremos dar lecciones ni juzgar. Es un simple cuestionamien-

como espectador. Reflexionarán o no sobre si la sociedad europea sigue siendo sensible a estos temas», aunque termina declarándose más pesimista que sus compañeros africanos.

Soguira Gouba toma de nuevo la palabra: «Cuando tenemos mucha información sobre un tema acaba por dejar de interesarnos, y debemos comprender que en Europa la gente no tiene siempre información real sobre África. Ese es el trabajo de campo y la investigación que hemos hecho, con el fin de lograr que un tema que está siempre ahí resulte interesante».

Gibraltar es «un pequeño y verdadero momento de humanidad», sin pretender dar respuestas categóricas. De hecho, el elenco de Ouaka Trame y Marbayassa se desmarca de la labor de los activistas que hacen un trabajo necesario en esta materia desde lo práctico, pero muy alejado de la misión que ellos tienen como artistas. Han asistido a festivales en los que les decían que siguieran trabajando sobre temas sociales porque son la «caja de resonancia» de la problemática que ellos intentan resolver.

Sobre el ansia por partir, Soguira Gouba explica que «hay un proverbio que dice “la hierba es tierna en el

jardín del vecino”.

Eso contribuye a las ganas de irse. Como no lo conozco pienso que es bonito, y para ir allí es necesario un visado, muchos papeles... Si se aumenta la altura de la barrera

es porque el lugar al otro lado debe ser increíble». Pero no es posible regresar con las manos vacías, por eso, como señala Tassemebo, adquieren «una doble deuda: de honor y económica». Y añade: «Nosotros trabajamos en Francia y vivimos en Burkina Faso. Por ser artistas se facilita todo el proceso porque saben que trabajamos con gente de Europa, que tenemos papeles, que le contamos al cónsul el proyecto. Tenemos ese privilegio de ir y volver, porque ▶

«No queremos dar lecciones ni juzgar. Preferimos hacer preguntas y que el público saque sus conclusiones»

gración es un problema cotidiano en África, y un poco en todas partes en el mundo. La gente sale de sus casas por razones diferentes, es un tema de actualidad que afecta a la juventud de Burkina Faso y empobrece el país cuando se van. Hay que hablar del tema», explica Bachir Tassemebo, a lo que Giroud añade: «Teníamos la oportunidad de mostrar el problema desde ambos lados, el africano y el europeo. La llegada de los migrantes y su partida, los dos lados del Medi-

to. Hacemos preguntas porque se trata de la historia de un hombre que no siempre es evidente. Para evitar caer en juicios o decidir ciertas cosas que no controlamos completamente, preferimos hacer preguntas durante el espectáculo y dejar que sea el público el que dé las respuestas, que saque o no sus propias conclusiones», añade Gouba, al que Giroud interrumpe para aclarar que «no son preguntas literales, sino que el público hace o no su camino, su trabajo

JAVIER SÁNCHEZ CALZEDONIA

Los actores protagonistas de *Gibraltar* junto al director de la compañía y autor de la obra, Guy Giroud.

tenemos contratos por adelantado. Así trabajamos desde hace 10 años».

Viajes de ida y vuelta

Desde su puesto ambulante de productos de primera necesidad, Moussa intenta frenar las ansias de emigrar de Salif. Él hizo el viaje y se siente afortunado de haber podido regresar con vida. La dureza del periplo no merece la pena, igual que las dificultades a las que se enfrentan al llegar. Con tono tranquilo le pide que valore el cariño de su familia y que piense bien lo que quiere hacer con su vida. Enfrente, Salif le mira incrédulo, sin acabar de entender por qué al lograr pisar territorio europeo decidió regresar.

El doble talento, actuación y baile, de los actores burkineses que ponen en escena *Gibraltar* ha permitido salvar parte del relato de forma sorprendente. «Hay cosas que son más fáciles de mostrar que de decir. Partía de recortes de periódicos que recogían la situación de los campamentos. En lugar de contar que al-

«Intentamos producir espectáculos populares e inteligentes que permitan que el espectador crezca con la obra»

guien sube, se cae, baja... Al hacerlo bailando sale bien. La danza muestra muy bien el miedo, el hecho de mirar alrededor, de tener que sobrevivir... Y luego está la cuestión técnica para integrarlo y que quede armonioso. El baile para los espectadores es una respiración agradable en medio del relato», explica Giroud.

Acostumbrados a las adaptaciones de los clásicos, les preguntamos si la experiencia de *Gibraltar*, donde abordan un tema social, ha sido complejo. Los tres coinciden en la respuesta: «No hay diferencias. Cuando interpretas una pieza de Molière, habla de temas sociales, de la libertad de la mujer, los matrimonios forzados, la igualdad, los conflictos de clases. Intentamos producir espectáculos populares e inteligentes, no arrasar al espectador, sino permitirle que crezca con la obra», analiza Giroud. Y Tassembebo comparte que en una escuela —la compañía actúa en escuelas francesas durante el año, porque defienden que es el público más variado que tendrán nunca— un estudiante le preguntó si Voltaire era negro. «Le dije que Voltaire somos todos».

El sueño de Salif es entregar un paquete en un lugar de Europa, pero a lo largo de la obra percibes que es «un emigrante inmóvil», y que *Gibraltar* es el símbolo de la persona que cree haber partido sin haberse movido del sitio. ●

I TEATRE És la IV edició del festival de teatre en francès

Torna el festival Oui!

ANNA PRUNA @pruna_ana

de Barcelona amb projectes vinculats a l'escriptura francesa.

Del 3 al 16 de febrer arriba la quarta edició del festival Oui, una proposta que vol acostar el teatre de parla francesa als espectadors de la ciutat. El Poble-sec acollirà funcions a l'Institut del Teatre i a la sala Dau al Sec i també es faran representacions a la Nau Ivanow i l'Insitut Francès de Barcelona. El festival va arribar a la ciutat de Barcelona fa quatre anys i està dirigit per Mathilde Mottier i François Vila. Totes les obres de teatre presentades són inèdites a Espanya i amb sobre títols. Enguany, com a novetat, hi haurà la secció Km0, oberta a artistes

Programació al barri

El 12 de febrer tindrà lloc l'estrena de *Mon livre de la jungle* a l'Insitut del Teatre. Es tracta d'un espectacle sobre la immigració amb text de Céline Brunelle i es farà una representació a les 20 h i una funció escolar a les 10.30 h. El mateix espai acollirà *Onysos le furieux* (de Laurent Gaudé) el 13 de febrer a les 20 h i a les 10.30 h, i el 8 de febrer a les 20 h s'hi representarà *Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas* (d'Alexandra Badéa), que explica el viatge de tres sociòlegs a l'oest d'Àfrica per estudiar els impac-tes dels programes humanitaris.

El 8 de febrer a les 17 h i el 9 de febrer a les 12h la sala Dau al Sec acull l'espectacle *Llop le loup* (de Sabrina Souliol) adreçat al públic familiar. ■

Informació de tots els espectacles i per a la venda d'entrades mirar: www.festivaloui.com

FOTOS: GÉJIDES

Un moment de l'obra 'Onysos le furieux'

Una escena de 'Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas'

ENTREACTE

"El festival, centrat enguany en l'emigració, es durà a terme del 4 al 16 de febrer"

U. únics: 359 Pg. vistes: 1.795 V. Publicitari: 162 €

El festival, centrat enguany en l'emigració, es durà a terme del 4 al 16 de febrer.

Dos països molt propers, tot i que no sempre teatralment. Amb l'objectiu d'escurçar distàncies entre l'escena francesa i barcelonina, el **Ouï Festival de Théâtre en Français**, arriba a la seva quarta edició consolidat com una cita que cal tenir present en el calendari de festivals d'hivern.

Mathilde Mottier i François Vila continuen en la direcció d'una mostra que enguany parlarà una especial atenció a les obres que tracten el tema de l'emigració. En són exemple *Gibraltar i Mon livre de la Jungle*. La primera peça és una coproducció entre França i Burkina Faso amb el suport de dos actors i ballarins d'ambdós territoris; la segona és la posada en escena d'una història molt personal de **Céline Brunelle** i la seva experiència al costat de refugiats del campament de Calais.

El festival acollirà companyies en residència com **Alma**, que presentarà *Bones Ondes*, una peça sobre l'assetjament escolar. Fins i tot els més petits tindran un espai reservat amb espectacles com *Petite sorcière*, de **Pascal Brullemans**, espectacle vingut del Quebec i recomanat per a nens a partir de sis anys.

També hi haurà activitats paral·leles com taules rodones, tallers i postfuncions.

FESTIVAL DE THÉÂTRE EN FRANÇAIS

OUI

TEATRE EN FRANÇAIS

TEATRALNET

"Ja estan disponibles les entrades per a la 4ª edició del Festival OUI de T(h)eatre en Francès"

U. únics: 247 Pg. vistas: 898 V. Publicitario: 159 €

teatral net
Revista digital d'arts escèniques

MÚSICA ESPECTACLES INTERVIEWS TRAMIT PÒSOLA BLOGS CRÍTICAMS

Ja estan disponibles les entrades per a la 4a edició del Festival OUI! de t(h)eatre en francès

Després de tres anys d'èxits, l'OUI, el Festival de t(h)eatre en francès de Barcelona, la mostra dirigida per **Mathilde Mottier** i **François Vila** torna a la ciutat en la que serà ja la 4ª edició i que tindrà com a amfitrions l'**Institut del Teatre**, l'**Institut Francès de Barcelona**, la sala **Dau al Sec** (al Poble Sec) i la **Nau Ivanow** (La Sagrera).

Seguin l'estela d'edicions anteriors, totes les obres presentades són inèdites a l'Estat i, a més, enguany la programació estarà marcada per temàtiques tan actuals com

4t festival de t(h)eatre EN FRANCÈS EN FRANÇAIS DE BARCELONA 4-16 02/2020 FESTIVAL oui!

l'assetjament escolar, que protagonitzarà l'estrena mundial de **Bonnes ondes**, d'**Auriane Abecassis**, un espectacle adolescent presentat per la companyia de L'Alma (Pirineus Orientals) i que s'estrenarà a l'**Institut Francès de Barcelona**.

En aquesta edició també estarà molt present la problemàtica de la migració que s'abordarà en dues de les peces del festival: **Gibraltar**, de la companyia africana **Ouaka Trama** (Burkina Faso) que es podrà veure en l'**Institut Francès de Barcelona** i **Mon livre de la jungle (My Calais Story)**, de **Céline Brunelle** presentada per la companyia **Le Passe Muraille** a l'**Institut del Teatre**.

La mostra de teatre francófon acollirà també, per tercera vegada, una obra de l'autora romanesa-francesa **Alexandra Badea**: **Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas (No caminaré més seguint les traces dels teus passos)** representada per la companyia **L'Arcade** a l'**Institut del Teatre**.

Com a novetat, aquesta edició s'estrenarà la secció **Km0**, per acollir les creacions d'artistes residents a Barcelona. Així, es presentarà **Né quelque part**, d'**Iván Morales**, traduïda i adaptada al francès i interpretada per **Aina Tomàs** i **Tolgay Pekin** a la **Nau Ivanow**; **Llop le loup**, de **Sabrina Souliol** i **Thomas Merland** al **Dau al Sec**. I podrem gaudir de trobades amb els autors **Adeline Flaun** i **Jean-François Prévand**.

A més a més, de la mateixa manera que en anys anteriors edicions, el **OUI!** acompanyarà la seva programació amb trobades, lectures dramatitzades i el premi de la crítica dels joves.

El Festival OUI! 2020 se celebrarà del 2 al 16 de febrer
Entrades disponibles a la [web del festival](#)

The image is a screenshot of a web browser displaying an article on the Teatralnet website. The website header is dark blue with the logo 'teatral net' and the tagline 'Revista digital d'Arts Escèniques'. Below the header is a navigation menu with links for 'NOTÍCIES', 'ESPECTACLES', 'ENTREVISTES', 'TRAVANT PUNTA', 'BLOGS', and 'CRÍTIQUES'. The article title is 'El OUI! Festival de T(h)eatre en Francès de Barcelona torna a la ciutat del 4 al 16 de febrer'. Below the title are social media sharing icons for Facebook, Twitter, Google+, and YouTube. The article text is in Catalan and discusses the festival's return to Barcelona, featuring plays like 'Del 4 al 16 de febrer', 'Gibraltar', 'Bonnes Ondes', 'Mon livre de la jungle', 'Onysos le furieux', 'Je ne marcherai plus dans les traces de te pas', and 'Je vole... le reste je le dirai aux ombres'. A photo of two women, Mathilde Mottier and François Vila, is included with a caption identifying them as the festival's founders and directors.

teatral net
Revista digital d'Arts Escèniques

NOTÍCIES ESPECTACLES ENTREVISTES TRAVANT PUNTA BLOGS CRÍTIQUES

El OUI! Festival de T(h)eatre en Francès de Barcelona torna a la ciutat del 4 al 16 de febrer

Del 4 al 16 de febrer Barcelona té una cita amb un dels més insòlits festivals culturals: el **OUI! Festival de T(h)eatre en Francès de Barcelona**. Durant gairebé dues setmanes, el públic podrà posar-se al dia amb l'escena contemporània francesa tot gaudint de peces inèdites que estaran acompanyades de subtítols per fer-les accessibles a tothom, com en edicions anteriors.

El OUI! comença amb Gibraltar, escrita i dirigida per Guy Giroud i interpretada per **Jules Soguirra Gouba i Bachir Tassemedo** de la companyia **Ouaka Trama (Burkina Faso)**, és una història sobre la migració que es podrà veure a l'escenari de l'**Institut Francès de Barcelona** per l'obertura del festival. A més, l'obra serà presentada també a **El Circol de Badalona**, amb el suport de l'EOI de Badalona i a l'**Institut Francès de Madrid**.

Segueix l'estrena mundial de **Bonnes Ondes de Auriane Abecassis**, una producció pròpia del festival OUI! que s'ha muntat durant una residència de la companyia a Barcelona i que parla de l'assetjament moral a través de la història de la jove Chris que és assetjada per la popular Coline. **Bonnes Ondes** serà representada també a l'**Institut Francès de Barcelona** per la companyia de l'**Alma de Catalunya nord – Pirineus Orientals**.

Mon livre de la jungle (My Calais story) de **Céline Brunelle** parla del tema de la migració a través de l'experiència de la mateixa autora i intèrpret de la peça que es podrà veure a l'escenari de l'**Institut del Teatre**.

Onysos le furieux, de **Laurent Gaudé**. A l'**Institut del Teatre**, **Giovani Vittelo** encarnarà a un home sol, prim i immund assegut a un banc d'una estació de metro de Nova York. Un monòleg llarg i intens que reprèn el fil del temps i que ha rebut a França 4 premis *P'tits Molières*, dintre els quals estan el **Premi a millor sol en escena** i el **Premi a millor autor viu**.

Je ne marcherai plus dans les traces de te pas, d'**Alexandra Badea**. Després de *Pulvérisé* (2018) i *Europe Connexion* (2019) és la tercera vegada que una obra d'**Alexandra Badea** és seleccionada pel festival. Així, en aquesta nova edició l'**Institut del Teatre** acollirà la nova peça representada per la companyia **L'Arcade** que havia presentat a Barcelona *Pulvérisé*.

Je vole... le reste je le dirai aux ombres, de **Jean-Christophe Dollé** una peça que ens introdueix de ple a la ment de l'assassí de Nanterre (França, suburbi de París) i que es podrà veure a l'**Institut Francès de Barcelona** interpretada per **Julen Derivaz, Clotilde Morgiève** i el propi autor de l'obra.

Per altra banda, a la secció **Km 0**, que acull les creacions d'artistes residents a Barcelona, trobarem **Lop le loup**, de **Sabrina Souliol** a la sala **Dau al Sec** (espectacle familiar en francès i català) i a la **Nau Ivanow**, **Né quelque part d'Iván Morales**, la versió en francès de *Sé de un lugar*.

A més a més, seguint amb el format ja característic de la mostra de teatre francòfon, acompanyant la seva programació comptarem amb activitats paral·leles:

Sala Dau al Sec:

Trobada amb tema de la traducció: **Juste la fin du monde** (Just la fi del món) de Jean-Luc Lagarce.
Amb **Ramon Vila**, traductor de l'obra dirigida per **Oriol Broggi** i **Roberto Romei**, amb la col·laboració de la Perla 29.

Lectura en francès de **Moi dispositif Venus** de i per **Adeline Flaun**

Teatre Akademia:

Lectura en francès de **Pour un oui ou pour un non** (Per un sí o per un no) de **Nathalie Sarraute**, de la mà d'**Isabelle Bres** i **Magalie Mestre**, amb la col·laboració del Teatre Akademia.

Libreria Jaimés de Barcelona:

Trobada amb **Jean-François Prévand** autor de **Voltaire/Rousseau (La disputa)**, obra que ha sigut interpretada i dirigida per **Josep Maria Flotats** a Madrid.

Premis a la millor **Crítica a les joves**.

Entrades disponibles a la web del festival

<http://www.festivaldetheatreenfrancais.com/billetterie.html>

Sobre Festival Oui!

El Oui! Festival de T(h)eatre en francès de Barcelona, creat i dirigit per **Mathilde Mottier** i **François Vila**, amb les estructures **Mise en Lumière** (Paris) i **Barna-Bé** (Barcelona), compta amb el suport de la Diputació de Barcelona, l'Ajuntament de Barcelona, l'Institut Francès de Barcelona i el Consulat de França a Barcelona la SACD i la SPEDIDAM.

www.festivaldetheatreenfrancais.com

TEATRALNET

"El OUI! Festival de T(h)eatre en Francès de Barcelona tanca la seva 4ª edició amb més de 2.700 assistents"

U. únics: 247 Pg. vistas: 898 V. Publicitario: 159 €

El OUI! Festival de T(h)eatre en Francès de Barcelona tanca la seva 4ª edició amb més de 2.700 assistents

Per saber més: [Tria l'edició que prefereixis](#)

Imatge de *Né quelque part*, la versió francesa de *Se de un lugar*

El OUI!
Festival de
T(h)eatre en
Francès de
Barcelona
na baixa
el teló de la
seva 4ª edició
amb una gran
acollida per part
del públic
als seus
espectac

les a les sales de l'**Institut del Teatre**, l'**Institut Francès de Barcelona**, la **Dau al Sec**, la **Nau Ivanow**, el **Círcol de Badalona** i l'**Institut Francès de Madrid**.

Enguany, el OUI! ha acollit per primera vegada peces dels autors **Guy Giroud**, **Auriane Abecassis**, **Céline Brunelle** i **Jean-Christophe Dollé** que a més han pogut estar presents durant el festival i intercanviar opinions i idees amb el públic. També, per primera vegada, el festival ha portat a Barcelona una companyia africana de Burkina Faso amb l'obra **Gibraltar**, que a més d'obrir aquesta edició, ha estat representada amb èxit a El Círcol de Badalona i a l'Institut Francès de Madrid.

Una altre novetat del festival ha sigut la **secció Km 0**, dins de la qual s'han presentat: la trobada per parlar de la traducció de **Juste la fin du monde** de **Jean-Luc Lagarce** amb la col·laboració de la **Perla 29**; la **lectura dramatitzada** de **Pour un oui ou pour un non**, de **Nathalie Sarraute** en col·laboració amb el **Teatre Akademia**; la **lectura** de la nova obra **Moi dispositif venus** creada i interpretada per **Adeline Flaun** a la sala **Dau al Sec**; la **trobada** amb l'autor **Jean-François Prévand** sobre la seva obra **Voltaire Rousseau: la Disputa**, inèdita a Barcelona, a la **llibreria Jaimes**; i, per últim, la representació de l'adaptació al francès de l'obra **Sé de un lugar (Né quelque part)** d'**Iván Morales** a la **Nau Ivanow**.

Amb l'objectiu d'incentivar l'escriptura entre els joves, el festival continua amb el **Premi a la Millor Crítica Teatral**, apadrinat per RENFE SNCF, la llibreria Jaimes i l'Institut Francès de Barcelona, del qual coneixarem els resultats en els proper dies.

El festival OUI! s'alegra de comprovar que aquesta temporada diverses obres d'autores francòfones, traduïdes al català, són a la cartellera dels teatres de Barcelona.

Després de la seva presentació el 2019, l'obra *La magie lente* de Denis Lachaux, serà produïda en català com *La magia lenta* a la tardor de 2020 per la sala **Dau al Sec** (Mercé Managuerra). L'obra serà dirigida pel director francès **Pierre Notte**, traduïda per **Joan Casas** i interpretada per **Marc Garcia Coté**. El Festival OUI! acompanyarà aquesta producció.

L'organització del festival agraeix una vegada més al seu públic la confiança que ens ofereix per acompanyar-los a descobrir obres de teatre inèdites a Espanya, als mitjans de comunicació per fer-se ressò d'aquesta nova edició i a les Institucions que donen el seu suport per tal que el **OUI!** segueixi essent un imperdible cultural a Barcelona: **l'Institut del Teatre (Diputació de Barcelona), l'Institut Francès de Barcelona, Consolat de França a Barcelona, la SPEDIDAM, la SADC, RENFE/SNCF i Contigo France.**

El OUI! us emplaça per la **5ena edició del festival el febrer de 2021.**

<https://www.teatral.net/el-oui-festival-de-theatre-en-francès-de-barcelona-entrega-el-pre-mi-a-la-millor-critica-teatral/>

Notícies

El Oui! Festival de T(h)eatre en francès de Barcelona, entrega el Premi a la Millor Crítica Teatral

Per teatralnet · 25 de February de 2020 · 0

Festival-OUI Premi-Crítica-Teatral.

EL OUI!
Festival
de
T(h)eat
re en
Francès
de
Barcelo
na va
emetre
ahir el
fallo del
Premi a
la Millor
Crítica
Teatral
vinculat
a la
seva 4a
edició
que es
va

celebrar a Barcelona del 4 al 16 de febrer.

Apadrinat per **RENFE SNCF**, la **llibreria Jaimés** i l'**Institut Francès de Barcelona**, el premi té com a objectiu incentivar l'escriptura entre els més joves. De nou, un any més, **els alumnes de l'Institut de la Llauna de Badalona van ser premiats per segona vegada gallardó.**

A continuació figuren els noms dels tres guanyadors:

1r premi: Jessica Suslova 17 anys – Lycée La Llauna de Badalona

Guanya 2 bitllets de tren per anar a França (i tornar) ofert per RENFE / SNCF

Abonament a la mediateca de l'Institut francès de Barcelona; ofert pel l'Institut Francès de Barcelona

Llibres oferts per la Llibreria Jaimés

2n premi: Bernat Pons 18 anys – Lycée La Llauna de Badalona

Abonament a la mediateca de l'Institut francès de Barcelona; ofert pel l'Institut Francès de Barcelona

Llibres oferts per la Llibreria Jaimés

3r premi: Héloïse de Quatrebarbes 12 anys – Lycée Français de Barcelona

Abonament a la mediateca de l'Institut francès de Barcelona; ofert pel l'Institut Francès de Barcelona

Llibres oferts per la Llibreria Jaimés

Sobre Festival Oui!

El Oui! Festival de T(h)eatre en francès de Barcelona, fou creat i el dirigeixen Mathilde Mottier i

François Vila, amb les estructures Mise en Lumière (Paris) i Barna-Bé (Barcelona).

NÚVOL

"Torna el Festival OUI! Teatre (en) francès a Barcelona"

U. únics: 3.860 Pg. vistas: 12.546 V. Publicitario: 275 €

ara.cat

NÚVOL
Festival de Teatre Francès

Barcelona | Servei de suport

Home | Ar | Idioma | Premsa | Contacte | Règols | Mapa | Navegació | Cerca

ESCENES **L'APERTADOR**

Torna el Festival OUI! Teatre (en) francès a Barcelona

Enguany la programació del festival ens interpella amb obres que aborden temes tan candents com la immigració o l'assetjament escolar.

 Teatre Lliure
TEATRE LLIBRE
@teatrellibre

Entre el 4 al 16 de febrer torna el **Festival OUI!** a Barcelona. Ja és la quarta edició d'un esdeveniment que s'ha consolidat a la ciutat amb aliances encertades, com l'Institut Francès, l'Institut del Teatre o la Llibreria Jaimes, entre d'altres.

GIBRALTAR

El festival OUI! presenta l'obra Gibraltar, obra escrita i dirigida per Guy Giroud.

Els directors del festival, Mathilde Mottier i François Vila van impulsar aquest festival amb la idea de fer descobrir noves generacions d'autors contemporanis i ajudar-nos a copsar l'estat del nostre món i prendre el temps de reflexionar sobre la societat que ens envolta. Enguany la programació del festival ens interpella amb obres que aborden temes tan candents com la immigració o l'assetjament escolar. El festival ens porta obres d'autors importants, com Laurent Gaudé o Alexandra Barea, dramaturga d'origen romanès que ja vam descobrir l'any passat.

Mottier i Vila també s'han engrescat a produir un espectacle fet a mida pel festival. Es tracta de l'estrena mundial de **Bonnes Ondes de Auriane Abecassis**, una producció pròpia del festival OUI! que s'ha muntat durant una residència de la companyia de Ceret a Barcelona i que parla de l'assetjament moral a través de la història de la jove Chris que és assetjada per la popular Coline. La companyia Alma utilitza diferents disciplines per denunciar els estereotips i els tics identitaris. "Bonnes Ondes" es podrà veure també a l'Institut Francès de Barcelona per la companyia de l'Alma de Catalunya nord – Pirineus Orientals.

Durant gairebé dues setmanes, el públic podrà posar-se al dia amb l'escena contemporània francesa tot gaudint de peces inèdites a Espanya que estaran acompanyades de subtítols per fer-les accessibles per a tothom, com en edicions anteriors. Entre les obres programades destaquen dues peces que aborden el gran drama de les migracions. Per una banda, l'obra **Gibraltar, escrita i dirigida per Guy Giroud** i interpretada per Jules Soguira Gouba i Bachir Tassebedo de la companyia Ouaka Trama (Burkina Faso), que serà l'espectacle inaugural del festival a l'Institut Francès de Barcelona. Aquest mateix espectacle es podrà veure també a El Círcol de Badalona. Per altra banda, l'Institut del Teatre acull l'altra obra que aborda les migracions, **"Mon livre de la jungle (My Calais story)" de Céline Brunelle**, que és autora i alhora intèrpret d'una peça on explica la seva història real.

El Festival Quil presenta l'estrena mundial de l'estrena mundial de Bonnes Ondes de Amiane Abecassis

Una de les obres més esperades del festival serà sense dubte ***Je ne marcherai plus dans les traces de ta pas* d'Alexandra Badea**. Després de "*Pulvérisé*" (2018) i "*Europe Connexion*" (2019) és la tercera vegada que una obra d'aquesta jove autora romanesa és seleccionada pel festival i amb la qual ja vam parlar [aquí](#) l'any passat:

. Així, en aquesta nova edició l'Institut del Teatre acollirà la nova peça representada per la companyia L'Arcade que havia presentat a Barcelona *Pulvérisé*. La nova obra de Badea, que passarà per Barcelona abans d'arribar a París i Avinyó, ens parla de tres sociòlegs que fan un viatge d'estudis a l'Oest d'Àfrica per estudiar els impactes dels programes humanitaris. Cada un d'ells es veurà confrontat amb la seva pròpia vergonya.

També ha despertat una certa expectació l'obra ***Onysos le furieux***, del conegut escriptor Laurent Gaudé, que es podrà veure a l'Institut del Teatre. En aquesta peça, l'actor Giovanni Vittello encarnarà a un home sol, prim i immund assegut a un banc d'una estació de metro de Nova York. Un monòleg llarg i intens que reprèn el fil del temps i que ha rebut a França 4 premis "P'tits Molières", entre els quals el Premi a millor monòleg en escena i el Premi a millor autor viu.

El Festival de T(h)eatre en francès promet emocions fortes, com la que ens faran sentir ***Je vole... le reste je le dirai aux ombres* de Jean-Christophe Dollé** una peça que ens introdueix de ple a la ment del famós assassí de Nanterre, un home que va entrar al ple de l'ajuntament del seu poble i va matar quinze persones. Aquesta peça, que es podrà veure a l'Institut Francès de Barcelona, està interpretada per Julien Derivaz, Clotilde Morgiève i l'autor mateix de l'obra. A França ha estat un èxit de públic i de crítica. D'aquesta obra *L'Avant Scène* ha dit de ens mostra una investigació policial vertiginosa i que la interpretació dels actors és enlluernadora.

El festival té també una secció especial, la **secció Km 0**, que acull les creacions d'artistes residents a Barcelona. En aquesta secció del festival podem veure **"L'op le loup"** de **Sabrina Souliot** a la sala Dau al Sec (espectacle familiar en francès i català) i a la Nau Ivanow, **"Né quelque part"** d'**Iván Morales**, la versió en francès de "Sé de un lugar". Segur que tindrà el seu què tornar a veure l'obra insígnia de Morales en francès.

A més a més, seguint amb el format ja característic de la mostra de teatre francòfon, acompanyant la seva programació, s'han organitzat activitats paral·leles: la Sala Dau al Sec, que lidera la infatigable **Mercè Managuerra**, acollirà una trobada amb Ramon Vila, el traductor de l'obra **"Juste la fin du monde"** (Just la fi del món) de Jean-Luc Lagarce, que ha dirigit Oriol Broggi i Roberto Romei. També s'hi farà la lectura en francès de l'obra **"Moi dispositif Venus"** de i per **Adeline Faun**

El Teatre Akademia també serà seu del festival, ja que s'hi celebrarà la lectura en francès de **"Pour un oui ou pour un non"** (Per un sí o per un no) de **Nathalie Sarraute**, de la mà d'**Isabelle Bres** i **Magalie Mestre**

I la **Llibreria Jaimes** acull una trobada amb **Jean-François Prévand**, dramaturg francès resident a Barcelona, autor de **"Voltaire/Rousseau"** ("La disputa"), obra que ha sigut interpretada i dirigida per **Josep Maria Flotats** a Madrid.

Trobareu tota la informació d'horaris al [web del festival OUI!](#)

TEATRE

Vergonya i dominació

Alexandra Badesa ha tornat a presentar un nou text al Festival de Teatre en Francès de Barcelona OUI!

Isabel Mui
 Periodista, periodista@ignis.com
 @IsabelMuiSole

14/02/2020

La vergonya la sentim interiorment però és l'altre qui acostuma a generar-la. "La vergonya està en la mirada de l'altre", apunta la dramaturga francocatalana **Alexandra Badesa**. De vegades, però, també pot ser fruit d'un gest d'autoinducció. De Badesa s'ha seleccionat un text al Festival de Teatre en Francès de Barcelona OUI, que celebrava aquesta setmana la seva cinquena edició. La dramaturga és una de les veus habituals de la ciutat: el 2016 se'n va representar "L'última", l'any passat, ja amb altres veus europees conegudes. Aquests dies hem pogut veure una proposta que aborda la vergonya i les seves múltiples facetes. Un text *Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas* que el director de la peça –Vincent Dussart– ha engegat i desenvolupat. Dussart –explica– ha rebut la vergonya a un pare que marçà el fill.

Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas / Photo: Festival OUI

Aquesta vegada, Badesa, que ja ha treballat la vergonya en anteriors obres, ha deixat caure el tema sobre un equip de sociòlegs que fa un viatge d'estudi a l'oest d'Àfrica. La vergonya permetrà la manifestació de diferents misèries. La principal serà la dominació; l'abús de les relacions de poder. En una posició inferior, apareixen el deshonor per l'origen o la sufocació que neix de la pertinença a un grup amb el qual no es vol compartir res. Els tres personatges –interpretats per Juliette Coulon, Laetitia Lalle di Bónie i Xavier Czaplà– es reparteixen vergonyes i conseqüències, és clar. El patiment, finalment, serà alliberat i compartit; serà la manera de sanar-se. El neocolonialisme, el sexism i l'adopció són alguns dels altres temes que Badesa creua amb la vergonya, sentiment de grans capacitats i eina de manipulació i feblesa. "Aquell que denigra s'acaba denigrant a ell mateix", diu Dussart.

L'escenografia on es desplega el text és limitada, totalment depurada. Un rectangle blanc –pensat per Fred Chelli– que tanca els actors. Actors que es desplacen sota les ordres de la coreògrafa **Franço Hervé**. Per al director, la proposta escenogràfica "no és significant". "És un espai de trànsit, inhabitable. Els personatges no poden amagar-se; sempre es té la mirada de l'altre". La combinació del text i l'escenografia no acaba de convèncer; genera distància. Badesa diu que ha decidit ambientar l'obra en un camp allé –sociologia, investigació humanitària...– perquè necessita explorar "altres categories". "No m'interessa parlar d'artistes; de fet, ja he escrit obres sobre el món de les multinacionals o la Unió Europea", diu l'autora, que destaca "la singularitat" d'una representació en versió original sobretitulada a Barcelona. Badesa subratlla el doble rol del públic, "espectador i lector al mateix temps". El text de *Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas* l'ha editat la prestigiosa editorial L'Arohe.

NÚVOL

"Onyos, el déu del pàries"

U. únics: 3.860 Pg. vistas: 12.546 V. Publicitario: 275 €

ESCENES | L'APERTADOR

Onyos, el déu dels pàries

Es fa de dia a Nova York, la nova Babilònia on conviuen, barrejades, l'opulència i la misèria.

Arca Photo Nadal
www.arcafoto.com

El dramaturg i novel·lista francès Laurent Gaudé, que va obtenir el Premi Goncourt 2004 per *Le Soleil des Soorts*, es fa sovint ressò de la veu dels pàries i dels humillats, víctimes de la injustícia i la desigualtat en un món atrop. En el marc de la quarta edició del Festival de Teatre en Francès OUI!, s'ha pogut veure la seva primera obra teatral, *Onyos le Furieux* (1997), que ja apuntava cap a aquesta direcció.

"Onyos le Furieux" al Festival OUI.

En aquesta peça, *Onyos le Furieux*, presentada a l'Institut del Teatre la setmana passada, Laurent Gaudé explora l'antiguitat no només com a espai mitològic i fantasmagòric, sinó també com a matèria viva que encara ens interpel·la. Un convidat Giovanni Vitello encarna, sota la direcció experta de Bruno Ladet, una criatura híbrida i estereofòrica, home, déu i boc alhora, que, tot i no pertànyer al temps de la història, arriba des d'un passat remot. L'actor parteix d'una caracterització que ens el mostra com un ancià i va rejuenint a mesura que parla. El seu aspecte és el d'un vagabund, embolicat amb una flassada ronyosa; una tela esparracada al fons i un terra ple de papers evocuen una andana bruta al metro de Nova York. La seva veu, de primer aspra, rogaiosa, pròpia de qui s'obre pas a través de la nit del temps, desplega pausadament i cadenciosa un relat antic; l'estatisme corporal acompanya aquesta solemnitat hieràtica. A poc a poc, l'interpret anirà alternant la reconcentració narrativa amb una animalitat furiosa i creixerà en intensitat performativa.

Onyos s'adreça a un tu que som nosaltres. No hi ha cap altra opció que escoltar-lo atentament i observar aquells ulls fràgils d'haver escoltat durant molt de temps la foscor, els llavis anquilosats després de milers d'anys de silenci, el rostre cada cop més ferotge, progressivament alliberat d'arrugues. Les paraules —la narració, l'èpica, l'oralitat— el despullaran de la vellesa. Com si acabés de decidir que renaxerà allà mateix, ens ho explica tot sobre els seus orígens i vicissituds. L'espai sonor ens transporta a un ambient urbà, però després submergir-nos en una atmosfera mítica, que culminarà amb un dolç pliant durant el relat de les penècies a la ciutat d'Hore.

La torbadora criatura que parla remet al déu Dionís —Dionysos—, però apareix mancat de l'origen diví per la supressió de les dues lletres inicials del nom, que li haurien atorgat una filiació olímpica. Va néixer a les muntanyes de Zagros —en alguns poemes òrfics Dionís és anomenat Zagreu—, a la mesopotàmica Tepe Sarab; l'autor es permet la llicència de no fer-lo fill de Semele —o de Perséfone— sinó d'Ino. Els titans, que aquí no reben aquest nom ni tampoc la condició d'immortals, esquarteren el nadó i se'l mengen, d'acord amb una versió prou coneguda del mite, però ell renaixerà a partir del seu cor, única viscera que els botxins han deixat de banda. Metamòrfic i violentament regenerador, el nascut dues vegades serà llop, lleó, os i xacal; s'entrenarà en la fúria i es prepararà per a la venjança. Amb el seu exèrcit de fúries i captaires incendiarà la daurada Babilònia de jardins penjants. Després viatjarà al món dels morts i, en tornar-ne, coneixerà a Egipte, país de sorra i de treva, els únics moments de pau de la seva accidentada cursa. Però a la ciutat d'Abidos —coneguda pel culte que allà es retia a un déu amb cap de xacal— Onysos retroba la seva horda de ménades que, banyades en sang i preses d'un riure dement, dansen amb tot el seu cos. I l'incendi recomença. A la fenícia Acre aprèn a estimar com un home i sembla fogueres per mantenir els poderosos allunyats dels seus afers. Com que prefereix l'humiliat a l'arrogant, quan arriba a Troia triarà el bàndol dels vençuts i els obsequiarà, la nit abans de la desfeta final, amb un recital ben profètic en què descriurà com seran les seves morts. És aquí que inventa el teatre.

A mesura que la seva travessia de temps i de paraules prospera, Onysos, astre bàrbar que fa el viatge d'Orient a Occident, s'adona que l'atenció del seu interlocutor es torna més precisa. Quan acabi de parlar, l'orient serà vell; el narrador, indestructible. Les imatges que convoquen les paraules, sàviament escandides, són molt potents: la ràbia crema les genives ensangonades de les dones; l'exèrcit de captaires, banda de dementes en parracs, baixa de les muntanyes com un corrent de lava viva. Algunes decisions escèniques reforcen el discurs: una llum groga s'empara dels panells semitransparents i l'actor projecta una eloqüent ombra rogenca quan evoca els incendis, modela guerrers de paper amb trossos de diari i perdudeix el banc per fer-nos sentir el ritme dels tambors.

Es fa de dia a Nova York, la nova Babilònia on conviuen, barrejades, l'opulència i la misèria. Tot i que el món l'ha oblidat, Onysos no ha estat derrotat. Mai no s'ha sentit tan fort com avui; els seus companys mai no han estat tan nombrosos. Després del relat cru, sensual i tumultuós —embriac i embriagador— de les seves metamorfosis i vicissituds, Onysos abraça els pàries del món per esdevenir el seu profeta arcaic, el seu messiàs furibund. L'antic déu, capaç de desactivar el principi d'individuació, alliberar l'alteritat i viure en la dansa extàtica de les bacants, apareix com una força regeneradora, íntima i forana alhora, que irromp per obrir-nos els ulls al misteri i recordar-nos que venim de lluny, que som antics.

NÚVOL

"Retrat d'un assassí que vola un segon"

U. únics: 3.860 Pg. vistas: 12.546 V. Publicitario: 275 €

[ESCENES](#) | [L'APPRENTADOR](#)

Retrat d'un assassí que vola un segon

La fantàstica proposta escènica de la Companyia FOUIC ha estat una molt bona cloenda del Festival OUI

Mari Ferrer
Escritora i periodista
[@MariFerrer](#)

Un any més, el Festival OUI ha passat com una exhalació. Aquest festival de teatre francès programa en una setmana i mitja set propostes escèniques, lectures dramatitzades, xerrades sobre autors francesos, taules rodones... I hom té la sensació que o li falta una promoció més efectiva que el faci créixer o és que simplement, acaba sent més un festival de teatre francès per la comunitat francesa de Barcelona. De fet, quan un servidor va anar a veure *Je vole... et le reste je le dirai aux ombres*, de Jean Christophe Dollé, es va sentir un estranger a casa. Un col·loqui amb l'autor i els actors en acabar l'obra va corroborar la sensació. Tot va ser en francès i almenys es va quedar mitja platea, ben atenta al que deien. Un servidor no entén ni un borrall de francès, així que allò no anava per mi.

"Je vole... et le reste je le dirai aux ombres", al Festival OUI.

Això sí, la fantàstica proposta escènica de la Companyia FOUIC ha estat una molt bona cloenda del festival. L'obra escrita per Dollé és original en tots els sentits. La dramaturgia és l'eina sobre la qual es construeix tota l'obra, el text marca la direcció, l'escenografia, la llum i la música. O potser és al revés. És la història d'un home que es suïcida, que ens avisa que és el seu últim segon de vida, però que en aquest últim segon farà realitat el seu somni: volar. I mentre se sent volar, fem un retrocés per saber els motius que l'han empès a fer el salt. Però aquest argument, estrany i pervers, es va desplegant a poc a poc, dibuixant-nos un personatge a partir de les seves ombres (el títo ja ho evoca). Perquè de clars n'hi ha pocs a la vida de Richard Durn. Un nom que potser a nosaltres ens és desconegut, però al país veí és el nom d'un monstre, de l'Assassí de Nanterre. El 27 de març de 2002 Durn va entrar a la reunió del Consell Municipal i va metrallar als assistents causant la mort de vuit persones.

L'autor, el qual va atendre amablement les meves preguntes (amb la molt agraïda col·laboració de l'actriu Adeline Faun, que va fer d'interpret), destaca que la idea era fer un retrat de Durr a través dels "pensaments, somnis i fantasies d'aquest personatge, però no volíem que tingués una estructura de teatre documental. La realitat era molt forta, molt crua. Volíem agafar distància amb la realitat física". I en aquest sentit, Dollé aposta per un relat fragmentat, estrany, irreal, com si ens trobéssim en una espècie de malson el qual l'espectador ha d'anar lligant els passatges, entendre els personatges que van desfilitant i relacionar-los amb els fets que marquen la vida de Durr. Perquè el gran encert de l'obra, el que dona originalitat i complexitat al relat, és precisament l'absència física del personatge protagonista. Però Durr està molt ben dibuixat, no tan sols pel que diuen els personatges i per la seva relació amb ell, sinó per una veu en off, com omniscient, que va donant forma als seus pensaments, a la seva manera de veure la vida. "Em vaig adonar que l'absència de Richard era interessant, que el podia construir a partir de l'entorn d'aquest personatge. Havia triat uns personatges forts que poguessin donar entitat al personatge principal. La dramaturgia està formada a partir d'aquests personatges" comenta l'autor.

Un vide... i c'ha resta je le dirai aux ombres, al Festival d'OU.

Però en Richard no és un espectre, sinó més aviat un ens que sembla construir-se a partir de l'observació de tres investigadors que sembla que estan tractant de reconstruir en temps real el retrat robot de l'assassí. Al principi un té la sensació de com si allò fos un relat de ciència-ficció, estil *Minority Report*, però la lògica es va pervertint amb els constants canvis de personatges que fan el trio d'interprets. I al final un abandona la lògica estructural i sols es dedica a observar els diferents episodis de vida que van marcant el caràcter malaltís d'aquest home, portant-lo al tràgic desenllaç. Però la corporeïtat de Richard es fa notar també d'una altra manera. No sols és una veu en off, sinó també una banda sonora (a vegades interpretada en directe, guitarra a la mà, pels actors) que ajuda a generar aquesta atmosfera de *thriller* i que, quan el diàleg es posa tens, s'accelera i esclata. Els sentiments d'ira de Durr es fan palpables amb la intensitat sonora. També el joc de llums ajuda a definir els sentiments del pervers protagonista: acorralen als personatges, fan pampallugues, tenyeixen de vermell algunes escenes, etc. Però l'element més desconcertant és la màgia. En aquests diversos moments d'esclat, els temps s'atura i els objectes floten i són expulsats. No en va, Jean Christophe Dollé apunta a *Mulholland Drive* de David Lynch com a referència estilística (aquest telèfon de cabina que no deixa de sonar i que els personatges eviten).

Així com la dramaturgia, l'escenografia (amb una espècie de cabina de vidre, una cabina de telèfon, un bany i una taula com a elements més destacables), la música i les llums tant serveixen per definir el protagonista com per fer avançar la història, la feina dels tres intèrprets també és molt valorable. És una d'aquestes obres on els actors es transmuten en diversos personatges, adopten diferents rols, varies intensitats, canvis de vestuaris i ho fan tot com si es tractés d'una coreografia que surt de manera natural. Chapeau!

L'obra no pretén en cap moment donar justificació dels actes, sinó simplement entendre els irracionals motius (ser un fill no desitjat, perdre una persona estimada a la Guerra dels Balcans, veure com se li denega una feina). En aquest context, l'autor apunta a varis referents filosòfics i culturals: Hegel, Nietzsche, Roberto Zucco i Fight Club. I de fet, és precisament la pel·lícula de David Fincher (amb l'escena del pàrquing recreada) la que ens dona la clau per entendre la lògica del relat: tots els personatges i tot el relat fragmentat és la recreació que fa la pròpia ment del terrorista suïcida durant el segon de caiguda al buit. Tot i que la reiteració en preguntar l'hora, les deu i vint minuts i trenta-set segons, ja dona pistes. I quan tot acaba, finalment s'arriba al segon trenta-vuit. Un impactant retrat de la ment d'un assassí vertebrat que impacta tant des de la concepció escènica com per la mateixa escriptura.

NÚVOL

"Jean-François Prévand al festival Oui!"

U. únics: 3.860 Pg. vistas: 12.546 V. Publicitario: 275 €

[ESPECTACLES](#) / [L'APRENTADOR](#)

Jean-François Prévand al festival Oui

El festival Oui ha aconseguit una trobada a la llibreria Jaimes amb Jean-François Prévand, dramaturg i actor francès resident a Barcelona.

El Oui! Festival de Teatre en Francès de Barcelona ha baixat el teló de la seva 4ª edició amb una gran acollida per part del públic als seus espectacles a les sales de l'Institut del Teatre, l'Institut Francès de Barcelona, la Dau al Sec, la Nau, el Círcol de Badalona i l'Institut Francès de Madrid.

Jean-François Prévand | © Françoise Vila

Dissabte el festival Oui va convidar-nos a una trobada a la llibreria Jaimes amb Jean-François Prévand, dramaturg i actor francès resident a Barcelona. Prévand va fer un repàs de la seva obra, que va començar als anys setanta amb "Voltaire's Folies". Construïda a partir d'uns diàlegs irreverents de Voltaire, aquesta obra es va arribar a representar fins a 3.000 vegades i va causar un autèntic escàndol. A Buenos Aires van arribar a sabotejar la representació. Però Prévand, que aleshores era a l'Argentina, va tenir la seva recompensa. Un dia va rebre una trucada de la secretària de Jorge Luis Borges, que el va citar per quedar. Prévand va tenir la sort de conèixer personalment el mestre, que després el va defensar en un article on citava el Traotaf sobre la tolerància de Voltaire.

Prévand també ens va parlar de l'obra *Voltaire Rousseau*, que s'ha traduït i muntat a diversos països, fins i tot en castellà de la mà de Josep M. Flotats, que va estar a punt de fer-la en català al Poliorama. Al final no es va fer perquè els propietaris del teatre van preferir programar un espectacle de flamenc. *Voltaire Rousseau* és un diàleg entre aquests dos grans noms de la literatura francesa, que van tenir una relació controvertida. Rousseau era més jove i un gran admirador de Voltaire, però mai va aconseguir que l'estima fos recíproca, ja que el menyspreu de l'autor de *Cadide* envers Jean-Jacques va ser despietat. Ara Prévand escriu un monòleg titulat *Les memòries de Jesús*. Dissabte, a la Jaimes, en va llegir un fragment. Seria bo que aviat poguéssim veure una obra de Prévand en català.

enguany, El Ouil Festival de T(h)eatre en francès de Barcelona, que dirigeixen Mathilde Mottier i François Vila, ha acollit per primera vegada peces dels autors **Guy Giroud, Auriane Abeoassis, Céline Brunelle i Jean-Christophe Dollé** que a més han pogut estar presents durant el festival i intercanviar opinions i idees amb el públic. També, per primera vegada, el festival ha portat a Barcelona una companyia africana de Burkina Faso amb l'obra "Gibraltar", que a més d'obrir aquesta edició, ha estat representada amb èxit a El Círcol de Badalona i a l'Institut Francès de Madrid.

Una altra novetat del festival ha sigut la seopió Km 0, dins de la qual s'han presentat: la trobada per parlar de la traducció de "Juste la fin du monde" de Jean-Luc Lagarce amb la col·laboració de la Perla 29; la lectura dramatitzada de "[Pour un oui ou pour un non](#)" de Nathalie Sarraute en col·laboració amb el Teatre Akademia; la lectura de la nova obra "Moi dispositif venus" creada i interpretada per Adeline Flaun a la sala Dau al Sec; i, per últim, la representació de l'adaptació al francès de l'obra "Sé de un lugar" ("[Né quelque part](#)") d'Iván Morales a la Nau Ivanow.

Amb l'objectiu d'incentivar l'escriptura entre els joves, el festival continua amb el **Premi a la Millor Crítica Teatral**, patrocinat per RENFE SNCF, la llibreria Jaimes i l'Institut Francès de Barcelona, del qual coneixerem els resultats en els proper dies.

EL CONFIDENCIAL

"Bonnes Ondes de Abecassis, estreno mundial en el festival OUI! de Barcelona"

U. únicos: 1.321.760 Pg. vistas: 4.493.984 V. Publicitario: 3.990 €

El Confidencial

"Bonnes Ondes", de Abecassis, estreno mundial en festival Oui! de Barcelona

FFF - 04/03/2020 11:11:11

Barcelona, 28 ene (EFE).- La pieza "Bonnes Ondes", de Auriane Abecassis, tendrá su estreno mundial en la cuarta edición del Festival de T(h)eatre en francés Oui!, que se celebrará en Barcelona entre el 4 y el 16 de febrero.

Como en ediciones anteriores, durante casi dos semanas el público podrá ver piezas de la escena francesa contemporánea, todas inéditas en España, que se representarán con subtítulos para hacerlas accesibles a todo el público.

Entre las ocho obras que se presentarán, destaca el estreno mundial el 6 de febrero de "Bonnes Ondes", una producción propia del Oui!, que se ha montado durante una residencia de la compañía en Barcelona y que habla de acoso moral a través de la historia de la joven Cris, que es acosada por la popular Coline.

Abrirá el Festival el día 4 de febrero en el Instituto Francés de Barcelona "Gibraltar", escrita y dirigida por Guy Giroud, e interpretada por Jules Soguiira Gouba y Bachir Tassebedo de la compañía Ouaka Trama (Burkina Faso), una historia sobre la migración.

Esta obra se podrá ver posteriormente en el Circol de Badalona con el apoyo de la Escuela Oficial de Idiomas de esta localidad, y en el Instituto Francés de Madrid.

En "Mon livre de la jungle (My Calais story)", de Céline Brunelle, que se presentará en el Instituto del Teatro el día 11, se habla también de la migración a través de la experiencia de la propia autora e intérprete de la pieza.

El Instituto del Teatro acogerá además las representaciones del monólogo "Onysos le furieux", de Laurent Gaudé, a cargo del actor Giovanni Vittello (días 12-13); y "Je ne marcherai plus dans les traces de te pas", de Alexandre Badea, a cargo de la compañía L'Arcade (día 8). Completa la programación el día 14 en el Instituto Francés "Je vole... le reste je le dirai aux ombres", de Jean-Christophe Dollé, que introduce al espectador en la mente del asesino de Nanterre, el perturbado que mató a tiros a ocho concejales de la población, dejó heridas a 19 personas y que acabó suicidándose mientras era custodiado por la Brigada Criminal de París.

En la sección Km 0, que acoge las creaciones de artistas residentes en Barcelona, se han programado el espectáculo familiar "Llop le loup", de Sabrina Souliol en la Sala Dau al Sec; y "Né quelque part", de Iván Morales, la versión en francés de "Sé de un lugar" que se podrá ver en la Nau Ivanow.

Oui! se complementará con encuentros, lecturas dramatizadas y premios, que tendrán lugar en Dau al Sec, el Teatro Akademia y la Librería Jaimes.

Organizado por Mise en Lumière (París) y Barna-Bé (Barcelona), el festival, cuya programación ha sido presentada este martes por sus creadores y directores, Mathilde Mottier y François Vila, cuenta con el apoyo de la Diputación y el Ayuntamiento de Barcelona, el Instituto Francés y el Consulado francés en la ciudad condal, y las sociedades de autores y de gestión de derechos galas SACD y SPEDIDAM. EFE.

LA LLANÇA – EL NACIONAL

“El OUI! el festival que apropa el millor “t(h)eatre” francès a Barcelona”

U. únics: ND Pg. vistas: ND V. Publicitario: 2.162 €

OUI!, el festival que apropa el millor "t(h)eatre" francès a Barcelona

Carles Gil-Vernet
Foto: Arnel
Barcelona, Dimecres, 28 de gener de 2020
3 minuts

Torna el **OUI! Festival de T(h)eatre en Francès de Barcelona** per la creació teatral contemporània francòfona al públic català. Del 4 al 6 de febrer el públic podrà gaudir de peces accessibles per a tothom, amb sobratítols traduïts i descobrir moltes peces inèdites al nostre país, en la quarta edició del festival.

Una de les peces clau de l'edició d'enguany és **Gibraltar**, escrita i dirigida per **Guy Giroud** i interpretada per **Jules Soguira Gouba** i **Bachir Tassemedo**, membres de la companyia **Ouka Trama** vinguda de Burkina Faso. La peça il·lustra les dificultats a les quals s'afronten els emigrants i serà l'encarregada d'encetar el festival. Es podrà veure a l'**Institut Francès de Barcelona** el dimecres 4 de febrer i a **El Circol de Badalona** el dimecres 5 de febrer. Just després viatjarà als escenaris de Madrid. Amb un tema similar es presenta **Mon Livre de la Jungle (My Calais Story)**. Una peça de teatre documental que mostra la vida dels immigrants de Calais i que es podrà veure a l'**Institut del Teatre** l'11 de febrer.

Podrem assistir a l'estrena mundial de **Bonnes Ondes**, dirigida per **Auriane Abecassis** i coproduïda pel mateix festival. És fruit de la residència viscuda durant un any a Barcelona de la companyia **l'Alma**, vinguts de la Catalunya Nord. La peça s'endinsa dins el fenomen de l'assetjament moral que viu la jove Chris a l'Institut per part de la seva companya Coline, qui és més popular entre els companys. L'obra es podrà veure el dijous 6 de febrer a l'Institut Francès.

Onyos le furieux de **Laurent Gaudé** és un monòleg interpretat per **Giovani Vittolo** que es presentarà a l'Institut del Teatre el 12 i el 13 de febrer. Un sense sostre prim i immund assegut a un banc d'una estació de metro de Nova York reprendrà el fil del temps per retrobar el seu passat. La peça va guanyar 4 premis "P'tits Molières" a França, inclosos els premis al millor sol a escena i el millor actor viu.

Escena de *Onyos le furieux* / OUI Festival de Théâtre en Français de Barcelona

Je ne marcherai plus dans les traces de te pas d'**Alexandra Badea** és la tercera obra de l'autora seleccionada pel festival OUI! Després de *Pulverisé* i *Europe Connexion*. En ella 3 sociòlegs viatgen a l'Oest d'Àfrica per estudiar els impactes dels programes humanitaris. L'obra es representarà a l'Institut Francès el dissabte 8 de febrer.

Je vole... le reste je le dirai aux ombres de **Jen-Christophe Dollé** és una peça que ens introdueix de ple a la ment de l'assassí de Nanterre (França, suburbi de Paris) i que es podrà veure a l'Institut Francès de Barcelona el divendres 14 interpretada per **Julen Derivaz**, **Clotilde Morgiève** i el mateix autor de l'obra. És un viatge a la ment d'un assassí que va matar 15 persones durant un ple a l'ajuntament de la ciutat de Nanterre i tot seguit va decidir treure's la vida.

Escena de *Je vole... le reste je le dirai aux ombres* / C Lemasson

A part, el festival organitza activitats paral·leles com la trobada amb tema de la traducció: "**Juste la fin du monde**" (Just la fi del món) de Jean-Luc Lagarce. Amb **Ramon Vila**, traductor de l'obra dirigida per **Oriol Broggi** i **Roberto Romei**, amb la col·laboració de la Perla 29. O la lectura en francès de "**Moi dispositif Venus**" de i per **Adeline Flaun** a la sala Dau al Sec. La lectura en francès de "**Pour un oui ou pour un non**" (Per un si o per un no) de **Nathalie Sarraute**, de la mà d'**Isabelle Bres** i **Magalie Mestre** al Teatre Akademia. I la trobada amb **Jean-François Prévand** autor de "**Voltaire/Rousseau**" ("**La disputa**"), obra que ha sigut interpretada i dirigida per **Josep Maria Flotats** a Madrid a la llibreria Jaimes de Barcelona.

CATALUNYA PLURAL

"Festival OUI!, l'emigració com a subjecte teatral"

U. únics: 103.532 Pg. vistas: 328.777 V. Publicitario: 1.668 €

Catalunya Plural

DIARI DE CULTURA I SOCIETAT

INICI | CIUTAT | CLIMA | CULTURES | GÈNERE | SOCIETAT | EDUCACIÓ | SANITAT | TREBALL | OPINIÓ | BLOGS

4000 | Els actors John Sappina Gadea i Benji Fomerté, a l'obra Gènere de Guy Germal

ACTUALITAT CULTURES

Festival Oui!, l'emigració com a subjecte teatral

per [Vicent Batalla](#) [Seguir @vicentbatalla](#) • 03/02/2020

La influència cultural francesa a Barcelona ve de lluny, però quan els intercanvis són cada cop més anglòfils és oportú que es compleixin quatre edicions del Festival Oui! Una convocatòria per descobrir companyies de teatre menys conegudes de l'àrea francòfona i per poder establir viatges d'anada i tornada entre autor·e-s, traductor·e-s i actors i actrius i amb epicentre a la capital catalana

La influència cultural francesa a Barcelona ve de lluny, però quan els intercanvis són cada cop més anglòfils és oportú que es compleixin quatre edicions del Festival Oui! Una convocatòria per descobrir companyies de teatre menys conegudes de l'àrea francòfona i per poder establir viatges d'anada i tornada entre autor·e-s, traductor·e-s i actors i actrius i amb epicentre a la capital catalana.

I si parlem de passarel·les entre cultures, què millor que centrar aquest any el festival en bona part en la qüestió de les migracions i els països d'on vénen els qui les protagonitzen. A més el certamen s'amplia en aquesta ocasió a la programació paral·lela Km0, precisament per promoure aquests intercanvis de les arts teatrals a una banda i altra dels Pirineus. Repàs de les vuit obres que es presenten entre 4 i el 16 de febrer, amb l'Institut Francès de Barcelona i l'Institut del Teatre com a eixos principals però també en d'altres espais de la ciutat. A part, publiquem una entrevista en francès dels dos organitzador·e-s Mathilde Mottier i François Vila.

[Llegeix l'article sencer a París/BCN...](#)

COMENTARI

CATALUNYA PLURAL

"Mathilde Mottier / François Vila: «¿Tenemos muchos francófonos, pero una mayoría de francófilos!»"

U. únicos: 99.908 Pg. vistas: 341.940 V. Publicitario: 1.641 €

ENTREVISTA CULTURAS

Mathilde Mottier/François Vila: «¿Tenemos muchos francófonos, pero una mayoría de francófilos!»

por [Vicenc Batalla](#) [Seguir @vicencbatalla](#) • 10/02/2020

Mathilde Mottier y François Vila son los responsables desde hace cuatro años de la aventura del Festival Ouil de teatro francés. La edición que se está celebrando ahora en Barcelona gira en torno a las migraciones con varias piezas sobre la temática, aunque se abre a otras problemáticas y sensibilidades y se dirige a su vez a un público infantil

Los promotores de artes escénicas Mathilde Mottier y François Vila son los responsables desde hace cuatro años de la aventura del [Festival Ouil de teatro francés en Barcelona](#). Incluso hubo una edición de teatro catalán en París del festival. Desde 2017 esta experiencia, que cuenta como puntos de anclaje al Institut del Teatre y el Instituto Francés de Barcelona pero se ha extendido por otras salas y espacios de la ciudad, ha contribuido a hacer conocer compañías del otro lado de los Pirineos. Y ahora da también sus frutos con intercambios entre compañías de ambos países. Esta nueva edición (4-16 de febrero) gira en torno a las migraciones con varias piezas sobre la temática, aunque se abre a otras problemáticas y sensibilidades y se dirige a su vez a un público infantil. [En otro artículo, explicamos la programación con todos los detalles](#). Pero estas son las respuestas de Mottier y Vila a nuestras preguntas para comprender mejor la iniciativa.

[Lee la entrevista completa en París/BCN...](#)

0 [COMENTARIO](#)

TEATRE BARCELONA

"Festival OUI! Festival de T(h)eatre en Francès de Barcelona"

U. únics: 7.834 Pg. vistes: 26.065 V. Publicitari: 389 €

INICIO · CARTELERA · RECOMENDACIONES · PROMOCIONES · REVISTA TB · FESTIVALES · REGALA TEATRO · #SALVEMELCAPITOL

FESTIVAL OUI! FESTIVAL DE T(H)EATRE EN FRANCÉS DE BARCELONA

4ª edición del Festival OUI! Festival de T(h)eatre en Francès de Barcelona. Este año, la muestra dirigida por Mathilde Mottier y François Villa, se celebrará del 4 al 16 de febrero, y tendrá como principales anfitriones el Institut del Teatre, el Institut Francès de Barcelona y la sala Dau al Set (en el Palau de la Música). Además, se suman las salas Nova iwanow y Circa Barcelona, que demostrarán el crecimiento del Festival.

Respecto a las piezas que confirmarán la programación, siguiendo los huellas de los estrenos en exclusiva de la pasada edición "Fos pasats" y "Déjà", el Festival continúa con la estreno mundial de **Bonnes ondes** (Buenas ondas) de **Auriane Abecassis**, un espectáculo adolescente presentado por la compañía del Alma que trata el tema del acoso moral y que se estrenará en el escenario del Institut Francès de Barcelona.

Otro de los temas preferidos por la 4ª edición es, sin duda, la migración. Este 2020 el festival de teatro francófono abordará de lleno esta problemática a través de dos piezas diferentes: **Globular** de la compañía africana **Ouaka Trama (Burkina Faso)** que se podrá ver en el Institut Francès de Barcelona y **Mon livre de la jungle (My Calais Story)** (Mi libro de la jungla) de Céline Brunelle representada por la compañía Le Passé Murale en el Institut del Teatre.

Entre los autores que han confirmado su asistencia al festival encontramos a **Guy Giroud**, **Auriane Abecassis**, **Céline Brunelle**, **Jean-Christophe Dolle** y **Alexandra Badea**, siendo esta la tercera vez que la autora rumana-francesa presenta una de sus piezas en el Festival OUI. Tras **Papier** (2018), **Europe Convaincu** (2019), en esta nueva edición el Institut del Teatre acogerá el estreno de la pieza **Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas** (No caminaré más siguiendo los huellas de tus pasos) representada por la compañía El Arcide.

Como novedad de esta edición la muestra estrenará la sección **Kim 0**, que permitirá acoger las creaciones de artistas residentes en Barcelona. Así, el Festival OUI presentará en la Nova iwanow **Né quelque part** (Né de un lugar) de **Iván Morales**, traducida y adaptada al francés e interpretada por Ana Tomás y Tatyay Resin.

Ordenar por: **Más Populares** | **Valoración TB** | **Edición Francés** | **Preco**

ESPECTÁCULOS

BONNES ONDES
El 6 de febrero de 2020.
Institut Francès de Barcelona

El Festival OUI, el cuarto festival de teatro en francés de Barcelona, presenta el espectáculo infantil **Bonnes ondes**.

👍 🗨

A partir de 11,00€ [Comprar Entradas](#)

JE NE MARCHERAI PLUS DANS LES TRACES DE TES PAS
El 8 de febrero de 2020.
Institut del Teatre

El Festival OUI, el cuarto festival de teatro en francés de Barcelona, presenta el espectáculo **Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas**.

👍 🗨

A partir de 15,00€ [Comprar Entradas](#)

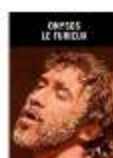

MON LIVRE DE LA JUNGLE (MY CALAIS STORY)
El 11 de febrero de 2020.
Institut del Teatre

El Festival OUI, el cuarto festival de teatro en francés de Barcelona, presenta el espectáculo **Mon livre de la jungle (My Calais story)**.

👍 🗨

A partir de 12,00€ [Comprar Entradas](#)

ONYSOS LE FURIEUX
El 12 de febrero de 2020.
Institut del Teatre

El Festival OUI, el cuarto festival de teatro en francés de Barcelona, presenta el espectáculo **Onyos le furieux**.

👍 🗨

A partir de 12,00€ [Comprar Entradas](#)

LLOP LE LOUP
Del 8 de febrero de 2020 al 9 de febrero de 2020.
Dau al Set

Llop le loup es un espectáculo inspirado por el cuento maravilloso **Aa Th.302A (Quest for Voodoo Princess - El pájaro de fuego - Las frutas de oro)**, basado en cuentos populares y en animales de Francia y de Cataluña.

👍 🗨

A partir de 10,00€ [Comprar Entradas](#)

TEATRE BARCELONA

"Comença de 4ª edició del Oui! Festival de T(h)eatre en Francès de Barcelona"

U. únics: 7.834 Pg. vistas: 26.065 V. Publicitario: 389 €

Comença la 4a edició del Oui! Festival de T(h)eatre en Francès de Barcelona

Fa 2 hores

Del 4 al 16 de febrer Barcelona té una cita amb un dels seus imperdibles culturals: el **Oui! Festival de T(h)eatre en Francès**. Durant gairebé dues setmanes, el públic podrà posar-se al dia amb l'escena contemporània francesa tot gaudint de peces inèdites a Espanya que estaran acompanyades de subtítols per fer-les accessibles per a tothom, com en edicions anteriors.

Gibraltar escrita i dirigida per **Guy Giroud** i interpretada per Jules Soguira Gouba i Bachir Tassemedo de la companyia Ouaka Trama (Burkina Faso), és una història sobre la migració que es podrà veure a l'escenari de l'**Institut Francès de Barcelona** per l'obertura del festival. A més, l'obra serà presentada també a **El Circol de Badalona**, amb el suport de l'EOL de Badalona i a l'Institut Francès de Madrid.

GIBRALTAR

El 4 de Febrer de 2020
Institut Francès de Barcelona

El Festival Oui!, el quart festival de teatre en francès de Barcelona, presenta l'espectacle Gibraltar.

A partir de 12,00€ [Comprar Entrades](#)

L'estrena mundial **Bonnes Ondes** de **Auriane Abecassis**, una producció pròpia del festival OUI! que s'ha muntat durant una residència de la companyia a Barcelona i que parla de l'assetjament moral a través de la història de la jove Chris que és assetjada per la popular Coline. **Bonnes Ondes** serà representada també a l'**Institut Francès de Barcelona** per la companyia de l'Alma de Catalunya nord - Pirineus Orientals.

BONNES ONDES

El 6 de Febrer de 2020.

Institut Français de Barcelona

El Festival Oui, el quart festival de teatre en francès de Barcelona, presenta l'espectacle infantil Bonnes ondes.

A partir de 11,00€

[Comprar Entrades](#)

[Mon livre de la jungle \(My Calais story\)](#) de **Céline Brunelle** on de nou es parla del tema de la migració a través de l'experiència de la mateixa autora i intèrpret de la peça que es podrà veure a l'escenari de l'[Institut del Teatre](#).

MON LIVRE DE LA JUNGLE (MY CALAIS STORY)

El 11 de Febrer de 2020.

Institut del Teatre

El Festival Oui, el quart festival de teatre en francès de Barcelona, presenta l'espectacle Mon livre de la jungle (My calais story).

A partir de 12,00€

[Comprar Entrades](#)

[Onysos le furieux](#) de **Laurent Gaudé**. A l'[Institut del Teatre](#), Giovanni Vittelo encarnarà a un home sol, prim i immund' assegut a un banc d'una estació de metro de Nova York. Un monòleg llarg i intens que reprèn el fil del temps i que ha rebut a França quatre premis P'tits Molières, dintre els quals estan el Premi a millor soló en escena i el Premi a millor autor viu.

ONYSOS LE FURIEUX

El 12 de Febrer de 2020.

Institut del Teatre

El Festival Oui, el quart festival de teatre en francès de Barcelona, presenta l'espectacle Onysos le furieux.

A partir de 12,00€

[Comprar Entrades](#)

[Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas](#) d'**Alexandra Badea**. Després de *Puivérisé* (2018) i *Europe Connexion* (2019) és la tercera vegada que una obra d'Alexandra Badea és seleccionada pel festival. Així, en aquesta nova edició l'[Institut del Teatre](#) acollirà la nova peça representada per la companyia L'Arcade que havia presentat a Barcelona *Puivérisé*.

JE NE MARCHERAI PLUS DANS LES TRACES DE TES PAS

El 8 de Febrer de 2020.

Institut del Teatre

El Festival Oui, el quart festival de teatre en francès de Barcelona, presenta l'espectacle Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas.

A partir de 15,00€

[Comprar Entrades](#)

[Je vole... le reste je le dirai aux ombres](#) de **Jean-Christophe Dollé** una peça que ens introdueix de ple a la ment de l'assassí de Nanterre (França, suburbi de París) i que es podrà veure a l'[Institut Francès de Barcelona](#) interpretada per Julien Derivaz, Clotilde Morgiève i el propi autor de l'obra.

JE VOLE... ET LE RESTE JE LE DIRAI AUX OMBRES

El 14 de Febrer de 2020.

Institut Français de Barcelona

El Festival Ouil, el quart festival de teatre en francès de Barcelona, presenta l'espectacle Je vole... Et le reste je le dirai aux ombres.

A partir de 12,00€

[Comprar Entrades](#)

Per altre banda, a la **secció Km 0**, que acull les creacions d'artistes residents a Barcelona, trobarem [Llop le loup](#) de [Sabrina Souliol](#) a la sala [Dau al Sec](#) (espectacle familiar en francès i català) i a la [Nau Ivanow](#), [Né quelque part](#) d'[Iván Morales](#), la versió en francès de *Sé de un lugar*. A més a més, seguint amb el format ja característic de la mostra de teatre francòfon, acompanyant la seva programació comptarem amb activitats paral·leles com **trobades temàtiques i diverses lectures**.

TEATRE BARCELONA

"Gibraltar: Gibraltar la terra de ningú"

U. únics: 7.834 Pg. vistas: 26.065 V. Publicitario: 389 €

The screenshot shows the top section of the Teatre Barcelona website. At the top left is the logo 'TEATRE BARCELONA' with the tagline 'Tot el que necessites per anar al teatre'. To the right is a search bar with the text 'Cerca Espectacle, Teatre...'. Further right are social media icons and the text 'llingua: CAT | ESP'. Below this is a banner for 'El Pare Nuvià' by Joan Pera, 'Una Comèdia de Joel Joan i Héctor Claramunt', and 'teatrecondal' with 'MACABICA' and 'DIVI RINDISSIMA'. A navigation menu includes 'INICI', 'CARTELLERA', 'RECOMANACIONS', 'PROMOCIONS', 'REVISTA TB', 'FESTIVALS', 'SETMANA DELS MUSICALS', and 'Unelx-te a TB Accedir'. The main header of the article reads 'GIBRALTAR: GIBRALTAR, LA TERRA DE NINGÚ'. Below the header are social sharing icons, a 'Molt recomanable' badge with five hearts, and a quote: 'Una opinió de Imma Romero'.

6/02/2020

Existeixen molt poques oportunitats a Barcelona per veure els treballs escènics de Companyies africanes. Gràcies al Festival de Theatre en Français Ouil, que enguany arriba a la seva quarta edició, hem pogut veure a Barcelona l'espectacle Gibraltar, de la companyia de Burkina Fasso Ouaká Trane Théâtre.

Aquesta proposta ens explica la història real del Salif, un jove de Ouaga, la capital de Burkina, que volia marxar a Europa per assolir l'èxit. Però el seu desig no contempla un gran obstacle, la frontera. Un espai regnat per alts i violents murs que el converteixen en la terra de ningú. Molts dels emigrants que aconsegueixen arribar-hi, es queden allà atrapats, errant entre el somni frustrat i utòpic d'Europa, i la por i vergonya de tornar a casa, a la crua realitat sense somnis.

Destaquem al polivalència dels dos intèrprets, Jules Soguirá Gouba i Bachir Tassembéda, que interpreten tots els personatges de la història i alhora ballen coreografies molt físiques i inclús acrobàtiques en alguns casos.

De nou, moltes gràcies al Festival Ouil per apropar-nos a aquesta realitat, que moltes vegades rebem tergiversada pels mitjans, de la mà de persones que la viuen, i a través de la seva pròpia llengua i poètica escènica.

[← Tornar a Gibraltar](#)

TEATRE BARCELONA

"Onyos le furieux"

U. únics: 7.834 Pg. vistas: 26.065 V. Publicitario: 389 €

The screenshot shows the website for Teatre Barcelona. At the top, there is a search bar for 'Espectacles, Teatre' and social media icons. The main header features the play title 'ONYSOS LE FURIEUX' with a cast list: 'd'Helena Tornero' and 'Direcció: Aleix Fauró'. Below the header is a navigation menu with options like 'INICIO', 'CARTELLERA', 'RECOMENDACIONES', 'PROMOCIONES', 'REVISTA TB', 'FESTIVALES', and 'SAN VALENTÍN'. The main content area includes a 'Muy recomendable' badge, a 'Deja tu valoración' button, and a 'MÁS STIGMAN' section. The central focus is a large image of a man in a brown jacket, with a synopsis below it: 'El Festival Oull, el cuarto festival de teatro en francés de Barcelona, presenta el espectáculo Onyos le furieux. SINOPSIS: Dentro de una estación de metro de Nueva York, un hombre, impotente sentado en un banco Solo. Deigade, sin mundo, el cabello gris, la cara a cicla. Es viejo. Se dirige a quien le observa. Un monólogo largo, retoma el hilo del tiempo, cubre una sensación miles de milenios hasta encontrar la causal de Toga Seneo. Valoración colaboradores: La furia del poder i l'acostament al vulnerable. Cada any s'alg a alguna de les obres que es representen al Festival Oull de teatre en francès. És el quart any i no para de créixer en tant i en públic. Es representa en diversos espais de Barcelona i la idea de posar a l'abast del públic l'obra d'autors contemporanis francòfons. Tria una obra d' "Alain" i sempre m'ha sorprès la qualitat, la profunditat del tema, del argumentari. Laurent Gaudé va escriure aquesta peça al 2005 amb 24 anys i s'ha convertit en un clàssic. Per ser una obra de joves hi tinc més respecte que la meua obra. Un rotund sí sobre tot que ara al metro de NY és Dook i no tema.

"Oui, Festival de teatre en francès: la francofonia puja a escena"

U. únics: 86.181 Pg. vistas: 260.005 V. Publicitario: 1.528 €

Barcelona cultura **ICUB Institut de Cultura**

[← TOPNIAR](#)

TEATRE

Data Inicial Dimecres, 4 febrer 2020
Data fi Dimecres, 19 febrer 2020
Horari 1 hora segons la representació
Diversos espais
Informació 12-02-20

'Oui, Festival de teatre en francès': la francofonia puja a escena

Cinc escenaris barcelonins acullen del 4 al 19 de febrer un seguit de muntatges de teatre contemporani que constitueixen bons exemples de la riquesa i diversitat de la cultura francòfona.

Dirigit per **Mathilde Mattier** i **François Wia**, l'XI Festival de teatre en francès s'ha celebrat a l'edifici de l'Institut de Cultura aquest serà la cinquena edició i guanya un seguit de títols que no s'han vist mai al nostre país, a més d'algunes obres ja conegudes d'artistes barcelonins.

En el marc de l'**Institut Francès de Barcelona**, el **Círcol de Teatre**, el **Dau al Sec**, el **Fòrum**, el **Institut del Teatre** i el **Nau barceloní** acolliran les set propostes que conformen la secció principal del festival i que van des de l'obra de la dramaturga francesa Fabrice Aïmeu, una peça creada entre França i Espanya sobre la firma del tractat de Guay-Guadalupe que obrí la porta de migracions d'immigrants a l'**Institut Francès**, fins al títol de **Alexandre Buzid** sobre la corrupció en el món polític, les relacions amb els ciutadans i les formes de treballar amb el **Institut del Teatre** o la peça de **Coline Bénéteau** sobre l'evolució de la justícia i el poder a França també sobre el fenomen de les migracions. A més, la programació inclou el muntatge de **Alano Lladet** sobre la política i el poder a França, el títol de teatre de l'**Institut del Teatre** sobre el muntatge i el poder amb el títol de **Jean-Christophe Dollé** que es titula *Le vol*, una peça que se centra en el poder i el conflicte que comença quan el protagonista arriba per primera vegada a vendre a l'**Institut Francès**.

Compartim la programació i les activitats després de publicat amb la nostra fitxa de programes a l'**Institut Francès** i en les nostres xarxes socials. El dimecres, 4 de febrer, a més d'una proposta especial de la secció *Ami* que porta a escena en francès un muntatge d'un autor local, **Les Merveilles**. És una proposta titulada *Les Merveilles* portada pel nostre país i que veurà representada en català amb el títol *Si el teu llegit que anava bé*, en francès dirigit per **Gaëlle Mercadier**, el director artístic de l'**Nau barceloní**.

Recordem que, a més dels muntatges teatrals esmentats, l'XI Festival de teatre en francès us proposarà tallers, rondalles, debats, presentacions i jornades d'obres que ens donen a conèixer el món francòfon i que, en tota part, us podreu trobar després de les representacions.

Si voleu practicar el francès o simplement l'interessa més la teatre i la cultura francòfona us esperem a **l'Institut Francès de Barcelona**. Al marge de venir, però, consulteu el web d'aquesta obra teatral.

Data de publicació: 02/02/2020

"Llop le loup: Contes i cançons en francès i català"

U. únics: 85.156 Pg. vistas: 260.005 V. Publicitario: 1.519 €

Barcelona cultura ICUB Institut de Cultura

[← TORNAR](#)

EN FAMILIA / TEATRE

Data: Inel·ligible, 11 de febrer 2018
Data: 17 de febrer, 3 de març 2018
A part de: 3 anys
Horari: Dimecres 19h, Diumenge 12h. Durada: 60 minuts
DNU al Sec:
Informació: Píxol al Sec, Carnet d'estudiant targeta rosa, carnet de biblioteques i grup de 10 €

'Llop le loup', contes i cançons en francès i català

El Festival Qui de teatre francès porta a DNU al Sec un espectacle familiar protagonitzat per un llop que potser no és tan ferotge com sembla.

La gran esportista **Estel·la Guàrdia** és un actor i dramaturg que potser no és tan famós com els seus companys de Barcelona, i també té un treball a DNU al Sec, un espai d'arts escèniques encara jove però amb un projecte sòlid i madur. L'espectacle que hi podem veure és **Llop le loup**, una proposta familiar que ja en el títol ens indica que hi trobarem un conegut animal en català i en francès que comptarà amb un llenguatge i una estètica originals.

No es tracta però d'un llop que ja ho hauríem vist com un llop. **Llop le loup** ens presenta al petit Choucroute, un llop que té una figura que ara bé cada no s'agué entre el jardí i el món dels figures. La seva vida, després d'una pinga a les caves netes que el porten a la biblioteca, se li acaba de acabar i es veu un animal magre, un animal de foc, solista, i solista quan ens hem d'entendre que aquest és un animal que ens ensenya a llop i comença una altra història.

Aquest no és tan espectacular com la programació de **Festival Qui** el 16 de febrer (o el 19 de març) amb **Bonnes Ondes**, una peça sobre dues estudiants d'un institut que lluiten d'omplir l'espai per al·lucinar-se de l'assassinament d'una companya. Aquestes funcions són recomanades per a nenes i nens de més de 11 anys.

La gran esportista **Estel·la Guàrdia** però podrà veure de **Llop le loup** hi ha tres setmanes i tres dies, però que val la pena. Una funció amb un preu de la sortida. Una invitació a conèixer la ferocitat, a conèixer la galineta de foc i a veure de a plantar cara al llop.

Data de publicació: Dilluns 13 de febrer 2018

Crítica: Gibraltar – Festival OUI!

Nicolas Larray · 10 febrero, 2020 · crítiques, Teatro

La programació del Festival OUI de Théâtre en Français de Barcelona ja ha començat. El primer espectacle, *Gibraltar*. ***Gibraltar* és una història que tenim molt a prop**, encara que no vulguem veure-la. És la història d'aquells joves que viuen a països de l'Àfrica i que somien en venir a Europa.

***Gibraltar* inaugura el Festival OUI 2020**

Jules Soguira Gouba i Bachir Tassebedo es transformen en els diferents personatges que, al final, ens acaben explicant el mateix: el desig dels joves d'anar a Europa, l'escepticisme dels més grans que ja no creuen en aquest somni.

"Nous somme droits toujours. Droits et forts."

La història està basada en fets reals, i això li dona un aire dolorós, perquè cada frase, cada gest, és una bufetada a les nostres consciències.

El muntatge és una barreja de text i dansa. Una dansa amb coreografies molt descriptives que tenen, de rerefons, músiques triades perquè els seus autors també eren immigrants o fills d'immigrants.

L'escenografia és mínima. La història l'expliquen més els actors, amb petits canvis de vestuari, la música i la il·luminació.

"Tu ne sais pas. Tu ne sais rien."

Gibraltar ens parla dels joves que volen venir i gaudir del somni d'Europa, i ens parla dels que van venir i se n'han tornat a casa, decebuts.

"Tous les douleurs se ressemblent"

***Gibraltar* és un text molt potent, molt ben escrit** i també dirigit per Guy Giroud, que ha sabut aprofitar el talent d'en Jules Soguira Gouba i en Bachir Tassebedo per crear, en un escenari gairebé buit, un espectacle ple de força que ens colpeix.

Un espectacle inaugural que caldria que es traduís i es pogués veure a Barcelona, fent tempra en un teatre.

🏠 > Teatro > crítiques > Crítica: Llop le Loup – Festival OUI!

Crítica: Llop le Loup – Festival OUI!

👤 Nicolas Larruy 🕒 12 febrero, 2020 📁 crítiques, Teatro

Llop le Loup és un espectacle per a nens. Un espectacle molt ben plantejat per atreure l'atenció dels més menuts en tot moment.

L'àvia de la Luna té una figuera que fa figues d'or... però algú les roba quan estan prou madures... la Luna intentarà esbrinar qui és el lladre. Aquest és el punt de partida d'una història que no és una sola història, sinó que va incrustant un conte dins d'un altre, dins d'un altre, dins d'un altre... petits contes que mantenen l'interès per saber... i després, què més?

A més, cada història i cada personatge tenen la seva cançó, cantada en directe, amb l'acompanyament d'una guitarra... i amb la col·laboració del públic, si s'hi anima! Rock, pop, cançons tradicionals... la música és variada i és més que un complement de les històries.

Llop le Loup un espectacle per a nens dins el Festival OUI!

Un espectacle de **Sabrina Souliol** i **Thomas Merland**, interpretat per Poulette Sabrina i Thomas Jaguar.

Poulette Sabrina i Thomas Jaguar saben que el públic infantil és difícil i molt exigent... però ells dos són uns grans professionals que també saben el que volen els nens: interpretacions acurades, molt expressives però gens exagerades, un llenguatge entenedor... i parlar-los de tu a tu.

Llop le Loup és un espectacle per a nens, que els agradarà molt... i també és un espectacle que atraparà als pares i els farà sortir el nen que porten a dins.

A tots ens agraden els contes ben explicats!!!

Crítica: Je ne marcherai plus sur les traces de tes pas – Festival OUI!

Nicolas Larruy 12 febrero, 2020críticas, Teatro

A *Je ne marcherai plus sur les traces de tes pas* ens trobem en un espai blanc, reduït on hi ha tres persones. Són tres **sociòlegs** que van a fer una acció humanitària a l'Àfrica. Tres professionals reconeguts, que saben fer la seva feina. Però tots tres carreguen un equipatge que no es veu: el pes d'un passat que els condiona el seu present.

***Je ne marcherai plus sur les traces de tes pas*, una proposta del Festival OUI!**

Paul, un home que va patir maltractaments per part del seu pare, sota la mirada covarda de la seva mare, que no va fer mai res per protegir-lo. Laure, una dona que prové d'una família molt humil. Tan humil, que la mare es va veure obligada a donar un dels fills en adopció per poder tirar endavant amb la resta de la família. Doris, una dona d'origen africà que va ser **donada en adopció** quan tenia un any i que no ha volgut saber mai res dels seus orígens ni per què va ser entregada en adopció.

I, a més de la càrrega emocional, tots tres es troben enmig d'una **batalla de poder**. Ell, el líder de l'equip, es veu qüestionat per les seves col·legues. Ell defèn les seves postures amb dents i ungles, sense voler escoltar res. I elles intenten portar el projecte al seu camp.

Només quan en Paul, la Laure i la Doris puguin perdonar-se, podran tirar endavant.

L'espectacle es mou entre **diàlegs entre els tres sociòlegs i monòlegs interiors**. La il·luminació ens marca cada moment: els monòlegs interiors queden ben diferenciats de la resta.

L'espai, un rectangle blanc amb tres pufs blancs, és un escenari únic. Un rètol projectat ens indica on es desenvolupa cada escena: un institut de vacunacions, l'aeroport, l'avió, la sala de reunions... **L'espai, blanc immaculat és neutre, buit**. El que compta, són les paraules i pensaments dels tres sociòlegs. L'escenari queda dividit en dos: l'espai blanc i un espai negre i poc il·luminat. Allà hi ha en Roman Bestion, que s'encarrega de l'espai sonor, en directe.

Juliette Coulon (Laure), Xavier Czaplà (Paul) i Laetitia Lalle Bi Bénie (Doris) fan unes **interpretacions molt fredes**, en un contrast brutal amb el text d'Alexandra Badea. El dolor que traspuen les paraules només es veu en els moviments convulsos dels tres personatges, en moments de tensió. Moviments que veiem nosaltres, però que són com monòlegs interiors, invisibles als ulls dels altres personatges.

Je ne marcherai plus sur les traces de tes pas és un **text difícil, però ben lligat**, que ens porta a Ortega i Gasset: «Jo sóc jo i la meua circumstància, i si no la salvo a ella, no em salvo jo».

Crítica: BONNES ONDES – Festival OUI!

Nicolas Larruy 10 febrero, 2020críticas, Teatro

Les bonnes

ondes ens parla de l'assetjament escolar. Teatre per pensar en el món en què vivim i en el que viu la canalla. Per què algú assetja a una altra persona? Ho ha après? On? O és una cosa innata.

Chris pateix assetjament de la Colline, la noia popular de l'escola Pierre Curie. Amb l'ajuda de la Ludi i de la Mona, dues companyes, intentarà sobreviure el curs de 6è sense sortir-ne massa ferit.

"Si mon adolescence est pourrie ... ma vie adulte serà super."

Les bonnes ondes, una obra del Festival OUI que parla de l'assetjament escolar

Al final, quan ja no hi ha res a fer, trobaran la manera de donar veu als assetjats a través de la ràdio de l'escola... però, n'hi haurà prou?

"Pour moi et pour la plupart des filles, tu étais un modèle. Tu as toujours été la fille que je rêvais d'être... Et on s'est fait manipuler."

Claire Olivier, Muriel Sapinho i Cécile Guerin, sota la direcció de Claire Frérel, interpreten Chris, Mona i Ludi i també a tres membres del professorat.

El vestuari, diferent per a alumnes i professors, està molt ben dissenyat. És fàcil endevinar qui és qui i com és cadascú només per la roba i el pentinat. L'escenografia, amb un joc de tres portes que permet canviar d'escenari sense moure res, és un disseny molt bo.

El text comença amb molta força, amb l'assetjament d'entrada, com un cop de puny a l'estómac. Però amb el pas de les diferents escenes, la violència que s'endevinava al principi queda molt diluïda i el tema de l'assetjament s'acaba tocant de forma molt tangencial, sense entrar-hi de ple.

Les bonnes ondes podria ser un text perfecte per ser interpretat davant d'alumnes de totes les edats, perquè l'assetjament és present a les escoles des de sempre. Malgrat la seva poca profunditat, crec que és un espectacle que permet un col·loqui posterior que pot donar molt de joc.

Les bonnes ondes, un espectacle que ens toca de propi i que obre un gran diàleg.

Crítica: Mon livre de la jungle – Festival OUI!

Nicolas Larruy 19 febrero, 2020críticas, Teatro

Mon Livre de la Jungle és un muntatge carregat de bones intencions que ens vol explicar el que va viure, en primera persona, la seva autora i intèrpret, la Celine Brunelle.

En un escenari totalment buit, la Celine Brunelle ens explica com va conèixer la **situació dels immigrants a Calais** i com va començar a ajudar-los, primer de forma individual, i després amb organitzacions no governamentals.

Mon Livre de la Jungle, teatre documental al Festival OUI

Al fons, una paret enorme fa de pantalla de projecció on hi veiem escenes dels campaments de Calais, escenes d'immigrants al mar, d'assalts de la policia... i també, dels moviments feixistes que ataquen tot allò que no els sembla prou normatiu. Però, també, a més d'imatges reals, permet que la Celine Brunelle es fongui amb el mar, a la nit, com si ella estigués en una barcassa... o que pugui jugar dins d'una casa de nines que, de sobte, es fa de la seva mida.

Mon Livre de la Jungle és teatre documental. Les històries són colpidores. Però n'hi ha tantes que l'atenció es dispersa. Celine Brunelle vol explicar tantes coses, tantes, que sembla un brollador sense aturador i no arriba mai al detall. **I tot queda molt diluït.**

Les imatges són crues, el que ha viscut la Celine Brunelle i els seus amics és molt dur, el que viuen els immigrants "il·legals" és inhumà... però el muntatge fa una passada tan ràpida sobre tantes coses que no aconseguim agafar-ne el fil a cap.

Tot i això, un muntatge que cal que tingui recorregut perquè allò que es viu en primera persona **s'explica amb una intensitat que fa vibrar** a la gent. Teatre documental, sí, però també teatre viu.

Crítica: Onysson le furieux – Festival OUI!

Nicolas Larruy 18 febrero, 2020críticas, Teatro

Onysson Le Furieux és un text meravellós de Laurent Gaudé, Dirigit per Bruno Ladet i interpretat per Giovanni Vitello.

Onysson, un vell en una estació de metro, un sense sostre, brut, espellofat... que atura a la gent per explicar la seva història. Perquè explicar la seva història el rejuveneix.

***Onysson Le Furieux*, un text imponent amb una esplèndida interpretació**

Com en un cant clàssic de la Il·líada, **Onysson ens explica el seu naixement, les seves lluites, les seves victòries...** amb un llenguatge que ens porta als clàssics grecs, plens de metàfores, hipèrboles, adjectius... de sang i fetge, de sexe, d'enveges, d'ambició... sense embuts.

Onysson se'ns presenta amb una màscara de fang. Una màscara que és ens recorda les màscares antigues, fetes de fang, que van caient a trossos... la màscara cau i apareix l'home. El Déu desapareix per donar pas a l'home.

L'escenografia és un banc d'una estació de metro, plena de papers de diari, i una pantalla que, amb un bon joc de llums, s'anirà reconvertint en diferents escenaris. Giovanni Vitello farà servir els papers de terra per recrear escenes, com un nen que juga amb soldadets. Com un Déu que juga amb els homes, com si fossin titelles a les seves ordres.

El text és imponent i en Giovanni Vitello en fa una interpretació esplèndida, molt ben dirigit per Bruno Ladet.

***Onysson* és com un cant mític de l'antiga Grècia**, que reneix davant dels nostres ulls. Un cant ple d'herois, de Déus, de batalles èpiques... i de la derrota del temps, inexorable.

Onysson Le Furieux és un muntatge que només s'ha pogut veure dos dies a Barcelona, i és d'aquells muntatges que caldria que hi fes temporada. S'ho val

Crítica: Je vole... et le reste je le dirai aux ombres – Festival OUI!

Nicolas Larruy 21 febrero, 2020críticas, Teatro

A Je vole... et le reste je le dirai aux ombres un home vola. Salta per la finestra i vola. És només un segon... però aquell segon ens permet veure què l'ha portat fins allà. Un segon que dura una hora.

Richard ha arribat a un punt on sembla que no tingui cap altra sortida que saltar per la finestra... però saltar per la finestra no és la seva última sortida, és també complir el seu desig de volar. Volar lliure.

Je vole... et le reste je le dirai aux ombres arriba al Festival OUI

El text de Jean-Christophe Dollé està dirigit per Clotilde Morgiève i ell mateix. A escena hi trobem Julien Derivaz, Clotilde Morgiève i Jean-Christophe Dollé. Els tres actors interpreten totes aquelles persones que, en algun moment, han tingut una trobada amb en Richard i han estat un punt d'inflexió. I aquest punt d'inflexió no ve donat per cap esdeveniment excepcional... sinó per com entoma en Richard allò que li passa.

El segon s'escola lentament mentre els tres personatges recreen els records de Richard. **Veiem els seus pensaments, però Richard és sempre invisible.** És una presència que endevinem però ni el veiem ni el sentim. Un joc escènic difícil de fer però que s'aconsegueix gràcies a una direcció molt bona i unes interpretacions plenes de vida, que són capaces de donar vida, fins i tot, a un Richard que hi és sense ser-hi.

L'escenografia de Je vole... et le reste je le dirai aux ombres és una gran caixa transparent, plena de vestuari, on els tres personatges es canvien per anar recreant els records de Richard. I una cabina on el telèfon sona insistentment sense que ningú l'agafi. Un muntatge que utilitza les llums i la música de forma inquietant. L'obra no és un thriller, però podria ben bé ser-ho.

Je vole... et le reste je le dirai aux ombres només dura un segon. Un segon que és una hora. Un segon que ens té amb l'ai al cor fins que s'acaba. Un muntatge que va donar lloc a un dels col·loquis més intensos del festival.

Je vole... et le reste je le dirai a ux ombres és un muntatge que ens va deixar tocats a tots.

Crítica: Né quelque part – Festival OUI!

Nicolas Larruy 22 febrero, 2020críticas, Teatro

El Festival OUI! ha volgut apropar-se als creadors catalans, ha creat un espai Kilòmetre Zero que esperem que continuï en les properes edicions, perquè l'estrena ha estat impactant.

Né quelque part és la traducció al francès del text «*Sé de un lugar*», d'Ivan Morales. Un text que ha rebut uns quants premis.

***Né quelque part* és la traducció d'una obra d'Ivan Morales**

Una parella d'amics, que abans havien estat parella sentimental, tenen trobades en el pis del noi perquè ell ha decidit no tornar a sortir-ne. Ella, amb l'excusa de comprovar que tot va bé, el visita. És una relació que es mou com el mar, amb onades plenes de calma d'un dia de mar plana, o amb onades grans i fortes en un dia de tempesta.

Una parella que no ha acabat de trencar del tot, però que tampoc no està junta. Es busquen i no es troben. Tant ell com ella projecten en l'altre els propis desitjos. Però cap dels dos explica què és el que vol. I, és clar, ni l'un ni l'altra donen allò que se suposa que hauria de donar, perquè tots dos van a les palpentes.

Aina Tomas i Tolgay Pekin són els dos intèrprets, que donen als seus personatges una gran naturalitat. A estones ens fan sentir com a veïns indiscrets que miren per la finestra, tafaners voluntaris d'una història que no acaba d'arrecar mai.

Gaëlle Menard ha sabut donar al text d'Ivan Morales un aire de repetició contínua. Les escenes es succeeixen però ens sembla veure que aquesta parella sempre gira sobre el mateix lloc i no acaba de saber com avançar. L'escenografia, els mobles de la sala del pis del noi situats al mig de l'escenari, com si fossin un eix, reforça aquesta idea de girar i girar sempre sobre el mateix.

El text permet que els personatges s'expliquin i s'expliquin. Hi ha més narrativa que acció. I, de la mateixa manera que l'acció sembla que giri sobre si mateixa... les paraules també ho fan. Tots dos parlen i parlen i parlen però no acaben d'explicar bé el que volen... com si no ho sabessin o com si tinguessin por de dir-ho, por de sortir-ne escaldats.

Né quelque part és un espectacle que, com una comèdia agra, ens fa pensar en com ens amaguem darrere les paraules per no enfrontar-nos als nostres desitjos.

Né quelque part, ha estat un encert del Festival OUI! I, ara que ja s'han estrenat, n'esperem més.

METROPOLITAN

"Festival OUI!"

U. únicos: 5.245 Pg. vistas: 15.056 V. Publicitario: 316 €

Metropolitan
BARCELONA 30 YEARS OF IT

SEARCH

Home / España / en Español / News / en Español

WORKSHOP IN THE CITY / FEATURES / ARTISTS AND DESIGNERS / TRAVEL / EVENTS / ARTISTS / MAGAZINE / A JOB OFFER

Festival Oui!

Festival Oui de Théâtre en Français

Feb 4, 2020 to Feb 15, 2020

More information: [please see our city's web page here](#)

Libro: [Go the first of your needs to this link](#)

Read:

The Festival Oui de Théâtre en Français promises to surprise us with some world premieres in which the authors and artists will be present. A perfect opportunity to promote artistic encounters, immerse yourself in the world of theater and create synergies. In this edition of the festival, seven works will be shown, all of them submitted in Spanish and represented in five different incubators (Institut del Teatre de Barcelona, French Institute of Barcelona, Casa el Sec, Nau Karow and El Círcol de Badalona). In addition, apart from the staging, this festival groups much more than the representation of works: there will also be readings, writing workshops, meetings with authors and translators and more!

For more events visit our online events calendar.

Image courtesy of Festival Oui!

El Culturista
L'agenda familiar de Barcelona

AGENDA | SELECCIÓ CULTURISTA | ÈS TENDÈNCIA | BONES IDEES | PER LA CIUTAT | L'ENTREVISTA | LA REVISTA |

'Oui. Festival de teatre en francès': la francofonia puja a escena

ACTIVITATS / ARTS ESCÈNIQUES / TEATRE

'Oui. Festival de teatre en francès': la francofonia puja a escena

<http://bit.ly/3aXqyLV>

Muntatges de teatre contemporani que constitueixen bons exemples de la riquesa i diversitat de la cultura francòfona. Públic familiar: *Bonnes ondes*, *Llop le loup* i *Né quelque part* una proposta d'un autor local, Ivan Morales.

Quan: Bonnes ondes: 6 de febrer a l'Institut Français / Llop le loup: 8 i 9 de febrer a Dau al Sec / Né quelque part: 15 de febrer a la Nau Ivanow

On: Institut Français, Dau al Sec i Nau Ivanow (Barcelona)

Edat: Familiar

Preu: De 12 a 24€

XTEC Xarxa Telemàtica Educativa de Catalunya

<http://xtec.gencat.cat/ca/agenda/Festival-francophone-Oui-00001>

gencat

XTEC - Xarxa Telemàtica Educativa de Catalunya

[Inici](#) > Festival francophone Oui!

Festival francophone Oui!

[← Torna](#)

Quan

Data 09.02.2020 - 14.02.2020

[Afegeix al calendari de Google](#)

Reserves

[Venta d'entrades](#)

FESTIVAL
oui!

4e Festival de Théâtre
en français en français
de Barcelona

04 ▶ 16-02-2020

Del 4 al 14 de febrer tindrà lloc en l'Institut francès el famós festival de teatre francòfon "OUI!". Les representacions que s'hi duran a terme són *Gibraltar*, *Bonnes ondes i je vole... le reste je le dirai aux ombres*, totes estaran subtítulades en castellà.

On

Institut Français de Barcelona
Carrer de Moia, 8
08006 Barcelona

Horaris

[Consultar programa](#)

Preus

[A consultar](#)

Més informació

[Obres de teatre](#)

Organitza

[Festival Oui!](#)

LE COOL

"Oui. Festival de T(h)eatre en Francès"

U. únicos: 297 Pg. vistas: 1.088 V. Publicitario: 160 €

Paola Asdrú Jacomino

¿Dónde?
Divulga espacios
Ver Mapa
¿Cuándo?
2020

How Much?
Del 4 al 16 de Feb.

Se abre el telón de la 4ª edición de un festival de teatro "pas comme les autres". Del 4 al 16 de febrero, la ciudad condal se convertirá en un escenario perfecto del teatro francés, con la presentación inédita en España de seis obras relevantes de la escena contemporánea francesa en versión original y subtituladas en castellano. El Instituto Francés, el Instituto del Teatro, la Sala Dau al Set, el Círcol de Badalona y Nau Marow son los espacios que acogerán el festival durante las dos próximas semanas.

Se estrenará a nivel mundial la obra "Bonnes Ondes" de Auriant Abocassis, una producción del festival que trata sobre el acoso moral. La inmigración será también uno de los temas centrales del festival, como veremos en las obras "Gibraltar" de Guy Grouy y "Mon libre de la jungle" de Céline Brunelle. Tendremos también la ocasión de redescubrir a autores ya presentes en ediciones anteriores del festival, como Alexandre Badae, quien después de "Europe Connexion" el año pasado vuelve para presentarnos "je ne marcherai plus dans les traces de tes pas". Por último, la sección Km 0 contará con dos creaciones de artistas residentes en Barcelona.

Como ya viene siendo costumbre, los asistentes al festival podrán combinar obras de teatro con otras actividades paralelas como lecturas y encuentros con autores. Sin duda la programación del Festival Ouil es perfecta para empaparse de lo último del teatro francés.

EL PAÍS

guía del ocio

Estás en Barcelona [Únete al Club](#) [Login](#) Lunes 03/02/2020

Barcelona

Portada Cine **Teatro y Danza** Conciertos Arte Restaurantes Niños Tarde y Noche A fondo Venta de Entradas

Guía del ocio / Barcelona / Teatro y Danza

Teatro y Danza en Barcelona

Obras Teatros [Buscar](#)

Género Desde Hasta Valoración [Buscar](#)

Oui! Festival. 4º Festival de Théâtre en francès de Barcelona.

Síguenos en [f](#) [t](#) [v](#) [@](#)

Oui! Festival. 4º Festival de Théâtre en francès de Barcelona

Barcelona, Barcelona

Cómo llegar

Género: Festival de teatro
Contemporanea

Ciclo: [Oui! Festival. 4º Festival de Théâtre en francès de Barcelona](#)

Fecha: Desde 4 de febrero de 2020 hasta 16 de febrero de 2020

Dónde: [Sedes del Oui! Festival](#)

Dirección: [Plaça Margarida Xirgu, s/n \(y otras direcciones\)](#)

Horarios: Según espectáculo

Precios: Según espectáculo

Venta anticipada: www.festivaldetheatreenfrancais.com

Valoración usuarios

0 votos

GUÍA DEL OCIO – EL PAÍS

“Sedes del OUI! Festival”

U. únicos: ND Pg. vistas: ND V. Publicitario: 2.349 €

EL PAÍS

Estás en Barcelona. [Únete al Club](#) [Login](#) Lunes 08/02/2020

Barcelona

Portada Cine **Teatro y Danza** Conciertos Arte Restaurantes Niños Tarde y Noche A fondo Venta de Entradas

Guía de ocio / Barcelona / Teatro y Danza

Teatro y Danza en Barcelona

Obras:

Género: Desde: Hasta: Valoración:

Sedes del OUI! Festival

Síguenos en [f](#) [t](#) [v](#) [i](#)

Barcelona, Barcelona

Programación | **Cómo llegar**

[f](#) [t](#) [v](#) [i](#)

Dirección: Plaça Margarida Xirgu, s/n (y otras direcciones)

Valoración usuarios

★★★★★ 0

0 votos

Programación

OUI! Festival. 4º Festival de Théâtre en français de Barcelona

Sección: Teatro y Danza. [Sedes del OUI! Festival](#)

Fecha: desde 04/02/2020 hasta 16/02/2020

Cómo llegar

Dirección: Plaça Margarida Xirgu, s/n (y otras direcciones), C.P. 08004, Barcelona, Barcelona

BUTAQUES I SOMNIS

"Podcast Butaques i Somnis. Episodio 6. Festival OUI! (François Vila)"

U. únicos: ND Pg. vistas: ND V. Publicitario: 100 €

BUTAQUES I SOMNIS

[HOME](#) [CRÍTICAS](#) [NOTICIAS](#) [PODCAST](#) [ENTREVISTAS](#)

PODCAST BUTAQUES I SOMNIS. EPISODIO 6. FESTIVAL OUI! (FRANÇOIS VILA)

▶ [Escuchar](#) [Cargar en podcast](#)

Bienvenidos al sexto episodio de mi podcast. Empezamos el año hablando en francés, porque este mes de febrero (del 4 al 16) se celebra la cuarta edición del Festival OUI, el festival de teatro francés de Barcelona.

Hacemos memoria con François Vila de cómo nació, de qué nos deparará esta edición y de qué espera para futuras ediciones.

Puedes escuchar el podcast en las siguientes plataformas (si haces clic en la palabra te lleva directamente):

[ANCHOR](#)

[SPOTIFY](#)

[APPLE PODCASTS](#)

[GOOGLE PODCASTS](#)

MAMMA PROOF

"Bonnes Ondes"

U. únicos: 5.281 Pg. vistas: 14.422 V. Publicitario: 317 €

AGENDA AMARILLA

Bonnes Ondes

Por Redaccion, 25 enero 2020

Bonnes Ondes
Dónde: Carrer de Moia, 8
Más información:
A partir de 8 años.

Precio: 18€

• Cuando: 06-02-2020 - 20h

[Visita la web de este plan >](#)

MAMMA PROOF

“Llop le loup”

U. únics: 5.281 Pg. vistas: 14.422 V. Publicitario: 317 €

The screenshot shows a website for 'mamma proof' in Barcelona. At the top, there is a navigation menu with categories like 'LIBRERIES', 'AGENCIAS DE VIAJES', 'COLECCIONS', 'BARCELONA', 'ESPAÑA', 'TODAS', 'GRUP VASA', 'DISCOUNT', 'APP', and 'BENEFICIO'. Below the navigation is a banner with the text '¿QUÉ ALGO MEJOR QUE UNA TRUFA D'OLIVETA I UNA TÈRLA FORESTAL?' and 'le Monde'. The main heading is 'Llop le loup'. Below the heading, it says 'Por Redacció, 28 enero 2020'. There is a 'Galeria' tab and a large image of a woman in a red polka-dot dress and a man in a top hat. Below the image, the text reads: 'Llop le loup', 'Dónde: Carrer de Saló, 86', 'Más información:', 'Edad recomendada: A partir de 3 años', 'Precio: 12', and '• Cuándo: 08-02-2020, 17h'. At the bottom right, there is a button that says 'Visita la web de este plan >'. There are also three small icons at the bottom left: a hand, a smiley face, and a yellow character.

LA CLAU

"Teatre"

Difusió: ND Audiència: ND V. Publicitari: 250 €

AGENDA

ARGENTONA

CONFERÈNCIA

Dijous 6/2/20 | 18:00 h | Saló de Pedra. C/ Gran, 61. *L'expansió comercial mediterrània de Catalunya a l'Edat Mitjana i la importància dels Consolats de Mar, a càrrec de Lola López Pérez, doctora en Història medieval (UB) amb una tesi titulada la Corona d'Aragó i el Magreb.* Preu: 5 €, socis gratuït.

TEATRE

Divendres 7/2/20 | 20:30 h | La Sala. Pl. Nova, 14. *L'Amic Retrobat.* L'arribada de Hitler al poder posa punt final a l'amistat entre dos companys d'escola. Un d'ells és jueu, l'altre és membre d'una de les famílies més aristocràtiques de Suàbia. Preu: ant. 10 €, i taq. 13 €.

BADALONA

TEATRE

Dimecres 5/2/20 | 20:30 h | El Círcol. C/ Sant Anastasi 2. Festival *Oui de Teatre* en francès amb l'obra *Gibraltar* en VO (subtitulada). La dansa envolta un text colpidor al voltant del drama de la immigració. Preu: 14 €.

CONFERÈNCIA

Dijous 6/2/20 | 19:00 a 20:30 h | Museu de Badalona. Pl. de l'Assemblea de Catalunya, 1. *L'anís: efectes sobre el cos i l'esperit, a càrrec d'Abel Mariné, catedràtic emèrit de Nutrició i Bromatologia de la UB.* En el marc de l'exposició *El diamant de Badalona* que commemora els 150 anys de l'Anís del Mono i que es pot visitar al Museu fins al 15 de març. Aforament limitat. Entrada lliure.

all Wood
Interiors

Fusteria i ebenisteria d'interior i exterior
Mobles a mida
JOGUINES DE FUSTA per encàrrec

Av. Kennedy 22, local C. El Masnou - 93 555 91 76 - 652 428 060 - 686 588 197
www.allwood.cat - info@allwood.cat - allwoodinteriors

Husqvarna
READY WHEN YOU ARE

OFERTA HIVERN
189€
47kg - 38,2cc - 1,4kW

MOTOSERRA HUSQVARNA 120 MARK II

MOTORCAS
LLOGUER I REPARACIÓ DE MAQUINÀRIA

Tel. 93 540 17 85
c/Garrofers 5, Polígon La Bòbila
08320 El Masnou

J.MASSA

5%* dte

DESEMBUSSOS DE TOTA CLASSE

INSTAL·LACIÓ I REPARACIÓ DE CANONADES

93 753 22 37
www.jmassa.com

Càmeres d'inspecció de tuberies

*5% descompte en tots els serveis, si en trucar dius que has vist aquest anunci

LA CLAU

“Festival Oui de Teatre en francès”

U. únics: ND Pg. vistas: ND V. Publicitari: 150 €

la clau

Revista gratuïta del Març 2016

AGENDA NOTÍCIES ARTICLES RECEPTES CLASSIFICATS CUMMVA Q3

EDICIÓ
IMPRESA
PLUM 100%

164 Agenda Teatre Teatre i Dansa

Festival Oui de Teatre en francès

Festival oui de Teatre en francès: el 41è festival de teatre en francès arriba a Sabadell amb l'obra d'Alain Resnais "Les années de papier".

Passar i veure el francès "Mauve, maín na gra la vege, per ferme i ena i ena an que heva fressat, per que ha format jo en sarre, no foment". La dansa, for gaudir en veuol, creuola el sed. Acarona e colpeja, onora els grans de com, es fereix amb les reles de Coulo.

Alain Resnais (1926-2014) "Les années de papier" (1975) és una pel·lícula francesa que narra la vida de "Maïve, la plume qui aime le papier". A través de la seva memòria, Resnais descobrim el seu pare, la seva vida d'adult i el seu treball, no obstant això el seu somni. La dansa, l'esport i el treball, en tota la seva vida, el paper del paper de la seva vida, les dificultats que en ple treball de la vida de la seva vida, el paper de la seva vida.

Informació

Web del festival
Festival Oui

Activitat
Festival Teatre i Dansa

Data
dimecres, 12/03/2016

Hora
21:30

Preu
14 €

Adreça
E. Còsol, 10 (Sant Anatóni, 2)

TOT BADALONA

"El Festival Oui! importa teatre en francès per posar-se en la pell de persones immigrants"

U. únics: ND Pg. vistas: ND V. Publicitario: 250 €

The screenshot shows a news article from the website TOT Badalona. At the top, there is a navigation bar with categories: ACTUALITAT, CULTURA, ESPORTS, PERSONES, SUPLEMENT, MONTBAT, TIANA, and MEMOROTECA. The article title is "El Festival 'Oui' de Teatre en francès arriba al Círcol". Below the title, it says "Per Redacció TOT - 5 febrer, 2020" and shows social media sharing icons for Facebook, Twitter, Google+, and Print. The main image is a red poster for the "4t festival de (h)teatre EN FRANCÈS" with the word "oui!" in large white letters. To the right of the poster, there is a text block with a quote and a description of the play. At the bottom, there are two bullet points providing ticket information.

TOT

ACTUALITAT - CULTURA - ESPORTS - PERSONES - SUPLEMENT - MONTBAT - TIANA - MEMOROTECA

Obras

El Festival "Oui" de Teatre en francès arriba al Círcol

Per Redacció TOT - 5 febrer, 2020

f t g+

El Oui Festival de théâtre en francès arriba a Badalona, per primera vegada, amb l'obra *Gibraltar* al Teatre del Círcol aquest dimecres 5 de febrer a les 20.30h en versió subtitulada.

"Marxo, vaig a Europa, a aconseguir allò que no has aconseguit."
"Per què has tornat?"
"- Jo no tornare!"

Jules Soguirà Goulba i Bachir Tassemedjo van conèixer en Salig a Ouaga... És dels que voten marxar, dels que diuen "En Franco, la plume ne gâto pas la farine". A través de la seva recerca, Salig descobreix el seu pare, la seva ràbia d'adolescent s'esvaeix... no deixarà mai el seu somni. La dansa, llenguatge universal, envolta un text còpidor al voltant del drama de la immigració i les dificultats que implica crear els filats de la frontera de Ceuta cap a la Península Ibèrica.

Us podeu beneficiar d'una reducció del preu de les entrades amb el codi **BADALONA** vàlid fins al 31 de gener de 2020.

- Podeu assistir a l'obra *Gibraltar* al Círcol per 10 € en lloc de 14 € (més una comissió de 0,99 € per la pàgina web de venda). [Enllaç aquí](#).
- Podeu assistir a les altres obres del festival per 15 € en lloc de 24 €. [Enllaç aquí](#).

“Una compañía de Burkina Faso abre el Festival OUI! de teatro en francés de Barcelona”

U. únicos: 285 Pg. vistas: 1.425 V. Publicitario: 160 €

Una compañía de Burkina Faso abre el festival Oui! de teatro en francés de Barcelona

Una compañía teatral de uno de los países más pobres de África, Burkina Faso, abre hoy la cuarta edición del festival Oui! de teatro en francés de Barcelona. La compañía Ouaka Trane, formada por los actores Jules Soguira Gouba y Bachir Tassemedo, es... <https://ift.tt/2OnGDAW>

COMPARTE:

★ Me gusta

Sé el primero en decir que te gusta.

Le Festival de Théâtre en français de Barcelone, le Oui Festival, continue jusqu'au 16 février dans la capitale catalane. Tour d'horizon des incontournables de la deuxième partie du festival.

Lecture contemporaine des Femmes Savantes de Molière

Le festival OUI ET J'aime organise une lecture des Femmes savantes de Molière. « LES FEMMES SAVANTES OU DEBOUT LES CAROTTES ». Cette pièce appartient à la collection 10 SUR 10 qui fonde sa ligne éditoriale sur la réécriture de Molière par des auteurs contemporains. Le cahier des charges impose 10 personnages de valeurs égales sur une dizaine de pages. L'objectif est d'aider les professeurs de français et de FLE, par les moyens du jeu et de la lecture, à réaliser des projets francophones autour du théâtre. Cet ouvrage autour de Molière fait l'objet d'un partenariat avec la Comédie Française.

Lieu: Librairie Jaimes, carrer Valencia 318 - **Date:** samedi 8 février à 12h - Gratuit **en s'inscrivant ici**

Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas, un cri de liberté

La plume d'Alexandra Badea est nouvelle fois présente au festival « Oui ! ». Après « Pulvérisés » (2018) et « Europe Connexion » (2019), l'auteure raconte l'histoire de trois sociologues en quête de changement. Les trois personnages entreprennent un voyage d'études en Afrique de l'Ouest. Ils envisagent d'étudier les impacts des programmes humanitaires. Rappports de pouvoir, jeux de dominations, combats d'idées, sentiment de honte. La pièce plonge le spectateur dans les méandres psychologiques des trois protagonistes.

Lieu : Institut del Teatre

Dates : samedi 08 février à 20h

Plus d'infos [ici](#).

Mon livre de la jungle (My calais story), l'éveil des consciences

S'engager auprès des migrants de Calais... C'est le genre de décision qui survient quand soudain, l'intolérable nous percute, et apparaît qu'une page sombre de notre histoire est en train de s'écrire, et qu'on ne peut rester en dehors de la bataille à mener. Appuyé sur son parcours personnel auprès des migrants depuis juillet 2014, Céline Brunelle délivre seule en scène un spectacle où le son et l'image lui collent à la peau.

Lieu : Institut del Teatre

Date : Mardi 11 février à 20 h

Plus d'infos [ici](#).

Onyos le furieux, un voyage dans le temps

Dans une station de métro new-yorkaise, un homme, un démuné, est assis sur un banc. Seul. Maigre, crasseux, les cheveux gras, le visage sale. Il est vieux. Il s'adresse à celui qui l'observe. Dans un long monologue, il va reprendre le fil du temps, traverser les millénaires à rebours et retrouver la ville de Tepe Sarab.

Lieu : Institut del Teatre

Dates : Mercredi 12 février à 20h et Jeudi 13 février à 20h

Plus d'infos [ici](#).

Je vole... Et le reste je le dirai aux ombres, où réaliser son rêve d'enfant

Qui ne s'est jamais imaginé en train de voler ? Dans la pièce, Richard réalise enfin son rêve d'enfant. Au moment où il se jette par la fenêtre, il vole ! Cette pièce prend corps dans l'espace de sa chute. Le temps d'ouvrir le journal intime de Richard D., et de plonger dans la psyché du tueur de Nanterre.

Lieu : Institut Français de Barcelone

Dates : Vendredi 14 février à 20h

Plus d'infos [ici](#).

Llop le Loup, un conte revisité

Le festival Oui ! soutient aussi la création de spectacles. Cette année, Oui ! est partenaire de « Llop le Loup ». L'histoire plonge le spectateur dans une sorte de conte revisité. Dans le jardin de grand-mère un grand figuier donne des figues d'or. Mais toutes les nuits elles disparaissent. La grand-mère n'en dort plus. Elle demande alors, à ses petites filles, d'attraper le coupable pour retrouver goût à la vie. C'est la plus jeune qui découvre qu'un animal magique, la poulette de feu, vole les fruits. Parti à sa recherche, dans une forêt lointaine, au détour d'un petit sentier sombre et humide elle rencontre le loup... Même pas peur !

Lieu : DAU al Sec Arts Escèniques

Dates : samedi 8 février à 17h et dimanche 9 février à 12h

Plus d'infos [ici](#).

Rencontre avec un auteur de théâtre : Jean-François Prévand

Comment naissent les oeuvres ? Quels sont leurs cheminements en France à l'étranger ? L'auteur et metteur en scène Jean-François Prévand racontera avec délice, l'itinéraire d'un auteur gâté. Et plus particulièrement celui de sa pièce *Voltaire Rousseau : la Disputa* (Edition Milenio – Espagne) traduite à la demande de Josep Maria Flotats, qu'il a mise en scène et interprétée avec succès au Teatro Nacional de Madrid puis tournée en Espagne. La pièce est encore inédite à Barcelone.

Lieu : Librairie Jaimes, carrer Valencia 318

Date : Samedi 15 février à 12h

Gratuit en s'inscrivant [ici](#)

Festival de théâtre en français Oui ! – Infos Pratiques

Le site officiel et la programmation complète [ici](#).

Dates : 4 au 16 février 2020 - Billetterie [ici](#).

“El festival de teatre en francès Oui! programa l'estrena mundial de la peça “Bonnes Ondes” d'Auriane Abecassis”

U. únics: ND Pg. vistas: ND V. Publicitariu: 350 €

La quatrième édition du Festival Oui!, qui met en lumière le théâtre français à Barcelone, se tiendra du 4 au 16 février.

« Le Festival Oui! s'affranchit des clivages culturels et linguistiques. » C'est ainsi qu'est présenté le festival par son co-organisateur François Vila. L'événement dévoile de nouvelles générations d'auteurs contemporains pour prendre le pouls de notre monde mais surtout prendre le temps de réfléchir sur la société qui nous entoure. L'occasion, également, de découvrir des styles de théâtres variés et des sujets qui traversent les frontières. Pour cette nouvelle édition, des pièces porteront sur les migrations ou le harcèlement scolaire. Des thématiques aussi variées que nécessaires à aborder.

Les deux fondateurs du festival, Mathilde Motter et François Vila, ont concilié leurs talents de producteurs et comédiens pour créer en 2017 la première édition de « Oui! », le festival de théâtre en français de Barcelone. Pour les organisateurs, il y a une volonté d'inscrire ce rendez-vous dans le paysage culturel catalan, d'où la part prise de présenter les spectacles dans différentes salles barcelonaises.

Mathilde Motter et François Vila, fondateurs du festival OUI!

La culture française au cœur du théâtre

Les nombreuses représentations seront jouées à l'**Institut du Théâtre**, à l'**Institut Français de Barcelone**, la **Sala Dau al Sec** et la **Nau Ivanow**. « *Le point d'ancrage restera toujours à Barcelone*, souligne François Vila, *c'est une base pour créer des liens, des ponts entre la France et l'Espagne* ». Avec une communauté française bien ancrée à Barcelone, « *faire briller la langue française et sa culture est plus que jamais un devoir* » souligne par ailleurs Max Vasseur, directeur de l'Institut Français de la capitale catalane.

Tout au long du Festival, les spectateurs sont complètement plongés au cœur de la scène contemporaine française. Un événement qui a trouvé sa place auprès d'un « *public francophone* », se félicite François Vila.

Festival de théâtre en français Oui ! – Infos Pratiques

Le site officiel et la programmation complète ici.

Dates : 4 au 16 février 2020

Billetterie : ici.

Lieux :

L'Institut du Théâtre : Plaça Margarida Xirgu, s/n Institut del Teatre de 08004 Barcelona

Culturae

MAGAZINE CULTURAL GIRONA - ROUSSILLON

Janvier à mars 2020 - N° 22

| notícies · actualités · noticias |

Festival Oui de Barcelone

La quarta edició del Festival Oui! de Barcelona, que se celebrarà el 2020 del 4 al 16 de febrer, inclourà al seu programa «Bonnes ondes», una peça teatral de la Cia. Alma, dels Pirineus Orientals. L'assetjament escolar serà el nucli d'aquesta peça, en què les paraules (els mals) també s'expressen amb el cos a través de la dansa i la música. La lluita empresa per Chris, l'adolescent en qüestió, corrobora que la solidaritat i l'amistat són essencials per mantenir la llibertat de ser un mateix.

2020 inscrita au programme du 4ème Festival Oui de Barcelone (du 4 au 16 février) «Bonnes ondes» une pièce de théâtre de la Cie Alma basée sur les Pyrénées Orientales. Le harcèlement scolaire sera au centre de cette pièce où les mots (maux) s'expriment aussi par le corps à travers danse et musique. La lutte engagée par Chris, l'adolescent concerné, confirme que solidarité et amitié sont indispensables pour maintenir la liberté d'être soi www.festivaldetheatreenfrancais.com

La 4a edició del Festival Oui! de Barcelona, que se celebrarà del 4 al 16 de febrer 2020, inclourà en su programa «Bonnes ondes», una obra de teatre de la Cia Alma, de Perpignan. El coso escolar serà el nucli de esta obra, en la que las palabras (los malos) también se expresan con el cuerpo a través de la danza y la música. La lucha emprendida por Chris, el adolescente afectado, confirma que solidaridad y amistad son indispensables para mantener la libertad de ser uno mismo. www.festivaldetheatreenfrancais.com

Vendredi 14 février 2020 – n° 45

CATALOGNE
« Oui ! », le théâtre français à Barcelone

Voilà quatre ans que Barcelone lève le rideau sur un festival de théâtre en français baptisé « Oui ! », dont l'édition 2020 se déroule jusqu'au 16 février. Mathilde Mottier et François Vila, co-fondateurs et directeurs du festival veulent créer des liens autour du théâtre en visant « un public francophile et qui aime le théâtre. On fait connaître de nouvelles générations d'acteurs, de metteurs en scène, de nouvelles compagnies jamais présentés en Espagne ». Nouveauté 2020 : « Nous ouvrons une nouvelle section, le « Km0 » qui nous permettra d'accueillir des artistes de Barcelone présentant des textes d'auteurs francophones en français ou traduit du catalan ». Soutenu notamment par l'Institut français de Barcelone, l'Institut del teatre et la municipalité, « Oui ! » décerne par ailleurs un prix à des jeunes qui rédigent des critiques des spectacles, « une façon d'aller plus loin qu'être simple spectateur ».

► Informations : www.festivaloui.com

F. M.

Le photoblog de Renaud Monfourny

photographe des Inrockuptibles

SOMMAIRE

alexandra badea

Depuis quelques années, on parle beaucoup d'elle : ses pièces de théâtre sont jouées et parfois mise en scène par elle-même. La dernière en date qu'elle a écrite, *Je ne marcherais plus dans les traces de tes pas*, est mise en scène par Vincent Dussart et se jouera ce samedi au Oui !, festival de théâtre en français de Barcelone.

https://www.profession-spectacle.com/laurent-gaude-le-furieux-ou-lecriture-en-conflit/?fbclid=IwAR1YqL2mtTRneNW9m5phz_z-jUQoB72M03GKREC-ASnC_Lr3Ou3ld8wvl-l

AURENT GAUDÉ LE FURIEUX OU L'ÉCRITURE EN CONFLIT

Publié par [Pierre Monastier](#) | 11 Fév, 2020

Depuis la parution de son premier texte, *Onyos le furieux*, jusqu'à la renommée et l'obtention de nombreux prix, Laurent Gaudé a développé une grande œuvre, tant romanesque que théâtrale, frappée par le drame, la confrontation. Entretien avec un écrivain du conflit.

Onyos le furieux, paru chez Actes Sud en 2000, a fait l'objet de nombreuses mises en scène théâtrales. La dernière en date est signée Bruno Ladet, avec Giovanni Vitello dans le rôle-titre. Le spectacle sera à l'affiche du [festival OUI à Barcelone](#) les 12 et 13 février, avant de poursuivre sa tournée en France, notamment au théâtre 95 à Cergy-Pontoise les 6 et 7 mars prochains.

Ces représentations sont l'occasion d'interroger l'écrivain [Laurent Gaudé](#) sur ce texte originel, sur la manière dont il considère aujourd'hui ses premiers textes et plus généralement sur son écriture dramaturgique. *Profession Spectacle* l'a rencontré.

Entretien.

***Onyos le furieux* est l'un de vos premiers textes. Quel statut a-t-il pour vous aujourd'hui ?**

Ce texte a un statut très particulier pour moi parce que je le considère aujourd'hui comme inaugural de plein de choses, ce que je n'avais évidemment pas mesuré à l'époque. Je le regarde comme mon premier texte publié. C'est aussi la première fois que j'entendais et voyais mes mots sur une scène. C'est la première mise en scène d'un de mes textes qui n'ait jamais été faite.

Pourquoi avoir choisi de traiter la figure de Dionyos dès vos origines scripturales ?

Il y a dans *Onyos* un certain nombre de thèmes autour desquels je ne vais jamais cesser de revenir par la suite. Il y a la question du rapport à la mythologie, des frottements entre cette mythologie et la modernité. Je ne sais pas pourquoi c'est là, en moi ; je n'ai pas décidé de manière analytique d'aborder la thématique mythologique. Je constate simplement que cela me touche et m'intéresse. Lorsque j'ai commencé à écrire, j'ai vu que ça coulait bien, que je m'y retrouvais... mais sans savoir pourquoi. Je sais en revanche que j'ai beaucoup continué à creuser ce sillon-là par la suite, ce qui fait qu'*Onyos*, même si c'est un vieux texte, m'est encore tout proche.

Il existe beaucoup de textes inspirés de Dionysos : quelle a été la nécessité pour vous de vous emparer de ce sujet ? Que souhaitiez-vous mettre en exergue qui ne l'avait pas été auparavant ?

Plusieurs éléments ont constitué un point de départ pour moi. Tout d'abord, il y a le tumulte du personnage, c'est-à-dire cette espèce de bouillonnement intérieur qui multiplie les possibilités de débordements, donc d'épopées. Dionysos est un personnage plus grand que nature. Il n'invite pas à une écriture du quotidien, mais à de l'épique. Je pense qu'à l'époque, je cherchais précisément un sujet qui permette l'épique. L'épopée ne peut advenir avec n'importe quel sujet ; il faut au contraire que le sujet l'ait en soi. Dionysos porte évidemment ça, par le débordement, l'ivresse, la furie... Il y a également une autre dimension de ce personnage – je parle là du « vrai » Dionysos, ou plutôt du mythe tel qu'on le reçoit – que j'ai beaucoup aimée et qui est très importante dans le texte, c'est son alliance de choses contradictoires : il est à la fois homme et femme, jeune et vieux, pour être l'un des derniers dieux à entrer au Panthéon grec, en empathie avec ceux qui le vénèrent et d'une grande violence, attirant et repoussant... Toutes ces frictions intérieures m'ont plu. Un autre axe, que j'ai d'ailleurs essayé de mettre dès le titre, m'a tout particulièrement intéressé, c'est sa proximité avec l'homme : il est le dieu des gueux, des sans-nom, de ceux qui n'ont même pas d'histoire... C'est pourquoi j'ai fait sauter les deux premières lettres de son nom, qui rappellent le côté divin, alors que je désirais qu'il soit pleinement à hauteur d'homme. Il a des pulsions semblables aux nôtres : la tristesse, l'amour... D'où Onysos et non Dionysos.

Derrière la forme épique, nous retrouvons une dimension de conte, un peu comme dans *Sang négrier*, qui a également fait l'objet de mises en scène. Or *Onysos* est classé en théâtre tandis que *Sang négrier* est reçu comme une nouvelle. Que vous permet ce type de récit à la première personne ?

La forme importe effectivement beaucoup. Mais je ne me suis jamais trouvé dans la situation d'avoir une idée et de me demander si j'allais en faire une pièce ou un récit. Je serais d'ailleurs très embêté pour savoir quels critères me permettraient de choisir entre l'un ou l'autre. L'idée vient toujours avec sa forme. Il était par exemple clair pour moi qu'*Onysos le furieux* était un texte de théâtre. Là où ça se complique, c'est effectivement sur ce que vous relevez ; je partage pleinement votre point de vue selon lequel la frontière est ténue entre les genres. Certaines de mes nouvelles telles que *Sang négrier* sont effectivement des récits à la première personne du singulier, se situant donc à deux pas du monologue.

Distinguez-vous néanmoins ces deux formes lors du processus d'écriture ?

Le seul moyen que j'ai de répondre à cette question est lié à la problématique de la destination. Je ne suis pas sûr qu'il y ait une identité particulière dans le texte, parce que *Sang négrier peut devenir un objet théâtral* au même titre qu'*Onysos* peut se lire dans un fauteuil, mais c'est vrai que j'ai adressé ce dernier texte au théâtre. Dans mon idée, c'était fait pour que ce soit dit à voix haute, pour qu'un acteur s'en empare. Il y a également, derrière, des problèmes de dramaturgie : comment faire pour jouer avec la question de l'âge ? Onysos dit en effet qu'il est très vieux au début et qu'il va rajeunir... J'étais intéressé par le fait que le théâtre cherche des transcriptions et trouve des réponses à ces interrogations. C'est plutôt parce que je l'ai adressé au théâtre qu'il s'agit in fine d'une pièce. Mais dans tous mes textes, y compris mes romans, je reconnais qu'il y a quelque chose qui se situe dans l'ordre de l'oralité et qui constitue autant de passerelles.

Lorsque vous dites : « j'ai adressé ce texte au théâtre », pensez-vous à un acteur précis ou souhaitez-vous plus généralement que cette parole retentisse, soit proférée sur scène ?

C'est plutôt la seconde option. Il m'est arrivé, plus tard, d'avoir des commandes d'écriture ou des projets avec des comédiens déjà connus, mais la plupart du temps, ce n'est pas le cas – pour *Onysos* encore moins puisque c'est mon tout premier texte et que je ne connaissais alors personne. Mais même lorsque ce n'est pas avec une idée précise de quelqu'un, il y a toujours une question centrale, celle de l'adresse : il y a une charge supplémentaire au fait que ces mots nous soient adressés. On pourrait la ressentir à la lecture, mais elle se déploie pleinement dans le fait que ça prenne corps, que le comédien s'exprime face au public – du moins dans toutes les mises en scène que j'ai vues d'*Onysos* jusqu'à présent. C'est une adresse vivante.

Je voudrais revenir sur une phrase que vous m'avez dite au début de notre entretien : *Onysos le furieux* est le premier texte que vous avez entendu. Lors d'une rencontre avec Erri De Luca, alors que je l'interrogeais sur la raison pour laquelle il écrivait de plus en plus de théâtre, il m'avait répondu en substance : le théâtre est la seule parole que je suis obligé d'écouter. Éprouvez-vous une sensation de cet ordre ?

Oui, tout à fait. C'est une sensation très étrange, presque magique. Il y a quelque chose que je ne trouve nulle part ailleurs et qui est cette espèce d'étrangeté de la parole, de ces mots qui prennent vie. C'est pourquoi j'espère continuer à écrire du théâtre jusqu'à la fin. Un roman, aussi puissant soit-il à la lecture, provoque certainement un ravissement, nous faisant oublier le temps même lorsque la nuit est bien avancée ; il n'y a cependant pas cette étonnante altérité qui soudain naît. Quand en plus on est l'auteur, c'est très troublant. Je me souviens de la première lecture publique d'*Onysos*, avant toute mise en scène : lorsque j'ai

entendu mes mots à voix haute, j'étais à la fois très heureux, parce que le comédien était formidable et que je sentais que la lecture était belle, et très tourmenté par des questionnements qui venaient parasiter la lecture.

Quel type de questionnements ?

Je me demandais pourquoi le comédien s'arrêtait à tel endroit de la phrase, pourquoi il accentuait telle syllabe et non telle autre... C'est un peu comme quelqu'un qui vous volerait la carte postale que vous êtes en train d'écrire et qui se mettrait à la lire à voix haute. Il est très étrange de sentir tout à coup le souffle d'un autre, le grain de voix, la manière de poser sa respiration sur vos propres mots. Ce mélange-là n'existe nulle part ailleurs. Ce n'est pas toujours confortable, mais c'est très beau. Même quand j'écris des romans, je crois que je suis toujours en quête de cette chose qui n'existe qu'au théâtre, à savoir que les mots couchés sur le papier deviennent des réalités musculaires. Tout bouge lorsqu'un comédien s'empare d'un texte avec ses bras, ses jambes, ses cordes vocales et les muscles de son visage. Si le comédien sait que son travail est d'ordre musculaire, qu'il repose sur l'énergie du corps, l'écrivain le ressent évidemment moins ; il n'en a souvent pas l'occasion. Le théâtre lui permet d'éprouver cette énergie, ce que je trouve vraiment beau.

Bruno Ladet propose depuis quelques années une nouvelle mise en scène de votre texte, avec Giovanni Vitello dans le rôle-titre. Comment recevez-vous votre propre texte, plus de vingt ans après son écriture ?

C'est un très beau spectacle. Comme je vous le disais, *Onyos le furieux* m'est encore tout proche. Il y a des textes, écrits plus récemment, qui se sont beaucoup éloignés de moi. Je ne les renie évidemment pas, ni ne les déteste, mais je sens à quel point ils sont aujourd'hui distants. *Onyos*, pas du tout ! J'aime qu'on en parle parce qu'à chaque fois qu'il m'a été donné d'entendre un extrait ou de le voir en scène, j'en sors en me disant que j'aimerais être capable d'écrire encore ce texte. Ce n'est pas pour me lancer des fleurs, comprenez-moi ; c'est simplement que l'endroit que ça raconte est encore dans l'homme que je suis. Il y a aussi dans ce texte une idée qui m'est chère : la divinité est rendue à ceux d'aujourd'hui qui n'ont rien. Avant, ils avaient au moins Dionysos ! En ce sens, j'aime que ce texte vive, qu'une parole rappelle qu'il y a quelqu'un, Onyos, pour se pencher sur eux.

J'ai été frappé par la thématique de la confrontation, souvent violente, qui traverse chacune de vos œuvres de part en part. J'ai découvert tout récemment qu'à l'université, vous aviez travaillé sur le thème de la lutte, du combat dans le théâtre contemporain. D'où vient votre besoin d'explorer littérairement la confrontation ?

Je ne sais pas... Je suis plutôt un garçon très calme (*pires*). Il est certain que c'est quelque part en moi. Ce qui est assez beau avec l'exercice de l'écriture, c'est qu'on s'arpeute soi-même. Je suis bien obligé de constater que cette réalité est en moi, puisqu'elle ne cesse effectivement d'apparaître dans mes livres. Je pourrais trouver des tas de raisons, en vous disant qu'il y a de la violence dans le monde, mais c'est certainement plus pulsionnel et profond.

La confrontation est également un ressort, voire le moteur de la tragédie antique et classique : la pièce se présente comme une longue marche vers la résolution du conflit.

Très juste. C'est effectivement une autre raison, moins personnelle mais tout aussi vraie. Il est très difficile de construire une pièce de théâtre, ou même un récit, sans qu'il y ait une trame dramaturgique forte. Il n'y a pas mieux que le conflit pour organiser un écrit. Nous ne sommes évidemment pas obligés de le faire à la manière du XVIIe siècle, même si c'est admirable, mais dès lors qu'il y a conflit, il y a une tension, une épaisseur plus importante. C'est une structure dramaturgique passionnante, mais si elle ne trouvait pas réellement d'écho en moi, je l'aurais exploré une ou deux fois avant de l'abandonner.

Quels sont vos projets d'écriture actuels ?

Je travaille actuellement à un récit, qui devrait sortir durant l'année scolaire prochaine. Nous sommes en discussion à ce sujet avec mon éditeur. J'ai également un projet d'écriture théâtrale avec le théâtre national de Bruxelles, pour une création en 2021-2022. Cela peut paraître lointain, mais il faut que je me mette au travail cet été au plus tard.

Propos recueillis par **Pierre MONASTIER**

Laurent Gaudé, *Onyos le furieux*, Babel, 2015, 144 p., 6,80 €

https://www.profession-spectacle.com/barcelone-une-capitale-majeure-pour-les-arts-et-la-culture/?doing_wp_cron=1582009781.2032029628753662109375&fbclid=IwAR2W8p4m1ePTGfFmnnT-PqAxpAz5Ryx5HewukCmpHwPI8NawEhXr0f5YYw

BARCELONE, UNE CAPITALE MAJEURE POUR LES ARTS ET LA CULTURE

Publié par [Pierre Monastier](#) | 18 Fév, 2020

Quelle place pour la francophonie à Barcelone, grande ville d'histoire et de culture ? Éléments de réponse avec Max Vasseur, directeur de l'Institut français de Barcelone, un des partenaires majeurs du festival Oui ! qui se déroule en ce moment même dans la capitale catalane.

Après une carrière dans l'Éducation nationale, essentiellement en tant que conseiller principal d'éducation à Villepinte dans la Seine-Saint-Denis et dans le Nord de la France d'où il est originaire, puis comme principal ou proviseur de lycée, Max Vasseur se tourne par la suite vers l'Agence pour l'enseignement français à l'étranger (AEFE) avant de postuler pour le réseau de coopération culturelle.

En septembre 2015, on lui propose le poste de directeur de l'Alliance française de San Salvador, en Amérique centrale, poste qu'il occupe durant quatre ans, jusqu'à sa nomination à la direction de l'Institut français de Barcelone où il est arrivé à la fin de l'été 2019.

Profession Spectacle l'a rencontré à l'occasion de la quatrième édition du [festival de théâtre en français à Barcelone](#), plus connu sous le nom de festival Oui !.

Entretien.

Comment un Ch'ti se retrouve-t-il à la tête de l'Institut français de Barcelone ?

J'ai toujours eu un goût certain pour les langues, notamment pour l'espagnol, renforcé par le fait que j'ai cette particularité d'avoir épousé une Franco-espagnole. Je n'ai pas appris cette langue à l'école mais seul, par amour... Je rêvais que nos enfants sachent parler espagnol ; c'est pourquoi nous nous sommes orientés vers des pays hispanophones. Mais c'est aussi le hasard des nominations, puisque j'avais postulé dans divers pays, y compris anglophones.

Quelle est la situation de la francophonie et plus généralement des arts et de la culture au Salvador ?

Le terme [francophonie](#) n'est pas si ambitieux que ça au Salvador, du fait qu'il y a une forte représentation canadienne : pendant tout le temps de ma présence là-bas, l'ambassadrice était elle-même Québécoise. La France, malgré le fait que ce soit un petit pays, y est très bien représentée, avec le plus grand lycée français et la plus grande Alliance française en Amérique centrale. C'est aussi dû au fait que c'est la patrie de Consuelo de Saint-Exupéry, née Consuelo Suncín. Beaucoup de Salvadoriens pensent que *Le Petit Prince* a été écrit au Salvador, puisque c'est une terre volcanique : il y a onze volcans pour un territoire grand comme la Bourgogne ou le Nord-Pas-de-Calais. Il y a donc un grand intérêt pour la langue française là-bas.

Qu'avez-vous mis en place dans un tel contexte ?

Nous avons beaucoup travaillé au développement de la langue et de la culture françaises. Il y a eu différentes formes de coopération artistique. Mais si je devais citer une initiative, ce serait l'instauration de la Nuit blanche, dans un contexte sécuritaire qui est bien différent que celui qu'on connaît à Paris. Au Salvador, par exemple, personne ne marche dans la rue. Même pour acheter son pain à cinq cents mètres, on prend sa voiture. C'est lié aux problèmes d'infrastructures – les trottoirs sont inexistantes ou défoncés – et de sécurité : le Salvador est un des pays, hors zone de guerre, les plus dangereux au monde ; le taux d'homicide y est le plus élevé de la planète, [avec 82,8 pour 100 000 habitants](#) contre 1,4 en France. Avec la Nuit blanche, nous avons ainsi créé un événement qui permettait à la population de se réapproprié l'espace public. La première année, nous avons ouvert huit à dix centres culturels – musée, salle de spectacle, etc. – et avons accueilli près de six mille personnes, quand nous n'en attendions que huit cents ou mille. Il n'y avait qu'une trentaine de policiers. Nous avons alors pris conscience que la foule elle-même sécurisait l'espace et chassait la délinquance. Quatre ans plus tard, en août dernier, il y avait vingt-cinq mille personnes et cinquante-trois lieux culturels, jusqu'à des restaurants qui proposaient une programmation.

Vous êtes en poste depuis six mois à Barcelone : quelles spécificités de cette ville vous frappent, hormis le fait que la population n'a pas peur de marcher dans la rue ?

Ce qui me frappe, c'est la densité du paysage culturel local. Quand j'étais au Salvador, lorsque l'Alliance française organisait une manifestation, c'était l'événement : tout le monde s'y précipitait. À [Barcelone](#), lorsque nous organisons la moindre rencontre, il faut se battre pour remplir la salle. Il y a la concurrence de la plage, la concurrence du football – chose que j'avais sous-estimée à l'origine, jusqu'à ce que nous organisions un concert de jazz magnifique en même temps que le Barça affrontait l'Inter de Milan – ainsi qu'une multitude de partenariats avec des lieux tels que le Centre de culture contemporaine de Barcelone et des salles de danse ou des événements comme [le festival Ohlalà!](#) pour le cinéma et le festival Oui ! pour le théâtre. Il y a un nombre de partenariats tout à fait ahurissants, ce qui est évidemment fantastique pour nous : le rôle de l'Institut français est de faire en sorte que les cultures se rencontrent. Je suis par exemple heureux et fier d'accueillir un événement comme [le festival Oui !](#) qui propose un sur-titrage en espagnol et des spectacles pour le jeune public. Pour moi, c'est primordial. Ce festival est un lieu d'échanges entre les locaux et les Français vivant ici. Quoi de mieux que pour faire se rencontrer les gens que la culture ?

Votre parcours dans l'Éducation nationale fait naturellement écho au plan Macron, qui souhaite promouvoir la langue française dans le monde. Vous est-il néanmoins naturel d'articuler les enjeux liés à la langue avec la promotion des arts et de la culture française ?

Je ne viens pas uniquement de l'Éducation nationale puisque j'ai d'autres casquettes, comme celle de vice-président d'une association qui fait la promotion de la francophonie via l'expression polyphonique. Je travaille sur un festival qui s'appelle les Nuits de Champagne, à Troyes, qui rassemble chaque année quelque mille choristes avec des artistes du monde professionnel : Tryo, Alain Souchon, Laurent Voulzy, Marc Lavoine, Les Innocents... Je connais la logistique des festivals, car j'ai eu l'occasion de tout faire, de chauffeur à assistant de directeur technique. J'ai ainsi une vision globale de la manière dont on organise un événement culturel.

Pour revenir à votre question, j'ai davantage senti le lien entre la francophonie et le culturel lorsque je suis arrivé au Salvador. J'ai appris l'espagnol sur les plages de la Costa Brava, lorsque mon épouse m'a présenté à sa famille, à Girona, au nord de la Catalogne. Au départ, je ne comprenais rien des conversations, alors j'ai appris la langue. Mais lorsque je suis arrivé en Amérique centrale, j'ai été confronté non seulement à une nécessité de travailler encore davantage l'espagnol, mais aussi à des particularismes locaux. Par exemple, en Espagne, les gens se tutoient quasiment partout et tout le temps ; en Amérique centrale, les gens se vouvoient partout et tout le temps. De même il y a de grosses différences de vocabulaire, ce qui m'a fait comprendre l'énorme impact de la culture et de l'identité locale sur la langue. Il en est de même en France : si vous aviez un rendez-vous avec ma grand-mère qui est Ch'ti, il est probable que vous ne comprendriez pas tout ce qu'elle dit. La culture et la langue sont ainsi obligatoirement liées. En cela, le président Macron a tout à fait raison.

Quelles actions la France peut-elle mener au sein d'une telle diversité ?

La France a ce réseau de coopération culturelle qui est, je ne crois pas me tromper en l'affirmant, sans égal dans le monde : il y a plus de huit cent trente Alliances françaises et près de deux cents Instituts français répartis aux quatre coins de la planète. Quel pays présente cette densité en matière de diplomatie d'influence sur un plan culturel et linguistique ? En cela, les modèles combinés de ces deux organisations est absolument formidable.

Est-ce la raison pour laquelle Pierre Buhler a annoncé l'an dernier une collaboration plus étroites entre l'Alliance et l'Institut ?

Une convention a effectivement été signée entre la Fondation Alliance française et l'Institut français en juillet dernier à Paris. Nous n'avons pas du tout vocation à se faire concurrence : nous ne sommes pas sur les mêmes territoires et nos missions sont sensiblement les mêmes. Seuls nos modèles et nos fonctionnements administratifs sont différents : l'Institut relève de la diplomatie quand les Alliances françaises sont des associations de droit local. Venant moi-même des Alliances, j'ai naturellement cette inclination à travailler avec celles qui se trouvent en Catalogne.

En ce moment a lieu la quatrième édition du festival Oui !, que vous découvrez donc cette année. Quels étaient vos liens jusqu'à présent avec le théâtre ?

Je reconnais ne pas être un spécialiste du théâtre, même si je l'ai fréquenté durant mes études scolaires – surtout les classiques. À Lille, où je vivais, nous avons notamment le théâtre du Nord qui est une belle salle. C'est surtout mon épouse, agrégée de lettres modernes et passionnée du théâtre, qui m'y a emmené à plusieurs reprises et m'en a donné le goût. Au Salvador, nous avons mis en place, en février de l'année dernière, la première édition du festival de Théâtre-Jardin, qui se déroule en extérieur – car il ne pleut jamais dans ce pays entre novembre et mai. Nous avons demandé à [Roberto Salomon](#), un metteur en scène franco-suisse qui vit au Salvador, d'en être le parrain. Nous avons présenté quatre spectacles, trois de compagnies salvadoriennes et un d'une compagnie franco-suisse de passage dans le pays. Ce fut mon premier festival de théâtre, et j'ai adoré ça !

Pourquoi ?

Ce n'est tant l'œuvre théâtrale que l'ambiance d'un festival de théâtre que j'ai aimée. Pour prendre une comparaison, un festival de musique a un caractère très fugace : les artistes viennent, jouent un peu le soir, font la fête après et repartent aussitôt. Dans un festival de théâtre, il y a une tout autre ambiance. Voyez ces jours-ci, à l'Institut, nous avons accueilli deux compagnies en résidence, pour plusieurs jours, dans [le cadre du festival Oui !](#) Nous avons ainsi plus de temps pour tisser des liens forts.

Il est peut-être encore trop tôt pour définir le projet global que vous allez mettre en place pour les trois ans et demi à venir... Mais si vous aviez un souhait, un vœu ou un rêve pour l'Institut français à Barcelone, quel serait-il ?

C'est amusant que vous employiez le mot « rêve », car je crois aux rêves : il faut rêver beaucoup ! Mon envie première, du fait de l'endroit d'où je viens, serait de monter un chœur. J'ai pu le faire au Salvador, en rassemblant sept cents personnes francophones. Mais il ne faut pas plaquer un projet d'un pays à l'autre : Barcelone est une tout autre réalité, si bien que je ne sais pas si ça vaut la peine de le refaire ici.

Mais pour le moment, avant même d'avoir un quelconque rêve, je suis essentiellement dans la réponse à l'existant. J'ai un nombre incalculable de propositions culturelles, de spectacles, d'expositions, d'interventions d'artistes... Au Salvador, les artistes ne me contactaient pas pour venir ! Je devais moi-même leur écrire et les convaincre, en faisant un montage complexe qui mêlait la logistique, les finances, la technique et la sécurité. Barcelone, à côté, fait figure de grande banlieue parisienne. Nous recevons ainsi soixante-dix à quatre-vingts propositions par semaine. Aujourd'hui, je réponds aux sollicitations et aux propositions, souvent d'extrême qualité. Nous essayons d'être réactifs et de répondre à chacun, même quand la réponse est négative. C'est chronophage et frustrant, parce que cette partie du boulot qui consiste à prospecter et à dénicher des talents, je n'ai pas encore eu le temps de le faire. C'est normal que ce ne soit pas encore le cas, étant donné la densité du réseau culturel ici, mais j'espère bien cependant que ça va venir ! Mon rêve, aujourd'hui, est donc très simple : dégager du temps pour aller chercher des propositions artistiques intéressantes et de les programmer.

Propos recueillis par [Pierre MONASTIER](#)

En savoir plus sur :

- [l'Institut français de Barcelone](#)
- [le festival Oui!](#)

https://www.profession-spectacle.com/celine-brunelle-ecrit-son-livre-de-la-jungle-sur-les-ruines-de-calais/?doing_wp_cron=1587982449.1473340988159179687500&fbclid=IwAR1tMfctIDlv20pJCC2rfEjhBBY33b7pM6z726Opfac-XcGjAtnmH5yMMM

CÉLINE BRUNELLE ÉCRIT SON LIVRE DE LA JUNGLE SUR LES RUINES DE CALAIS

Publié par [Pierre Monastier](#) | 17 Avr, 2020

***Mon Livre de la jungle (My Calais story)* explore les destins croisés de Céline Brunelle, autrice et metteuse en scène, et de toutes ces figures déchirées par le drame des migrations. Entre théâtre documentaire et intimité d'une expérience vécue, le spectacle ne cesse de tourner depuis plus d'un an, d'Amiens à Avignon en passant par Barcelone.**

Originnaire de Lille, Céline Brunelle rejoint Paris après son baccalauréat scientifique pour devenir... réalisatrice. Après avoir échoué de peu au concours d'entrée de l'IDHEC (aujourd'hui La Femis), elle intègre les cours Simon, où elle apprend « à bosser dans des conditions effroyables » et découvre de nombreux textes classiques, tout en regrettant les méthodes vieillottes qui font l'impasse sur l'improvisation, la scénographie, les écritures contemporaines... « *Je suis sortie complètement démunie, prisonnière d'un jeu très formel* », se souvient Céline Brunelle.

À la sortie, en 1990, elle fonde la compagnie Le Passe-Muraille et rejoint les ateliers de la Ligue d'impro à Paris, avant d'intégrer l'école de théâtre de Chaillot, sous la direction de Jérôme Savary. « *C'était une autre manière de travailler. On nous donnait les moyens et les outils de passer quatre heures sur une scène tragique. C'était le bonheur !* »

Comédienne de formation, metteuse en scène sur le tard, elle s'implante au début des années 2000 en Picardie. Les projets qu'elle privilégie au fil des ans obéissent notamment à une préoccupation : « *Lorsque je pars sur un projet, je m'interroge toujours : est-ce que ma mère serait touchée ? Elle qui est la seizième sur dix-sept enfants au sein d'une famille du Nord, qui n'a pas été à l'école et a dû travailler dès l'âge de quatorze ans, peut-elle se raccrocher à la pièce que je crée ? Cela ne veut pas dire que je vais à la facilité ; je tente simplement de conserver, dans mes créations, une compréhension immédiate pour les personnes les plus simples.* »

Plongée dans la jungle de Calais

En 2014, Céline Brunelle découvre une vidéo faite par l'association Calais ouverture humanité, qui montre la terrible réalité de la jungle à [Calais](#). « *Ce fut un déclencheur bien qu'il y eût probablement déjà quelque chose de latent en moi, se souvient Céline Brunelle. Cela m'a renvoyé à des images très sombres de notre histoire, avec ces cars qui emmènent les migrants, avec la séparation des femmes et des hommes, des parents et des enfants...* »

Au même moment, Céline Brunelle vide la maison de ses parents. Du jour au lendemain, elle entasse vêtements, matelas et objets dans une camionnette et part à Calais. « *En arrivant, j'en ai pris plein la figure, en voyant toutes ces personnes dans un dénuement total !* » À son retour, elle en parle autour d'elle. Avec des amis, elle refait un aller-retour avec la camionnette pleine et s'installe dans un squat. « *Nous avons créé un collectif citoyen, avec une page Facebook qui nous permettait de collecter du matériel tous les mois et de le livrer à la jungle. On amenait des palettes, on construisait des abris...* »

En 2016 a lieu le démantèlement de ce qui reste du campement, après divers incendies d'origine douteuse qui l'ont ravagé. En apprenant la répartition prochaine des quelque dix mille personnes qui s'entassaient dans la partie de la jungle encore existante, Céline Brunelle fonde un second collectif : le réseau solidaire amiénois. L'enjeu est d'accueillir ceux qui sont relogés dans le département de la Somme et de les accompagner dans leurs démarches administratives : demandes d'asile, scolarisation, entretiens avec les institutions, etc. « *C'est du sept jours sur sept, un second temps plein depuis des années ! Lorsque tu commences, tu ne peux plus lâcher les gens.* »

En 2018, elle franchit un nouveau cap : deux jeunes s'installent chez elle, dont un jeune Congolais, Gabriel, lycéen âgé de vingt ans, qu'elle espère aujourd'hui adopter. « *La procédure d'adoption majeure a été lancée, pour éviter l'obligation de quitter le territoire* », poursuit Céline Brunelle. L'autre jeune est Moujib, un Pakistanais de vingt-neuf ans qui a mis trois ans pour venir à pieds de Fata, à la frontière de l'Afghanistan, laissant derrière lui sa femme enceinte.

Une mise en mots tout en douceur

En 2017, à l'occasion des élections présidentielles, la thématique des migrants est sur toutes les lèvres. En entendant nombre de propos qui lui semblent déconnectés de la réalité qu'elle vit, Céline Brunelle s'interroge sur son propre témoignage. Elle commence à écrire, pour la première fois, tout son parcours. « *C'est mon premier texte. J'avais écrit pour des ateliers, mais je n'avais jamais assumé mon écriture.* »

Elle prend pour premiers matériaux littéraires ses propres comptes rendus de Calais, assumant progressivement une parole en « je », afin d'entrer dans l'intimité de l'expérience vécue. Si elle accepte l'appellation de théâtre documentaire, elle revendique néanmoins un véritable geste artistique. « *Malgré la proximité avec ce que j'ai vécu, c'est pour moi un acte théâtral clair et évident, par la forme que j'ai donné à la matière existante, par le personnage que j'interprète, qui est à la fois moi-même et une autre – et beaucoup d'autres, puisque je donne la parole à de nombreuses figures croisées.* »

Son spectacle ne se présente pas comme un manifeste militant, mais comme un récit qui privilégie la douceur et une forme de fraternité, afin de porter sur la scène théâtrale ce qui fait parfois cruellement défaut dans la vie quotidienne. « *Les personnes rencontrées ont vécu de telles souffrances que je ne vois que la douceur pour y répondre artistiquement. Ce que j'ai de mieux à apporter à toutes ces personnes en difficulté, c'est une efficacité concrète, un respect mutuel et une délicatesse humaine.* »

Un spectacle à part

Tandis que la première partie de *Mon Livre de la jungle (My Calais story)* est plus documentaire, avec des extraits d'archives et des chroniques centrées sur la jungle de Calais, la seconde ouvre sur six parcours migratoires qui sont autant de visages dont il faut restituer à chaque fois le drame et la poésie, tout en convoquant un univers visuel propre.

Pour écrire son spectacle, Céline Brunelle fait appel à un ami de son fils, le rappeur Isaiah – Ahmed El Alfi de son vrai nom. « *Je l'ai rencontré alors qu'il n'avait que quinze ans. Lorsque j'ai découvert son écriture, j'ai été sidérée ! Ce garçon, outre le fait d'être brillant, est arrivé d'Égypte à l'âge de trois ans, vivant ce choc entre une famille traditionaliste musulmane et l'école de la République. Isaiah est un passionné de littérature, de poésie, de musique... Il se forme aujourd'hui pour devenir comédien.* » Isaiah coécrit ainsi chacun des six parcours et les enregistre en slam pour le spectacle.

Le spectacle est créé à la Maison du théâtre à Amiens, avant une tournée qui l'emmène de la Picardie au théâtre des Gémeaux (Off d'Avignon) en 2019, puis en France et à l'étranger : *Mon Livre de la jungle (My Calais story)* a notamment été programmé [au dernier festival Oui ! à Barcelone](#), en février dernier. « *Cette pièce est à la fois la continuité d'interrogations que je porte en moi depuis longtemps, sur ce que cela signifie venir d'ailleurs, et un spectacle à part dans ma carrière* », conclut Céline Brunelle.

Pierre MONASTIER

En savoir plus sur *Mon Livre de la jungle (My Calais story)* : [site internet](#) et [page Facebook](#)

L'IMPACT DE JEAN-LUC LAGARCE DE L'ITALIE À LA CATALOGNE

Publié par [Pierre Monastier](#) | 5 Mai, 2020

Le metteur en scène italien Roberto Romei et Ramon Vila, acteur et professeur à l'Institut del Teatre de Barcelone, ont échangé récemment autour de l'importance de Jean-Luc Lagarce dans le théâtre contemporain. Le premier a mis en scène plusieurs de ses pièces tandis que le second vient de traduire en catalan *Juste la fin du monde*.

Profession Spectacle, partenaire du [festival Oui ! de Barcelone](#), dans le cadre duquel était organisée cette rencontre, était présent. Nous en retranscrivons les passages principaux, sous la forme de deux monologues reconstruits, afin de faciliter la lecture.

RAMON VILA

*Comédien et metteur en scène catalan, professeur à l'institut del Teatre de Barcelone, Ramon Vila a notamment traduit *Juste la fin du monde* de Jean-Luc Lagarce.*

« La traduction n'est pas ma vocation première, ni même ma formation académique. C'est lié aux circonstances. J'ai commencé par utiliser [Lagarce](#) pour des ateliers à l'Institut del Teatre à Barcelone, en les traduisant pour les élèves. Je connaissais très peu l'œuvre de Lagarce. Quand on m'a demandé de traduire *J'attendais que la pluie vienne*, je me suis rendu compte que je l'avais chez moi. Je l'avais probablement lu mais ne m'en souvenais plus. Je fus très embêté car un traducteur, pour qui j'ai un très grand respect, avait déjà traduit ce texte. Je ne voulais surtout pas marcher sur ses plates-bandes. Mais [Antoine Vitez](#) affirme que, tous les dix ans, une pièce doit être retraduite, toutes les traductions étant rapidement caduques ; je n'ai plus eu aucun complexe.

La difficulté du titre

Quand on parle des difficultés à traduire Lagarce, il faut toujours commencer par évoquer les titres, qui sont compliqués. Comment traduire *Juste la fin du monde* ? Comment transposer la résonance polysémique de ce titre ? Le traducteur précédent a choisi : *Justo la fi del món* ; j'ai privilégié pour ma part : *Nomès la fin del món*. Ce sont deux connotations différentes. Mon titre pourrait se traduire par « seulement la fin du monde ».

Pourquoi « seulement la fin du monde » ? La pièce raconte l'histoire d'un écrivain qui revient à la maison pour annoncer, ou plutôt pour dire ce qu'il a à annoncer, à savoir sa propre fin du monde, c'est-à-dire la fin de son monde. Jean-Pierre Sarrazac termine un de ses livres en disant : « *Au final, ce n'est que la fin du monde* » – c'est seulement la fin du monde. C'est à cet instant que j'ai choisi définitivement le terme « nomès ».

Dire jusqu'à l'échec

L'écriture de Lagarce est difficile car elle est écrite en vers, ou plutôt en traits versifiés, tantôt courts, tantôt longs, qui imposent un rythme, une respiration. C'est comme une partition très méticuleuse, avec une langue courante. Cela donne un texte d'une force poétique fascinante.

C'était important d'être très précautionneux sur le fait de ne pas vouloir limer certains aspects du texte, notamment les incorrections linguistiques, les changements de temps radicaux, les répétitions et les digressions qui donnent l'impression qu'on part totalement ailleurs, avant de revenir finalement, soudain, au thème principal du début de la pièce.

C'est dû à cet effort des personnages qui veulent avancer, ou plutôt *dire* leurs tentatives. Le mot « dire » est présent plus d'une centaine de fois dans le texte ! Le personnage explore ainsi cette volonté de *dire* jusqu'à l'échec : il ne dira jamais ce pourquoi il est venu. Quant aux personnages secondaires, ils ont tu leur besoin de dire durant toutes ces années. Quand arrive l'écrivain, ils ont tout à coup une espèce de logorrhée pour enfin dire ce qu'ils portent, sans y parvenir non plus.

Un langage proche et immédiat

Les répliques peuvent avoir l'air de monologue, mais ce sont en réalité de véritables répliques – parfois de six pages – adressées à des interlocuteurs muets. C'est très important de respecter la présence de l'interlocuteur, parce que ce jeu permet de soutenir l'attention du public avec une forte variation d'impulsions, afin que ce public ait envie de savoir jusqu'au bout ce qui n'a pas encore été dit.

Comme tout bon théâtre, *Juste la fin du monde* est écrit pour être compris dès la première réception. C'est un langage très proche, immédiat, avec une apparente simplicité, ce qui permet qu'il y ait une véritable identification de toutes les familles. Car dans toutes les familles, il y a des frictions, des malentendus et des non-dits.

C'est un texte qui est très gouteux à la lecture, mais quand on le met en scène avec les comédiens, avec leur âme et leur respiration, avec toutes les relations entre eux, le texte prend des dimensions extraordinaires que seul Lagarce sait susciter. Il est important de chercher à recevoir les mises en scène des textes de Lagarce. »

ROBERTO ROMEI

D'origine italienne, Roberto Romei a notamment mis en scène – en Espagne – Les règles du savoir-vivre dans la société moderne de Jean-Luc Lagarce.

« J'ai connu Lagarce il y a vingt ans. Ce fut un coup de foudre, un amour de jeunesse. J'ai acheté l'œuvre intégrale et l'ai lu d'une traite. Je ne suis pas capable de dire pourquoi j'ai eu ce coup de foudre, parce qu'il s'agit de quelque chose de très intime. Pour moi, il y a quelque chose de l'ordre de la fragilité, du thème de la fragilité.

C'est très difficile de pouvoir un mettre un adjectif sur la trajectoire de Lagarce. Il y a une vraie évolution du premier texte au dernier. *Juste la fin du monde* est ainsi très différente de ses dernières écritures.

Ce lieu où l'on n'arrive jamais

Lagarce est un auteur de la fragilité : comment débute-t-on dans la vie et que met-on en place pour pouvoir atteindre son but ? Il y a quelque chose de peu héroïque : nous sommes des animaux qui faisons ce que nous pouvons pour arriver quelque part.

Au-delà du jeu dramatique, il y a également un vrai jeu linguistique. Les personnages non seulement essaient d'arriver à un lieu qu'ils n'atteindront probablement jamais, mais tentent également de l'expliquer. Il y a un jeu stylistique sur cet enjeu d'expliquer cette impossibilité d'arriver.

Je suis fasciné par cette caractéristique que nous retrouvons par exemple, de manière particulière, dans *La Noce* : la pièce consiste en un banquet interminable au cours duquel les personnages essaient d'avancer vers les époux qui se tiennent au bout de la table pour les saluer, mais sans jamais parvenir à le faire. Cet essai continu pour avancer est précisément ce qui me plaît dans l'écriture de Lagarce. Dans *Hollywood*, pièce sur le monde des acteurs dans les années 1920, il y a cette espèce de perte dans la recherche du succès.

Toutes ces œuvres dessinent à la perfection les caractéristiques de l'être humain. Jean-Luc Lagarce nous donne des outils pour nous obliger à savoir que l'on se perd toujours sur le chemin.

Faire des choix parmi une bibliographie abondante

Choisir une pièce de Lagarce fut chaque fois un concours de circonstances, une occasion qui s'est présentée, comme la proposition d'une coproduction entre le théâtre Tantarantana et le festival GREC. Ils ont monté *Juste à la fin du monde* à cette occasion.

J'ai également eu la possibilité d'offrir, dans une école internationale en Italie, la lecture de *Hollywood* auprès de jeunes apprentis comédiens professionnels. Pour moi, c'était important de faire exprimer à ces jeunes cette espèce de quête de succès au travers de ce texte.

Il y a aussi eu le choix de monter un des trois contes écrits par Lagarce, celui qui parle de la maladie du SIDA. Ce texte a été écrit après que Lagarce a passé un mois à l'hôpital, des suites d'une chute. En sortant de l'hôpital, il s'est demandé : comment faire pour retourner à la vie ? La proposition était de mettre en scène ce texte en résonance avec la danse, plus spécifiquement le flamenco. Comment recommencer à danser quand on a perdu les facultés pour le faire ? Il y a toujours cette quête de la reconstruction de la part d'un être incomplet.

J'aimerais monter la pièce *Music-hall* qui parle de la décadence des théâtres de province ou encore *La Noce*. C'est toujours des coups de cœur qui font que, tous les deux ans, j'aimerais monter une pièce de Lagarce.

Une méconnaissance étonnante à l'étranger

Jean-Luc Lagarce est un auteur reconnu en France alors qu'en Espagne, il n'avait jamais été monté. En 2003, lorsque nous l'avons fait, nous nous attendions à une explosion, or ce ne fut pas le cas. Luca Ronconi, du Piccolo teatro, a récemment traduit cinq pièces de Lagarce et en a mis en scène deux. Mais pendant vingt ans, il y a eu un désert.

Il y a une vraie dichotomie entre sa renommée prestigieuse en France et l'absence de représentations dans les autres pays de l'Union européenne. En Espagne, nous avons abandonné la dramaturgie française et allemande pour celle anglo-saxonne.

Koltès, Mouawad et Lagarce sont vraiment des références, qui offrent déjà une vraie richesse et une complexité à la lecture. Mais mis en bouche par les acteurs, leurs textes prennent alors tout leur sens. C'est là qu'on reconnaît les grands auteurs qui écrivent pour les acteurs, pour que l'écriture soit mise en corps. »

Propos retranscrits par Pierre MONASTIER

<https://lepetitjournal.com/barcelone/a-voir-a-faire/quatrieme-edition-du-festival-oui-de-theatre-en-francais-barcelone-268703>

[QUE FAIRE À BARCELONE ?](#)

Quatrième édition du Festival Oui ! de théâtre en français à Barcelone

Par [Francis Mateo](#) | Publié le 14/11/2019 à 19 :48 | Mis à jour le 15/11/2019 à 13:39

Présentation de l'avant-programme du "Festival Oui !" qui s'enracine dans l'agenda culturel de la capitale catalane.

Le "Théâtre en français" revient à Barcelone pour la quatrième année consécutive. Un événement joliment et justement intitulé "Festival Oui !", car le public plébiscite ce désormais traditionnel rendez-vous de la scène et de la langue française dans la capitale catalane. C'est un succès pour Mathilde Mottier et François Vila, qui ont créé et dirigent ce festival singulier, dont la future édition aura lieu du 3 au 16 février 2020.

Le couple a levé un coin du rideau sur la prochaine programmation. "*Nous continuons sur cette idée que le festival doit être un peu le témoin de son temps*", explique François Vila, pour justifier notamment la présentation de deux œuvres centrées sur le thème de la migration : "Gibraltar" et "Mon livre de la Jungle". La première pièce est une coproduction entre la France et le Burkina Faso, portée par deux acteurs et danseurs ; la seconde est la mise en scène d'un récit très personnel de Céline Brunelle et de son expérience aux côtés des réfugiés du camp de Calais. "*Céline a su donner des noms et une identité à ces gens que l'on désigne comme des migrants ou que l'on réduit à des statistiques, avec un texte plein d'humanité*", précise François Vila.

Pour sa nouvelle édition, le Festival Oui ! Accueillera également des compagnies de théâtre en résidence, dont le spectacle "Bonnes Ondes", de la compagnie des Pyrénées-Orientales Alma qui présentera à Barcelone sa création sur le thème du harcèlement scolaire, pour un public à la fois d'adolescents et adultes. Les plus jeunes ne sont pas oubliés du programme puisque c'est à eux que s'adresse la "Petite sorcière" de Pascal Brullemans, spectacle québécois proposé pour les enfants à partir de six ans.

Émulation de la communauté française

Le Festival Oui ! Prendra ses quartiers dans divers espaces de Barcelone, dont les partenaires : l'Institut Français et l'Institut del Teatre. La salle Dau Al Sec de Poble Sec et la Nau Ivanow (dans le quartier de la Sagrera) accueilleront également les spectacles en français (surtitrés en castillan). À noter aussi l'appui du Consulat de France de Barcelone, également partenaire d'un festival qui suscite une véritable émulation de la communauté culturelle française. "*Nous sommes ravis de constater le soutien des institutions comme des bénévoles qui s'engagent pour faire vivre cet événement*", se réjouit Mathilde Mottier : "*Tout comme les professeurs du Lycée français qui nous suivent depuis le début, en relayant l'information à leurs élèves*".

De son côté, la librairie Jaimes se met au diapason de la programmation pour pouvoir justement proposer les textes et auteurs qui seront mis en scène dans le cadre du festival. Parmi ces auteurs, Laurent Gaudé sera représenté en 2020 avec le spectacle "Onysos le Furieux".

Mais l'un des aspects les plus réjouissants de cette aventure concerne la projection du festival, au-delà de Barcelone et des simples représentations, selon Mathilde Mottier : "*Le spectacle 'la magie lente' que nous avons présenté a ainsi été adapté en catalan, et le sera bientôt en castillan ; c'est une façon merveilleuse de faire voyager les auteurs et les œuvres*". Le voyage continue à partir du 3 février prochain.

(1) le programme complet sera prochainement sur le site du Festival Oui ! (www.festivaldetheatreenfrancais.com)

<https://lepetitjournal.com/barcelone/a-voir-a-faire/barcelone-dit-oui-au-theatre-en-francais-272293>

[QUE FAIRE À BARCELONE ?](#)

Barcelone dit « Oui ! » au théâtre en français

Par [Francis Mateo](#) | Publié le 20/01/2020 à 13:32 | Mis à jour le 23/01/2020 à 12:19

La quatrième édition du festival « Oui ! » propose huit pièces de théâtre en français et des animations autour des auteurs, du 3 au 16 février 2020.

Mathilde Mottier et François Vila ont conjugué leurs talents de comédiens, producteurs et spécialistes de la communication dans le monde culturel pour créer en 2017 la première édition du « Oui », le festival du théâtre en français de Barcelone. Avec la volonté d'inscrire ce rendez-vous dans le paysage culturel catalan. *"Nous ne voulions pas faire un festival pour les expatriés", confirme Mathilde Mottier, "d'où le parti pris de présenter les spectacles dans différents lieux et plusieurs formats de salles, de varier les styles de théâtres et proposer des sujets qui traversent les frontières, comme le harcèlement scolaire ou le djihadisme".*

Une préoccupation que l'on retrouve notamment cette année à travers le thème de la migration avec "Gibraltar" (production entre la France et le Burkina Faso) et "Mon livre de la Jungle", sur l'expérience de Céline Brunelle auprès des réfugiés du camp de Calais. La volonté d'ancrage local du festival « Oui ! » justifie aussi le surtitrage en castillan. Huit pièces sont programmées pour cette quatrième édition, du 3 au 16 février 2020 (1). Le festival « Oui ! » a même désormais sa partie "Off", avec une programmation parallèle baptisée « KM 0 », permettant d'accentuer davantage les échanges entre acteurs et auteurs originaires de chaque côté des Pyrénées, à travers des rencontres, une représentation bilingue franco-catalane pour enfants ("Llop le loup", de Sabrina Souliol) et des

lectures.

Dépasser les clivages culturels et linguistiques

Cette année encore, Mathilde Mottier et François Vila comptent sur l'appui des bénévoles, et bien sûr le soutien des partenaires (dont L'Institut français de Barcelone, l'Institut del Teatre, le Consulat de France et la librairie Jaimes) pour porter un festival qui nécessite un budget de 80.000 €, en partie financé par la billetterie (3.000 spectateurs attendus).

Un événement qui a trouvé sa place auprès d'un "*public francophile*", et qui a su dépasser les clivages culturels et linguistiques. "*Le point d'ancrage restera toujours Barcelone*", souligne François Vila, "*mais c'est aussi une base pour créer des ponts et susciter des envies*". C'est ainsi que le spectacle "Pompier(s)", présenté au « Oui ! » en 2017, est devenu "Bomber(s)" dans une adaptation catalane de ce texte traitant du viol... En attendant la version castillane du texte de Jean-Benoît Patricot.

"*Le festival participe ainsi à diffuser dans le monde hispanique un auteur français*", se réjouit Mathilde Mottier. Comme c'est le cas également avec "La Magie Lente" de Denis Lachaud. C'est Mercè Managuerra, fameuse directrice du théâtre Dau al Sec (où la pièce avait été présentée l'an dernier), qui adaptera cette œuvre en catalan et castillan. "*C'est pour nous une très grande satisfaction*", conclue Mathilde Mottier : "*C'est comme si nous mettions une grande boîte à outils à disposition des auteurs, metteurs en scène et comédiens*". Une belle reconnaissance supplémentaire pour le festival « Oui ! »

(1) Retrouvez le programme complet sur le site du festival « Oui ! »

: www.festivaldetheatreenfrancais.com

lepetitjournal.com

Le quotidien de référence dédié aux Français expatriés et francophones d'Espagne.

<https://lepetitjournal.com/madrid/le-oui-festival-de-theatre-en-francais-de-bcn-de-passage-madrid-273900>

MADRID

Le OUI! festival de théâtre en français de BCN, de passage à Madrid

Par [lepetitjournal.com Madrid](https://lepetitjournal.com/madrid) | Publié le 11/02/2020 à 13:00 | Mis à jour le 13/02/2020 à 09:24

La pièce "Gibraltar", des compagnies Ouaka Trane Théâtre (Burkina Faso) et Marbayssa (France), sera jouée jeudi 13 février à 20h00, à l'Institut français de Madrid.

La quatrième édition du OUI! Festival bat actuellement son plein à Barcelone, où pendant deux semaines huit pièces de théâtre en français et des animations autour des auteurs sont proposées au public catalan, avec un succès croissant.

Mathilde Mottier et François Vila ont conjugué leurs talents de comédiens, producteurs et spécialistes de la communication dans le monde culturel pour créer en 2017 la première édition du « Oui », avec la volonté d'inscrire ce rendez-vous dans le paysage culturel catalan. "Nous ne voulions pas faire un festival uniquement pour les expatriés", confirme Mathilde Mottier, "d'où le parti pris de présenter les spectacles dans différents lieux et plusieurs formats de salles, de varier les styles de théâtres et proposer des sujets qui traversent les frontières, comme le harcèlement scolaire ou le djihadisme, mais aussi de sur-titrer les pièces en castillan".

Une préoccupation que l'on retrouve notamment cette année à travers le thème de la migration avec "Gibraltar", qui sera présentée dans le cadre de la décentralisation du festival, à Madrid, ce jeudi 13 février. C'est la première fois que la compagnie Ouaka Trane Théâtre (Burkina Faso) est présente en Espagne. De leur côté, les instigateurs du festival poursuivent leur dynamique avec les compagnies qu'ils accompagnent dans le pays, et les collaborations entre professionnels des arts de la scène des mondes de la francophonie et de l'hispanité.

Jeudi 13 février à 20h00

Institut français de Madrid

Calle del Marqué de la Ensenada, 12 - 28004 Madrid

250 places - Surtitrages en castillan

Représentation suivie d'une rencontre avec l'auteur et les acteurs de la pièce.

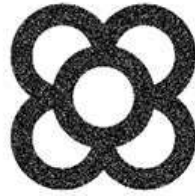
<http://www.festivaldetheatreenfrancais.com/spectacles/gibraltar.html>

Achat des entrées, [ici](#).

lepetitjournal.com Madrid

Le quotidien de référence dédié aux Français expatriés et francophones d'Espagne.

« Oui ! » au théâtre en français à Barcelone

21 janvier 2020

Le festival de Mathilde Mottier et François Vila revient, non comme chaque année, mais « encore mieux » chaque année.

La quatrième édition de ce rendez-vous joliment baptisé « Festival Oui ! » propose une affiche de huit pièces de théâtre en français, avec en plus des animations, lectures et rencontres, du 3 au 16 février 2020 (1). Un événement qui mise sur la diversité des scènes et des styles de théâtre, et « des sujets qui traversent les frontières ». Les deux spectacles sur la migration en sont une parfaite illustration. « Gibraltar » sera la première pièce sur ce thème (à l'Institut Français de Barcelone le 04/02 et au Circol de Badalona le 05/02 et à L'Institut français de Madrid le 13/02) ; cette coproduction entre la France et le Burkina Faso est portée par deux acteurs et danseurs. « Gibraltar » aborde la question des migrants d'un point de vue très original, avec une scénographie somme toute assez simple, mais en mêlant théâtre et traditions populaires africaines : « Les acteurs du Burkina Faso apportent une parole complémentaire sur cette thématique », précise Mathilde Mottier.

De son côté, Céline Brunelle a retranscrit son expérience aux côtés des réfugiés du camp de Calais dans l'écriture de « Mon livre de la Jungle, my Calais story » (Institut del Teatre le 11/02), pour présenter « à travers ce texte débordant d'humanité, ces gens que l'on désigne comme des migrants ou que l'on réduit à des statistiques », ajoute François Vila.

Plus qu'un simple festival de théâtre en français, « Oui ! » devient chaque année davantage un festival pour francophiles, dépassant les barrières de la langue puisque les pièces sont surtitrées en castillan, et suscitant des échanges. D'abord évidemment par l'accueil des troupes en représentation, dont cette année la compagnie des Pyrénées-Orientales Alma et sa création Bonnes Ondes sur le thème du harcèlement scolaire. Mais ce dépassement des limites s'apprécie également par les échanges entre auteurs et metteurs en scène. Le texte de Jean-Benoît Patricot porté à la scène sous le titre « Pompier(s) », et présenté à Barcelone en 2017, est ainsi devenu « Bomber(s) » dans une adaptation catalane, et bientôt « Bombero(s) » dans sa version castillane. Dans le même esprit, « La Magie Lente » de Denis Lachaud sera produit en catalan et castillan par l'actrice et metteuse en scène catalane Mercè Managuerra (dans la même mise en scène de Pierre Notte), qui avait programmé l'an dernier ce spectacle dans son propre théâtre Dau al Sec (quartier de Poble Sec). C'est à la fois une reconnaissance et une façon de faire grandir le « Festival Oui ! », qui présente aussi en 2020 une programmation parallèle baptisée « KM 0 » (sorte de festival « Off »), avec notamment des lectures, des rencontres avec les traducteurs et une représentation bilingue franco-catalane pour enfants : la création « Llop le loup », de Sabrina Souliol (le 8 février au Dau al Sec).

3000 spectateurs sont attendus cette année encore pour cette grande fête du théâtre en français à Barcelone.

(1) Retrouvez ici programme complet sur le site du « Festival Oui ! »

Portraits

https://www.barnanews.com/portraits/mathilde-mottier-francois-vila-en-scene?fbclid=IwAR2j-ZRjL_4wShjLsw5bXVabaqmnLU87C4a9oDlG89RD9lgsR32CU65qe8

Mathilde Mottier & François Vila : en scène !

11 février 2020 | Portraits

Le rideau se lève sur les créateurs du festival « Oui ! » de théâtre en français de Barcelone...

Sur scène comme à la ville, le sort se joue parfois sur un coup de tête. Et c'est sur un air de rock'n'roll que celui-ci est arrivé pour Mathilde Mottier et François Vila, qui se voyaient pour la première fois sur cette piste de danse à Montreuil, où quelques pas mal maîtrisés ont conduit au choc, l'accident : le coup de boule, quoi ! Généralement, la chorégraphie en reste là et les danseurs aussi. Mais pour Mathilde et François, ce fut le début de l'amour, qui soigne beaucoup mieux que n'importe quel autre remède les bosses et les bleus, n'en déplaise aux disciples d'Hippocrate.

Ce rapprochement intempestif marque donc la rencontre de deux passionnés que rien ne prédestinait aux arts vivants, et qui pourtant s'étaient épanouis tous deux dans ce milieu. Pour Mathilde Mottier, ce fut à travers le théâtre dès le lycée, puis au cours Florent à Paris, et dans la vie de troupe en tournée : « Je ne voulais pas tant devenir comédienne qu'appartenir à un groupe, une compagnie, partager une aventure dans les émotions ». Ce qui ne l'empêche pas de monter sur scène : à 23 ans, Mathilde est Annette dans « Poil de carotte », s'essaye au théâtre pour enfants, joue des pièces de boulevard, poursuit un compagnonnage avec certains anciens élèves du cours Florent, dont Marina Foïs, devient assistante à la mise en scène, productrice et organisatrice de festivals... Le monde du théâtre dans toutes ses facettes, en somme : « Cette idée de traverser les frontières m'a toujours plu, dans tous les sens du terme, entre les différents métiers, mais aussi entre le théâtre public et privé en France, parce qu'il y a dans ce milieu beaucoup de familles, et que je me retrouve dans nombre d'entre elles ».

Pendant ce temps, François Vila profitait de ce dont il avait toujours rêvé depuis tout petit, c'est-à-dire s'évader sur grand écran : « Le seul métier que je voulais faire quand j'étais gamin, c'était choisir les films dans les cinémas ». Sa cavale dans le septième art commence par des critiques dans des journaux locaux à Paris. Puis, après une formation en animation socio-culturelle et gestion des entreprises culturelles, c'est la découverte de l'univers du court-métrage et l'organisation de projections dans des cinémas parisiens prestigieux, comme le Max Linder ou le Kinopanorama. Les jeunes candidats réalisateurs s'appellent alors Cyril Collard, Jean-Pierre Jeunet, Cédric Klapisch, Éric Rochant ou Jan Kounen... Une génération du cinéma français avec laquelle François Vila participe d'une certaine manière à créer le métier qu'il s'était inventé dans son enfance. En assurant également la communication de festivals cinématographiques dans l'Hexagone, alors que Mathilde Mottier continue de travailler à l'organisation d'événements. C'est donc presque logiquement que Mathilde et François réalisent leur première production commune en 2009, avec l'adaptation à la scène du film « J'me sens pas belle ». Cette même année, ils assistent à l'intégrale de Wajdi Mouawad au festival d'Avignon. Un choc émotionnel supplémentaire qui les conforte dans l'idée d'aller plus avant dans l'univers du théâtre. Sans même qu'ils s'en rendent compte, tous les éléments sont déjà là pour mettre en place le [festival du théâtre en français de Barcelone](#). Il ne reste qu'une étape...

... Franchir la frontière ! Et c'est en 2014 que Mathilde et François décident de faire ce pas à travers les Pyrénées. Pourquoi Barcelone ? Parce que le père de François Vila y est né; parce que les auteurs contemporains français sur la scène catalane se limitent alors à quelques auteurs cultes, comme Koltès. « Et puis parce qu'on se sentait bien ici », ajoute Mathilde Mottier. Mais le couple ne voulait pas arriver en « pays conquis » : « La première chose que l'on apprend dans les entreprises culturelles, c'est d'abord de connaître le terrain ». Mathilde et François prennent donc le temps de rencontrer les principales figures du théâtre catalan. Dans l'idée également de « ne pas faire de festival pour les expatriés », ajoute Mathilde Mottier : « C'est pour cela que nous travaillons avec plusieurs salles, pour présenter plusieurs styles de théâtre, différents formats et différents sujets qui puissent intéresser le public francophone comme le public espagnol et catalan ». D'où le parti pris de sur-titrer dès le départ toutes les pièces en castillan.

Quatre ans après, l'objectif est atteint : le festival « Oui ! » de théâtre en français est ancré dans l'agenda culturel de Barcelone, et pour longtemps sans doute... Mieux : le rendez-vous s'inscrit dans le paysage culturel catalan, avec des textes français qui sont parfois repris en espagnol par des metteurs en scène locaux. Le festival « Oui ! » fait donc désormais voyager les auteurs contemporains français (et les autrices aussi, certes, Mathilde !), par-delà les cultures ou les langues. On ne saurait mieux traverser les frontières.

Francis Mateo

[N'oubliez pas que le festival « Oui ! » de théâtre en français se poursuit jusqu'au 16 février 2020. Retrouvez ici le programme complet.](#)

<https://www.paris-barcelona.com/fr/mathilde-mottier-francois-vila-nous-avons-beaucoup-de-francophones-mais-une-majorite-de-francophiles/>

Musique Théâtre Littérature Bande dessinée Playlists Liens Contact Français

Mathilde Mottier/François Vila: "Nous avons beaucoup de francophones, mais une majorité de francophiles !"

30 de janvier de 2020

TYPHAINE MAUGET | Mathilde Mottier et François Vila, fondateurs et directeurs du Festival Oui ! avec l'affiche 2020 signé Oscar Liobet

VICENÇ BATALLA. Les promoteurs enthousiastes Mathilde Mottier et François Vila mènent depuis quatre ans l'aventure du Festival Oui ! de théâtre français à Barcelone. Il y a eu même une édition de théâtre catalan à Paris du festival. Depuis 2017 cette expérience, qui a comme points d'ancrages l'Institut del Teatre et l'Institut français de Barcelone mais s'est élargie à d'autres salles et espaces de la ville, a contribué à faire connaître des compagnies de l'autre côté des Pyrénées. Et maintenant donne aussi ses fruits avec des échanges entre compagnies des deux pays. Cette nouvelle édition (4-16 février) s'axe sur les migrations avec plusieurs pièces sur cette thématique, mais s'ouvre à d'autres problématiques et sensibilités et s'adresse aussi à un public pour enfants. Dans les versions catalane et espagnole du site, nous racontons la programmation avec tous les détails. Mais voici pour mieux comprendre sa démarche les réponses de Mottier et Vila à nos questions.

Est-ce qu'on peut affirmer que l'émigration c'est le fil conducteur de cette quatrième édition du festival ? Quels sont les autres éléments à souligner de la sélection ?

Mathilde Mottier : "Plus qu'un fil conducteur, nous avons deux pièces qui se répondent sur le même sujet de la migration. 'Gibraltar' est née du désir de deux acteurs du Burkina Faso de raconter pourquoi le besoin de partir, mais aussi l'espoir du retour. Cette pièce a été écrite à partir d'une histoire réelle. 'Mon livre de la jungle (My Calais story)' a été écrite par Céline Brunelle à partir de sa propre expérience et de son implication auprès des migrants. Sa pièce permet de mettre des visages, des noms, des histoires sur de nombreux migrants qui sont avant tout des êtres humains, avec une histoire avant d'être des statistiques où l'on ne comptabilise que les victimes dans les médias. Mais s'il fallait y trouver un lien entre toutes, ce serait le parcours d'êtres humains confrontés à la vie".

François Vila : "Nous avons envie de mettre toutes les pièces en avant, sinon nous ne les aurions pas choisies ! Nous aimons beaucoup l'écriture d'Alexandra Bada. Avec 'Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas' elle plonge toujours sa plume sur des sujets qui interrogent notre société. On pourrait dire la même chose pour 'Bonnes ondes', d'Auriane Abécassis, et 'Je vole... et le reste je le dirai aux ombres', de Jean-Christophe Dollé, et bien sûr Laurent Gaudé dont nous présenterons 'Onyos le furieux', qui est l'auteur le plus connu du grand public de cette édition".

Ces compagnies ont-elles déjà joué ces pièces en Catalogne ou en Espagne ?

MM : "Notre choix est guidé par les auteurs contemporains dont leurs œuvres sont inédites sur la Péninsule et que nous désirons contribuer à faire découvrir. Pour cela, la qualité de l'interprétation est importante. En général, il a moins de compagnies de théâtre au contraire du cirque et de la danse qui franchissent les Pyrénées".

Quelle est la différence entre votre programmation ou celle-ci des autres salles barcelonaises ou le Festival Grec par rapport au théâtre francophone ?

FV : "Tout d'abord, les moyens de production et l'accès aux salles ne sont pas les mêmes qu'avec les nôtres. Les salles de Barcelone programment des durées souvent plus longues. Le Festival Grec est la vitrine de prestige culturelle de la ville de Barcelone, qui donne des moyens conséquents pour atteindre ses objectifs. Nous avons de très bons rapports avec le Grec et nous apprécions la qualité de la programmation. La singularité de notre manifestation est de mettre en avant l'écriture contemporaine et la découverte d'artistes émergents par le vecteur de la langue française".

Il y a-t-il des festivals en France qui peuvent servir comme référence, comme l'Off du Festival d'Avignon ?

FV : "Nous connaissons très bien le Off (j'en ai même été un membre du conseil d'administration pendant cinq ans). Il faut savoir que le Off est une coordination de spectacles où chaque compagnie se produit financièrement pour y participer. Nous aimons y aller car cela a toujours été un lieu de découvertes pour le public et les professionnels. Peu le savent, mais Bernard-Marie Koltès y a débuté à la fois comme auteur et comme metteur en scène. L'actuel directeur du In, Olivier Py, y a présenté de nombreux spectacles".

MM : "En général, nous découvrons les pièces en lecture avant qu'elles soient montées ou en sortie de résidences mais certaines sont découvertes au festival Off. Et d'autres pièces que nous programmons vont ensuite au Off. Cette année, ce sera le cas de 'Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas'. Au Festival Oui ! nous choisissons les pièces et nous rétribuons les acteurs et techniciens".

Quel a été jusqu'à maintenant la réception du public catalan du festival ? Est-ce qu'il atteint une communauté au-delà du circuit francophone ?

FV : "Dès l'origine du festival, notre souhait a été de faire un festival dans le partage avec les barcelonais. C'est pour cela, que nous avons dès le début sous-titré les pièces même si c'est un coût important dans notre budget. Nous avons un axe de sensibilisation du public apprenant le français, qui est fidèle au festival. Cette année, nous irons présenter 'Gibraltar' à El Círcol de Badalona grâce aux professeurs de l'EOI de Badalona. Nous avons beaucoup de francophones, mais une majorité de francophiles !".

Quels types d'échanges avec la scène théâtrale catalane avez-vous déjà établi pendant tout ce temps-là ? La programmation parallèle Km0 répond à cette volonté d'impliquer directeurs, compagnies et traducteurs vers la scène française et à l'inverse ?

MM : "Avant même de commencer le festival, nous avons rencontré beaucoup d'acteurs importants de la scène théâtrale de Barcelone : la Sala Beckett, le Lliure, le TNC Teatre Nacional de Catalunya, le Festival Grec, l'Almeria, l'Atrium, l'Espai Brossa... Le fait de créer le Km0 nous permet de tisser un lien avec les salles qui programment des auteurs francophones. Cette année, el Teatre Biblioteca de Catalunya programme 'Juste la fin du monde' de Jean-Luc Lagarce en catalan, mis en scène par Oriol Broggi. Et nous ferons une rencontre avec le traducteur de la pièce Ramon Vila. L'Akademia Teatre programme 'Pour un oui ou pour un non', de Nathalie Sarraute, mis en scène par Elena Fortuny aussi. Isabelle Bres, qui la jouera en catalan, nous a proposé une lecture de la pièce en français".

Quels sont les futurs projets pour continuer à consolider ce rendez-vous ?

FV : "Nous désirons continuer à faire connaître des œuvres francophones afin qu'elles soient produites en catalan et castillan, comme nous avons pu le faire avec 'Pompier(s)', de Jean-Benoît Patricot. Nous l'avons présenté en français en 2017 et elle est devenu 'Bomber(S)' à l'Akademia Teatre avant de partir en tournée. Ainsi que 'La magie lente', de Denis Lachaud, que nous avons présenté en 2019 et qui sera adapté en 2020 par le Dau al Sec en catalan".

danse, Général, littérature, théâtre

Festival Oui !

- Les misérables s'impose et Dolancki gagne la mise en scène pour 'J'accuse' aux Lumières 2020
- Alain Ayroles/Juanjo Guarnido : "Il y a une facette cathartique et une facette de récit d'évasion"

<https://www.paris-barcelona.com/ca/festival-oui-lemigracio-com-a-subjecte-teatral/>

Art contemporani

Fotografia

Literatura

Còmic

L'ull franc del Vallbona

Playlists

Enllaços

Contacte

Català

Q

Mathilde Mottier/François Vila: "Tenim molts francòfons, però una majoria de francòfils!"

3 de febrer de 2020

TYPHAINE MAUGET | Mathilde Mottier i François Vila, fundadors i directors del Festival OUI! amb el cartell 2020 obra d'Oscar Llobet

VICENÇ BATALLA. Els promotors d'arts escèniques Mathilde Mottier i François Vila són els responsables des de fa quatre anys de l'aventura del Festival OUI! de teatre francès a Barcelona. Fins i tot hi va haver una edició de teatre català a París del festival. Des del 2017 aquesta experiència, que compta com a punts d'ancoratge l'Institut del Teatre i l'Institut Francès de Barcelona però s'ha estès a d'altres sales i espais de la ciutat, ha contribuït a fer conèixer companyies de l'altra banda dels Pirineus. I ara dona també els seus fruits amb intercanvis entre companyies d'ambdós països. Aquesta nova edició (4-16 de febrer) gira entorn les migracions amb diverses peces sobre la temàtica, tot i que s'obre a d'altres problemàtiques i sensibilitats i s'adreça a la vegada a un públic infantil. En un altre article, [expliquem la programació amb tots els detalls](#). Però aquestes són les respostes de Mottier et Vila a les nostres preguntes per comprendre millor la iniciativa.

Es pot afirmar que l'emigració és el fil conductor d'aquesta quarta edició del festival? Quins són els altres elements que cal destacar de la selecció?

Mathilde Mottier: "Més que un fil conductor, disposem de dues obres que es responen mútuament sobre el mateix tema de la immigració. 'Gibraltar' va néixer del desig de dos actors de Burkina Faso d'explicar la necessitat de marxar, però també de l'esperança del retorn. Aquesta peça està escrita a partir d'una història real. 'Mon livre de la jungle (My Calais story)' l'ha concebuda Céline Brunelle de la seva pròpia experiència i implicació amb els migrants. La seva peça permet de posar rostres, noms, històries als nombrosos migrants que, abans que tot, són éssers humans més enllà de les estadístiques als mitjans de comunicació on només comptabilitzen com a víctimes. Però si s'ha de trobar un lligam entre totes les obres presents, aquest seria el recorregut d'éssers humans confrontats a la vida".

François Vila: "Ens agradaria destacar totes les obres, sinó no les haguéssim pas escollides! Ens agrada molt l'escriptura d'Alexandra Bodea. Amb 'Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas' se segueix endinsant en temes que interroguen la nostra societat. Podríem dir la mateixa cosa de 'Bonnes ondes', d'Auriane Abécassis, i 'Je vole... et le reste je le dirai aux ombres', de Jean-Christophe Dollé, i evidentment de Laurent Gaudé de qui presentem 'Onyos le furieux' i és l'autor més conegut del gran públic d'aquesta edició".

Les companyies han presentat abans aquestes obres a Catalunya o Espanya?

MM: "La nostra selecció es guia per autors contemporanis les obres dels quals són inèdites a la Península i que desitgem contribuir a fer descobrir. Per això, la qualitat de la interpretació és important. En general, hi ha menys companyies de teatre franceses que de circ i dansa que travessen els Pirineus".

Quina és la diferència entre la vostra programació o la de les altres sales barcelonines o el Festival Grec respecte al teatre francòfon?

FV: "Primer de tot, els mitjans de producció i l'accés a les sales no són pas els mateixos que els nostres. A Barcelona es programa durades sovint més llargues. El Festival Grec és la vitrina de prestigi cultural de la ciutat de Barcelona, que disposa de entusiastes mitjans conseqüents per als seus objectius. Nosaltres tenim molt bones relacions amb el Grec i apreciem la qualitat de la programació. La singularitat de la nostra manifestació és donar relleu a l'escriptura contemporània i el descobriment d'artistes emergents a través del vector de la llengua francesa".

Hi ha d'altres festivals a França que poden servir de referència com l'Off del Festival d'Avinyó?

FV: "Coneixem molt bé l'Off (jo fins i tot he estat membre del consell d'administració durant cinc anys). S'ha de tenir en compte que l'Off és una coordinació d'espectacles on cada companyia es fa càrrec de la producció financera. Ens agrada d'anar-hi perquè sempre és un lloc de descobertes per al públic i els professionals. Pocs ho saben, però Bernard-Marie Koltès hi va debutar a la vegada com a autor i com director. L'actual director de l'In, Olivier Py, hi ha presentat nombrosos espectacles".

MM: "En general, descobrim les obres en lectura abans que no es muntin o en preparació a residències però algunes les veiem per primera vegada al festival Off. I d'altres obres que programem es presenten immediatament després a l'Off. Aquest any, serà el cas de 'Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas'. Al Festival Ouil! escollim les peces i paguem als actors i tècnics".

Quina ha estat fins ara la recepció del públic català del festival? Arribeu a una comunitat més enllà del circuit francòfon?

FV: "Des de l'origen, el nostre desig ha estat el de fer un festival que puguem compartir amb els barcelonins. Per això, des del principi hem subtitulat les obres encara que suposi un cost important en el nostre pressupost. Un dels eixos és la sensibilització del públic que aprèn el francès, i que és fidel al festival. Aquest any, anirem a presentar 'Gibraltar' al Círcol de Badalona gràcies als professors de l'Escola Oficial d'Idiomes (EOI). Tenim molts francòfons, però una majoria de francòfils!".

Quins tipus d'intercanvis amb l'escena teatral catalana ja heu establert durant tot aquest temps? La programació paral·lela Km0 respon a aquesta voluntat d'implicar director-e-s, companyies i traductor-e-s cap a l'escena francesa i a l'inversa?

MM: "Abans fins i tot de començar el festival, ens vam trobar amb molts actors importants de l'escena teatral de Barcelona: la Sala Beckett, el Lliure, el TNC Teatre Nacional de Catalunya, el Festival Grec, l'Almeria, l'Atrium, l'Espai Brossa... El fet de crear Km0 ens permet de fer l'enllaç amb les sales que programen autors francòfons. Aquest any, el Teatre Biblioteca de Catalunya programa 'Juste la fin du monde' de Jean-Luc Lagarce' en català, amb direcció d'Oriol Broggi. I efectuem una trobada amb el traductor de l'obra Ramon Vila. L'Akadèmia Teatre programa 'Pour un oui ou pour un non', de Nathalie Sarraute, amb direcció d'Elena Fortuny. Isabelle Bres, que actuarà en català, ens proposa una lectura de la peça en francès".

Quins són els futurs projectes per continuar consolidant aquesta cita?

FV: "Desitgem continuar donant a conèixer obres francòfones perquè siguin produïdes en català i castellà, com hem pogut fer-ho amb 'Pompier(s)', de Jean-Benoît Patricot. La vam presentar en francès el 2017 i s'ha convertit en 'Bomber(S)' a l'Akadèmia Teatre abans de sortir de gira. Així com 'La magie lente', de Denis Lachaud, que vam programar el 2019 i serà adaptada el 2020 per Dau al Sec en català".

■ dansa, general, literatura, teatre

● Festival Ouil!

< Festival Ouil!, l'emigració com a subjecte teatral

> Antonio Banderas: "Tots viatgem per la vida amb una maleta plena de dolor, i de glòria!"

Festival Oui!, la emigración como sujeto teatral

30 de enero de 2020

ARCHIVO | Los actores Bachir Tassemedo y Jules Soguiira Gouba, en la obra *Gibraltar* de Guy Giroud

VICENÇ BATALLA. La influencia cultural francesa en Barcelona viene de lejos, pero cuando los intercambios son cada vez más anglófilos es oportuno que se cumplan cuatro ediciones del **Festival Oui!** Una convocatoria para descubrir compañías de teatro menos conocidas del área francófona y para poder establecer viajes de ida y vuelta entre autore-a-s, traductore-a-s y actores y actrices y con epicentro en la capital catalana. Y si hablamos de pasarelas entre culturas, qué mejor que centrar este año el festival en buena parte en la cuestión de las migraciones y los países de donde vienen los que las protagonizan. Además el certamen se amplía en esta ocasión con la **programación paralela Km0**,

precisamente para promover estos intercambios de las artes escénicas a un lado y otro de los Pirineos. Repaso de las ocho obras que se presentan entre 4 y el 16 de febrero, con el **Institut del Teatre** y el **Instituto Francés de Barcelona** como ejes pero también en otros espacios de la ciudad. Aparte, publicamos una **entrevista en francés de sus dos organizadore-a-s Mathilde Mottier y François Vila**.

Gibraltar, *Mon livre de la jungle (My Calais story)* y *Je ne marcherais plus dans les traces de tes pas* (en el oeste de África) son títulos suficientemente explícitos sobre la temática de tres de las seis obras que se dan a conocer en la sección principal del Festival Oui! El espectáculo que abre el 4 de febrero el certamen en el Instituto Francés de Barcelona es *Gibraltar*, escrito y dirigido por Guy Giroud conjuntamente con los actores y bailarines Jules Soguiira Gouba y Bachir Tassemedo, de la compañía Marbayassa de Burkina Faso. La historia no sale de Uagadugú, pero relata el deseo de Salif de huir a Europa a pesar de todos los riesgos, peligros y barreras que tendrá que vencer en su camino. Salif es un personaje real que encontraron los actores en su país, cuya experiencia sirvió al francés Giroud para desarrollar un texto completado con una coreografía que se pelea con los alambres de las vallas de Ceuta y Melilla. Después de la presentación en el Instituto Francés, la obra viajará al **Círcol de Badalona**, el 5 de febrero, y al **Instituto Francés de Madrid**, el 13.

ARCHIVO | Una imagen de *Mon livre de la jungle (My Calais story)*, que documenta en una performance de Cécile Brunelle este campamento de inmigrantes en el norte de Francia

Cécile Brunelle es la responsable de la compañía Le Passe Muraille, toda otra declaración de intenciones, que en 2014 empezó un trabajo documental sobre la llamada Jungla de Calais. Es decir, el inmenso campamento al norte de Francia donde se amontonan inmigrantes sobre todo del Próximo y Medio Oriente con el objetivo de atravesar el Canal de la Mancha y llegar a Inglaterra. El campamento ha sido montado y desmontado ininidad de veces, pero la ruta por este lugar se mantiene y Brunelle lo ha convertido en la performance *Mon livre de la jungle (My Calais story)* entre el texto recitado a la manera de un *slam* de Isaiah, la electrónica de Glaze Furtivo y las imágenes documentales del campamento y sus protagonistas. La obra se representa el 11 de febrero en el **Institut del Teatre**.

Badéa y las contradicciones occidentales en África

ARCHIVO | El actor Xavier Czapia y las actrices Juliette Coulon y Laetitia Lalle di Bénie en *Je ne marcherais plus dans les traces de tes pas* de Alexandra Badea

Las contradicciones de los sociólogos occidentales cuando tienen que enfrentarse con la realidad africana, heredera de las colonizaciones, es el contenido de *Je ne marcherais plus dans les traces de tes pas* (No andaré más siguiendo las huellas de tus pasos) de la rumana Alexandra Badea. Es el tercer año consecutivo que el festival acoge un texto de Badea, siempre preocupada por la identidad ella que ha abrazado el francés como lengua de escritura para hacerse eco de los miedos contemporáneos. Y vuelve a ser la Compagnie de l'Arcade de Vincent Dussart, al igual que *Pulverisés* en 2018, quien pone en escena este último texto de Badea en un triángulo de frustraciones entre el sociólogo blanco jefe (Xavier Czapia), la socióloga blanca (Juliette Coulon) y la socióloga negra (Laetitia Lalle di Bénie), en

algún lugar de África del Oeste y con música en directo de Ronan Bestien. La pieza, que este verano irá al off del Festival de Aviñón, se podrá ver el 6 de febrero en el Institut del Teatre.

De mitologías, en medio del rugido urbano, va *Onysos le Furieux* (Onysis, el Furioso) de Laurent Gaudé y que representa la compañía Nouvelle Eloïse de Bruno Ladet. Giovanni Vitello interpreta este monólogo de un hombre en el metro de Nueva York que hace remontar sus declamaciones hasta la ciudad prehistórica iraní de Tepe Sarab. Este es el segundo texto teatral que escribió Gaudé, en 2000, y de quien hablamos recientemente por su ensayo *Nous, l'Europe banquet des peuples* convertido en pieza por Roland Auzet. *Onysos* se ve el 13 de febrero en el Institut del Teatre.

El espectáculo que cerrará el certamen es *Je vole... et le reste je le dirai aux ombres* (Vuelo... el resto lo diré a las sombras), de la compañía F.O.U.I.C, que se inspira en la matanza de Richard Durn quien en marzo de 2002 asesinó a ocho regidores e hirió a una veintena más en la ciudad de Nanterre, al noroeste de París, y al día siguiente consiguió escaparse de la vigilancia policial y suicidarse tirándose desde una ventana de la brigada criminal. El segundo en que se lanza al vacío es el motivo sobre el cual gira la pieza, escrita por Jean-Christophe Dollé que juntamente con la codirectora Clotilde Morgiève protagoniza la obra además de Julien Derivaz. Se representa el 14 de febrero en el Instituto Francés.

Espectáculos infantiles y Km0

Para un público de todas las edades, se estrena en primicia las *Bonnes ondes* (Buenas ondas) de la compañía Alma, que habla de las dificultades en su aprendizaje de los adolescentes. El texto es de Aurianne Abecassis y la dirección de Claire Fretel, con interpretación de Claire Olivier, Cécile Guerein y Muriel Sapinho. La obra de esta compañía de Ceret, en la Cataluña del Norte, sitúa la trama entre alumnos de una escuela secundaria que hallan en el uso de la radio su medio de emancipación. A partir de los ocho años, el 6 de febrero, en el Instituto Francés.

A partir de los 3 años se anuncia *Llop le loup*, un compendio de cuentos franceses y catalanes y con los animales como protagonistas y que también es una creación. En este caso, la obra ya se enmarca dentro de la nueva programación Km0 que promueve el intercambio teatral entre ambos países. La actriz francesa Sabrina Souliol, residente en Barcelona, dirige y encarna los diferentes personajes, alterna los dos idiomas y se acompaña de las canciones populares de Thomas Merland que también firma la obra. Doble representación el 8 y 9 de febrero, en el espacio Dau al Sec, en el barrio de El Poble Sec.

ARCHIVO | La actriz Sabrina Souliol y el actor Thomas Merland en *Llop le loup*, que dirigen e interpretan.

Iván Morales en francés y Lagarce y Sarraute en catalán

ARCHIVO | Tolgay Pekin y Aina Tomás: los intérpretes de la versión francesa de *Sé de un lugar* de Iván Morales

El otro espectáculo dentro de la programación paralela es la primera versión francesa de *Sé de un lugar* (*Né quelque part*), de Iván Morales, éxito en Barcelona en 2012. La compañía La Plateforme Moutarde, a medio camino de la capital catalana y París, la pone en escena con Aina Tomás y Tolgay Pekin y dirección de Gaëlle Ménard. Esta historia sobre el amor y sus fracasos se podrá ver el 15 y 16 de febrero en la Nau Ivanov, de La Sagrera.

El off de Km0 de hecho se pone en marcha el 3 de febrero con un encuentro alrededor de la traducción al catalán de la obra sobre el sida *Juste la fin de monde* (*Solo el fin del mundo*), de Jean-Luc Lagarce. En la charla

en Dau al Sec, participarán el traductor Ramon Vila y Roberto Romei quien ya hizo una adaptación de la pieza el 2011. Ahora, es Oriol Broggi quien hará una versión a partir del 12 de febrero en el Teatre Biblioteca de Catalunya dentro de la plataforma La Perla 29.

El Teatre Akadèmia acogerá del 26 de febrero al 22 de marzo una versión catalana de *Pour un oui ou pour un non* (*Por un sí o por un no*), de Nathalie Sarraute, con dirección de Elena Fortuny y las actrices Isabelle Brés y Mari Pau Prigem. El 7 de febrero en el mismo Teatre Akadèmia habrá una lectura dramatizada de la obra. En Dau al Sec, el 13 de febrero, la autora y actriz Adeline Flaun hará una primera lectura en público de *Moi dispositif Vénus* (*Yo dispositivo Venus*), obra encargada por el Tropiques-Atrium en Martinica.

También el 13, el polaco Jan Nowak, que trabaja con el teatro francófono en su país, animará un taller pedagógico en el Instituto Francés. Y, finalmente, en la librería especializada en literatura francesa Jaimes el 8 de febrero habrá una lectura colectiva del autor belga Laurent Van Wetter y el 15 un encuentro con el autor Jean-François Prévand por su obra *Voltaire/Rousseau* que Josep Maria Flotats adaptó como *Voltaire/Rousseau: la disputa*. En Jaimes, se entrega el 19 el premio de la mejor crítica de los espectadores juveniles durante el certamen.

El festival, por tanto, gira entorno del Institut del Teatre y el Instituto Francés de Barcelona pero se esparce por toda la ciudad e incluso toda la Península y pretende generar una dinámica que implique diferentes actores para dar a conocer nuevas creaciones en cada lengua. Y multiplicar el efecto de este viaje teatral de doble sentido. Los más de 3.000 espectadores que se esperan como ocurrió el año pasado lo corroboran.

■ danza, general, literatura, teatro

● Festival OUI!

< Mathieu David, una Barcelona que quema

> Mathilde Mottier/François Vila: "Tenemos muchos francófonos, pero una mayoría de francófilos!"

Festival Oui!, l'emigració com a subjecte teatral

30 de gener de 2020

ARXIU | Els actors Bachir Tassemedo i Jules Soguiira Gouba, a l'obra *Gibraltar* de Guy Giroud

VICENÇ BATALLA. La influència cultural francesa a Barcelona ve de lluny, però quan els intercanvis són cada cop més anglòfils és oportú que es compleixin quatre edicions del **Festival Oui!** Una convocatòria per descobrir companyies de teatre menys conegudes de l'àrea francòfona i per poder establir viatges d'anada i tornada entre autor-e-s, traductor-e-s i actors i actrius i amb epicentre a la capital catalana. I si parlem de passarel·les entre cultures, què millor que centrar aquest any el festival en bona part en la qüestió de les migracions i els països d'on vénen els qui les protagonitzen. A més el certamen s'amplia en aquesta ocasió a la **programació paral·lela Km0**, precisament per promoure

aquests intercanvis de les arts escèniques a una banda i altra dels Pirineus. Repàs de les vuit obres que es presenten entre el 4 i el 16 de febrer, amb l'**Institut del Teatre** i l'**Institut Francès de Barcelona** com a eixos principals, però també en d'altres espais de la ciutat. A part, publiquem una **entrevista en francès dels dos organitzador-e-s Mathilde Mottier i François Vila**.

Gibraltar, *Mon livre de la jungle (My Calais story)* i *Je ne marcherais plus dans les traces de tes pas* (a l'oest d'Àfrica) són títols prou explícits sobre la temàtica de tres de les sis obres que es donen a conèixer a la secció principal del Festival Oui! L'espectacle que obre el 4 de febrer el certamen a l'Institut Francès de Barcelona és *Gibraltar*, escrit i dirigit per Guy Giroud conjuntament amb els actors i ballarins Jules Soguiira Gouba i Bachir Tassemedo, de la companyia Marbayassa de Burkina Faso. La història no surt d'Ouagadougou, però relata el desig de Salif de fugir a Europa malgrat tots els riscos, perills i barreres que haurà de vèncer en el seu camí. Salif és un personatge real que van trobar els actors al seu país, l'experiència del qual ha servit al francès Giroud per desenvolupar un text completat amb una coreografia que es baralla amb els filferros de les tanques de Ceuta i Melilla. Després de la presentació a l'Institut Francès, l'obra viatjarà al Círcol de Badalona, el 5 de febrer, i l'Institut Francès de Madrid, el 13.

ARXIU | Una imatge de *Mon livre de la jungle (My Calais story)*, que documenta en una performance de Cécile Brunelle aquest campament d'immigrants al nord de França

Cécile Brunelle és la responsable de la companyia Le Passe Muraille; tota una altra declaració d'intencions, que el 2014 va començar un treball documental sobre l'anomenada Jungla de Calais. És a dir, l'immens campament al nord de França on s'hi amunteguen immigrants sobretot del Pròxim i Mig Orient amb l'objectiu de travessar el Canal de la Mànega i arribar a Anglaterra. El campament ha estat muntat i desmuntat infinitat de vegades, però la ruta per aquest indret es manté i Brunelle ho ha convertit en la performance *Mon livre de la jungle (My Calais story)* entre el text recitat a la manera d'un *slam* d'Isaiah, l'electrònica de Glaze Furtivo i les imatges documentals del campament i els seus protagonistes. L'obra es representa l'11 de febrer a l'Institut del Teatre.

Badéa i les contradiccions occidentals a l'Àfrica

ARXIU | L'actor Xavier Czapla i les actrius Juliette Coulon i Laetitia Lalle di Bénie a *Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas* d'Alexandra Badea

Les contradiccions dels sociòlegs occidentals quan s'han d'enfrontar amb la realitat africana, hereva de les colonitzacions, és el contingut de *Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas* (No caminaré més seguint les traces dels teus passos) de la romanesa Alexandra Badea. És el tercer any consecutiu que el festival acull un text de Badea, sempre preocupada per la identitat ella que ha abraçat el francès com a llengua d'escriptura per fer-se ressò de les pors contemporànies. I torna a ser la Compagnie de l'Arcade de Vincent Dussart, a l'igual que *Pulverisés* el 2018, qui posa en escena aquest últim text de Badéa en un triangle de frustracions entre el sociòleg blanc en cap (Xavier Czapla), la sociòloga blanca (Juliette Coulon) i la sociòloga negra (Laetitia Lalle di Bénie), en algun lloc de l'Àfrica de l'Oest i amb música en

directe de Ronan Bestien. La peça, que aquest estiu anirà a l'off del Festival d'Avinyó, es podrà veure el 8 de febrer a l'[Institut del Teatre](#).

De mitologies, enmig del brogit urbà, va *Onyso le Furieux* (Onyis el Furiós) de Laurent Gaudé i que representa la companyia Nouvelle Eloïse de Bruno Ladet. Giovanni Vitello interpreta aquest monòleg d'un home al metro de Nova York que es remunta fins a la ciutat prehistòrica iraniana de Tepe Sarab. Aquest és el segon text teatral que va escriure Gaudé, el 2000, i de qui vam parlar recentment pel seu assaig *Nous, l'Europe banquet des peuples* convertit en peça per Roland Auzet. *Onyso* es veu el 13 de febrer a l'[Institut del Teatre](#).

L'espectacle que tancarà el certamen és *Je vole... et le reste je le dirai aux ombres* (Volo... la resta ho diré a les ombres), de la companyia F.O.U.I.C, que s'inspira en la matança de Richard Durm qui el març del 2002 va assassinar vuit regidors i en va ferir una vintena més a la ciutat de Nanterre, al nord-oest de París, i l'endemà va aconseguir escapar-se de la vigilància policial i suïcidar-se tirant-se des d'una finestra de la brigada criminal. El segon en què es llança al buit és el motiu sobre el qual gira la peça, escrita per Jean-Christophe Dollé qui juntament amb la codirectora Clotilde Morgiève protagonitza l'obra a més de Julien Derivaz. Es representa el 14 de febrer a l'[Institut Francès](#).

Espectacles infantils i Km0

Per a un públic de totes les edats, s'estrena en primícia les *Bonnes ondes* (Bones ones) de la companyia Alma, que parla de les dificultats en el seu aprenentatge dels adolescents. El text és d'Aurianne Abecassis i la direcció de Claire Fretel, amb interpretació de Claire Olivier, Cécile Guerein i Muriel Sapinho. L'obra d'aquesta companyia de Ceret, a la Catalunya del Nord, situa la trama entre alumnes d'una escola secundària que troben en l'ús de la ràdio el seu mitjà d'emancipació. A partir dels vuit anys, el 6 de febrer, a l'[Institut Francès](#).

ARXIU | L'actriu Sabrina Souliol i l'actor Thomas Merland a *Llop le loup*, que dirigeixen i interpreten

A partir dels 3 anys s'anuncia *Llop le loup*, un compendi de rondalles franceses i catalanes i amb els animals com a protagonistes i que també és una creació. En aquest cas, l'obra ja s'emmarca dins la nova programació Km0 que promou l'intercanvi teatral entre ambdós països. L'actriu francesa Sabrina Souliol, resident a Barcelona, dirigeix i encarna els diferents personatges alternant els dos idiomes i acompanyant-se de les cançons populars de Thomas Merland, que també firma la obra. Doble representació el 8 i 9 de febrer, a l'espai [Dau al Sec](#), al barri d'El Poble Sec.

Iván Morales en francès i Lagarce i Sarraute en català

ARXIU | Tolgay Pekin i Aina Tomàs, els intèrprets de la versió francesa de *Sé de un lugar* d'Iván Morales

participaran el traductor Ramon Vila i Roberto Romei que ja en va fer una adaptació el 2011. Ara, és Oriol Broggi qui en farà una versió a partir del 12 de febrer al Teatre Biblioteca de Catalunya dins la plataforma La Perla 29.

El Teatre Akadèmia acollirà del 26 de febrer al 22 de març una versió catalana de *Pour un oui ou pour un non* (*Per un sí o per un no*), de Nathalie Sarraute, amb direcció d'Elena Fortuny i les actrius Isabelle Bres i Mari Pau Prígem. El 7 de febrer al mateix Teatre Akadèmia hi haurà una lectura dramatitzada de l'obra. A Dau al Sec, el 13 de febrer, l'autora i actriu Adeline Flaun farà una primera lectura en públic de *Moi dispositif Vénus* (*Jo dispositiu Venus*), obra encarregada pel Tropiques-Atrium a Martinica.

També el 13, el polonès Jan Nowak, que treballa amb el teatre francòfon al seu país, animarà un taller pedagògic a l'Institut Francès. I, finalment, a la llibreria especialitzada en literatura francesa Jaimes el 8 hi haurà una lectura col·lectiva de l'autor belga Laurent Van Wetter i el 15 una trobada amb l'autor Jean-François Prévand per la seva obra *Voltaire/Rousseau* que Josep Maria Flotats va adaptar com a *Voltaire/Rousseau: la disputa*. A Jaimes, s'entrega el 19 el premi de la millor crítica dels espectadors juvenils durant el certamen.

El festival, per tant, gira entorn l'Institut del Teatre l'Institut Francès de Barcelona però s'escampa per tota la ciutat i fins i tot la Península i pretén generar una dinàmica que impliqui diferents actors per donar a conèixer noves creacions en cada llengua. I multiplicar l'efecte d'aquest viatge teatral de doble sentit. Els més de 3.000 espectadors que s'hi esperen com va ser el cas l'any passat ho corroboren.

■ dansa, general, literatura, teatre

■ Festival OUI!

◀ Mathieu David, una Barcelona que crema

▶ Mathilde Mottier/François Vila: "Tenim molts francòfons, però una majoria de francòfils!"

RegArts

www.regarts.org

L'œuvre vit du regard qu'on lui porte (Pierre Soulages)

<http://www.regarts.org/barcelone/oui-2020-presentation.php>

FESTIVAL *oui!* 2020

2 décembre 2019

4ème FESTIVAL DE THÉÂTRE EN FRANÇAIS DE BARCELONE

Récemment, Mathilde Mottier et François Vila, directeurs du festival, présentaient dans le joli cadre du Dau al Sec, rue Salva cette 4ème édition qui se déroulera du 4 au 16 février 2020.

Rappelons que c'est l'occasion de découvrir des pièces d'auteurs francophones contemporains inédites en Espagne, dans des lieux divers :

Institut del théâtre, Institut français de Barcelone, Dau al Sec, Nau Ivanow...

La programmation présentée confirme le niveau d'exigence des précédentes éditions, un théâtre intelligent, qui, surfant toujours sur des sujets d'actualité, offre matière à réflexions et discussions, tout en restant accessible au plus grand nombre, avec en prime des lectures et ateliers d'écriture et cette année une

nouveauté intitulée KM 0, section du festival attentive aux projets d'artistes professionnels de Barcelone (Espagnols, Français ou francophones), la place de la traduction et de la diffusion étant au cœur du projet.

Gibraltar, 4 février Institut Français

© Photos : Arnel

Mon livre de la jungle 11 février Institut del teatre,

© Photos : Lucas Lomazzi / Corinne Marianne Pontoir

Bonnes ondes, à partir de 8 ans, 6 février, Institut français

© Photos : Salomé Blechmans

de l'impact des programmes humanitaires au travers de trois personnages
Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas, 8 février, Institut del teatre.

© Photos : Corinne Marianne Pontoir

Onysos le furieux 13 février Institut del teatre

© Photos Droits réservés

un plongeon dans la psyché du tueur de Nanterre

Je vole... le reste je le dirai aux ombres, 14 février, Institut français

© Photos : JC Lemasson

Chacune des œuvres donnera lieu après la représentation à des échanges avec soit l'auteur, soit les interprètes et metteur en scène, soit les musiciens ou encore les créateurs son et lumière.

Un programme riche en émotions. Prenez date sur vos agendas.

Plus de détails sur <http://www.festivaldetheatreenfrancais.com/>

Nicole Bourbon

RegArts

www.regarts.org

L'œuvre vit du regard qu'on lui porte (Pierre Soulages)

4ème FESTIVAL DE THÉÂTRE EN FRANÇAIS DE BARCELONE

[Institut del teatre](#) le 8 février 2020

Photos : Corinne Marianne Pontoir

Sur scène, des panneaux blancs formant un rectangle ouvert sur deux côtés et sur lesquels va jouer une ombre noire. Devant eux, trois cubes blancs également sur lesquels sont assis trois comédiens en sous-vêtements.

Ce sont ces trois personnages, trois sociologues détachés sur une mission humanitaire en Afrique, qui vont puiser au plus profond de leurs souvenirs jusqu'à extirper ce sentiment de honte qui les empêche d'avancer.

Seul un texte écrit sur un des panneaux nous indique où l'action se passe, l'Institut Pasteur, un hall d'aéroport, une chambre d'hôtel, un village africain. Quelques accessoires et l'imagination du spectateur font le reste.

Un texte au couteau, une gestuelle nerveuse, une musique numérique toute en vibrations, jouée sur scène par Roman Bestion, accompagnent le jeu inspiré des trois comédiens, Juliette Coulon, Xavier Czaplà, Laëtitia Lalle Bi Bénie. Ils incarnent avec force trois chercheurs universitaires : le chef de projet, une femme expérimentée, une autre née dans le pays où ils se rendent, s'affrontant dans des joutes verbales puissantes, chacun défendant ses idées dans un jeu de pouvoir et de domination déstabilisant, qui les amène à plonger dans leurs souvenirs, dans leur enfance qui a fait d'eux ce qu'ils sont : l'un victime d'un père maltraitant, l'autre, enfant adoptée, obsédée par ses origines, la troisième honteuse d'être issue d'une classe sociale inférieure, alternant dialogues percutants entre eux et monologues intérieurs puissants où les voix montent, les bras s'agitent compulsivement, les corps se tendent.

Les masques tombent, faisant naître une lueur d'espoir vers un avenir où enfin ils ne marcheraient plus dans les traces de quelqu'un d'autre.

Nicole Bourbon

Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas

Auteur Alexandra Badea - Mise en scène Vincent Dussart

Avec : Roman Bestion, Juliette Coulon, Xavier Czaplà, Laëtitia Lalle Bi Bénie

Musique Roman Bestion

RegArts

www.regarts.org

L'œuvre vit du regard qu'on lui porte (Pierre Soulages)

4ème FESTIVAL DE THÉÂTRE EN FRANÇAIS DE BARCELONE

Dau El Sec - Carrer Salva – Barcelone le 11 février 2020

Poulette Sabrina, robe noire et rouge, et Thomas Jaguar, chemise blanche, gilet, chapeau, guitare en bandoulière, proposent un spectacle jeune public à partir de 3 ans.

Pour ce faire ils mêlent habilement, en un art plus proche de celui du conteur que d'une pièce véritable, le catalan et le français souvent dans une même phrase, les parties parlées et chantées. Les petits présents sont apparemment bilingues car suivent sans problème.

Des contes connus sont astucieusement mêlés, on reconnaît au passage les trois petits cochons, le petit chaperon rouge et bien d'autres.

Les textes amènent une correspondance en chansons, certaines en français d'autres en catalan.

C'est bien conçu, joyeux et entraînant.

Mais le plus étant souvent l'ennemi du bien, l'ensemble est un peu trop touffu, les auteurs semblent emportés par leurs idées. La première partie accroche bien, avec une participation des enfants, puis l'histoire se complique, les personnages se multiplient, on s'y perd, même les adultes ont du mal à suivre. L'histoire des figures disparues est complètement oubliée, pourquoi des figures d'ailleurs, fruit peu connu des enfants. Un signe qui ne trompe pas, les enfants captivés pendant la première partie, se sont ensuite mis à s'agiter.

Les chansons françaises sont connues des parents, il y a du Jean Ferrat, du Gainsbourg, du Balavoine, du Fugain, j'ai regretté que ce ne soit pas des comptines connues des petits, comme celles en catalan où ils ont pu chanter par exemple le classique Sol Solet.

Il s'agit d'une création, et comme telle ça demande à être peaufiné, surtout resserré, canalisé, un maximum de 40 minutes serait bien, là on a dépassé l'heure, c'est trop long. Mais l'idée de départ est intéressante et les deux artistes sympathiques et talentueux. Il ne manque pas grand-chose pour en faire un excellent spectacle.

Nicole Bourbon

Llop le loup Auteur : Sabrina Souliol

Mise en scène Sabrina Souliol, Thomas Merland.

Avec : Poulette Sabrina, Thomas Jaguar.

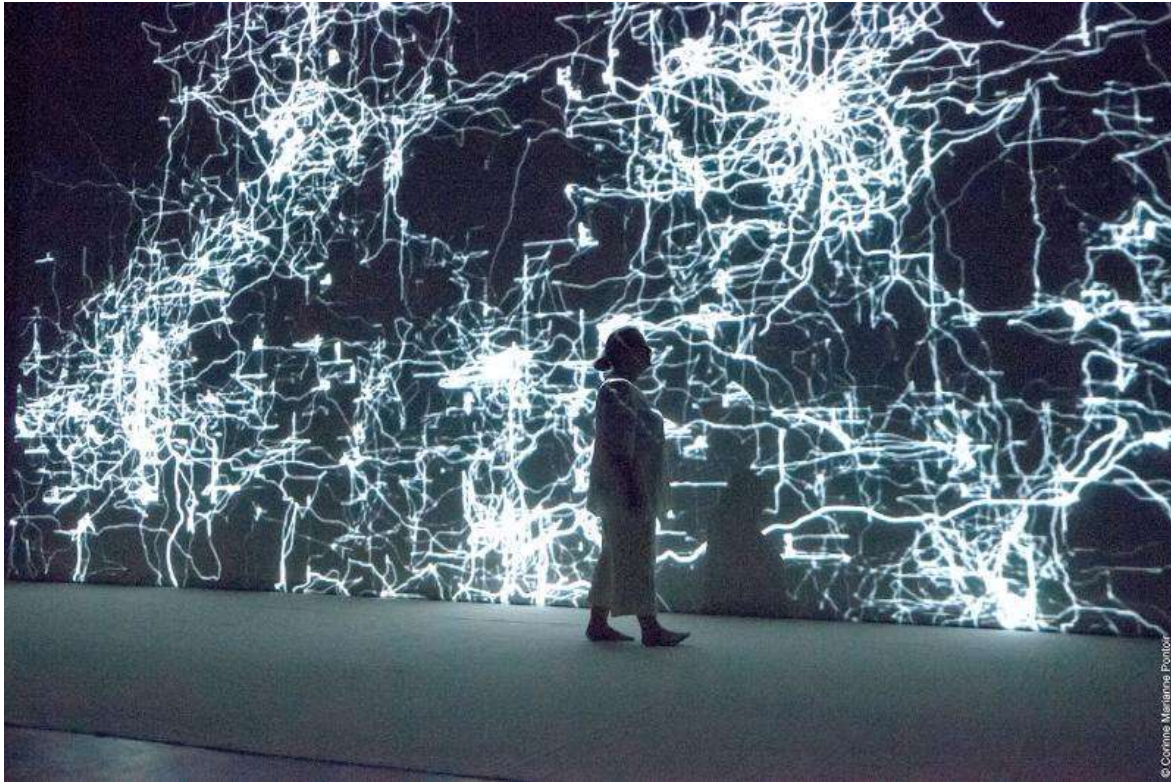
RegArts

www.regarts.org

L'œuvre vit du regard qu'on lui porte (Pierre Soulages)

4ème FESTIVAL DE THÉÂTRE EN FRANÇAIS DE BARCELONE

[Institut del teatre](#) le 12 février 2020

Voilà un spectacle citoyen et militant comme on en voit peu. Un peu documentaire, surtout dans sa première partie où sont projetées les vidéos vues partout dans les médias de ces campements sordides où des êtres humains tentent de survivre.

Témoignage aussi mais pleinement spectacle grâce à Céline Brunelle, qui nous raconte ce qu'elle a vu et vécu. Et qui le fait d'une façon fabuleuse, mêlant sa voix à de la musique, à des paroles dites entre slam et rap par le jeune égyptien Isaiah, jouant avec les images projetées, les épousant au gré d'une gestuelle parfaitement maîtrisée.

C'est beau, intense, poignant par moments mais sans jamais aucun pathos.

Sur scène, un tapis beige au sol, décor à lui tout seul, évoquant les grands espaces des landes, les trottoirs des villes, le sable des plages. Un grand écran occupe tout le fond de scène. Devant, Céline, seule, de blanc vêtu, devenant elle-même écran par moments.

Car le plus souvent image et comédienne ne font qu'un, créant des scènes magnifiques comme celle de la maison de poupée, symbolique et onirique ou encore celle de la traversée de l'Océan. Des images qu'on n'oublie pas, des enfants pieds nus sous la pluie, des baraquements précaires qui n'offrent pas vraiment d'abri. Et tous ces migrants qu'elle a rencontrés, venant de Syrie, du Pakistan, d'Afghanistan, du Soudan, du Bangladesh... Des êtres fuyant bombardements, emprisonnements et tortures, embarquant au péril de leur vie dans l'espoir d'une vie meilleure. Et pour trouver quoi à l'arrivée ? L'innommable...

D'autres images encore, de bons Français qui hurlent « La France aux Français », des charges policières, qui ramènent à une triste époque où d'autres gens étaient aussi parqués, et qu'on espérait bien ne jamais revoir. Les leçons de l'Histoire ne servent hélas jamais.

Nicole Bourbon

Mon livre de la jungle (My Calais story)

De et mis en scène par Céline Brunelle

Avec : Céline Brunelle - Textes des Slams: Isaiah - Musique : Glaze Furtivo - Vidéo : David Bru

La quatrième édition du festival Oui ! s'est terminée le 17 février à Barcelone. Le festival voulu (et merveilleusement orchestré) par ses cofondateurs **Mathilde Mottier** et **François Vila** fait entendre le théâtre francophone ; y sont mêlés les écritures et les publics. Oui ! se répartit dans sept lieux de la ville de Barcelone, programme une quinzaine d'événements, dont six pièces francophones, des propositions en français d'artistes liés à la Catalogne, ainsi que des lectures, des rencontres et des ateliers. « Ce festival a un rayonnement dans toute la ville », confirme le nouveau directeur de l'Institut français **Max Vasseur**, arrivé à Barcelone en septembre dernier. L'événement s'est ouvert avec la représentation de Gibraltar, une pièce sur la douloureuse réalité des migrants, vue par les Africains eux-mêmes. Un spectacle qui a largement enthousiasmé le public de Barcelone. La pièce de clôture fut : *Je vole... le reste je le dirai aux ombres*.

La pièce écrite par **Jean-Christophe Dollé** créée en janvier 2018 est mise en scène par l'auteur et **Clotilde Morgiève**. Ce couple d'artistes, cofondateurs de la compagnie Fouic Théâtre, habitués à présenter leurs créations dans le Off d'Avignon, ont présenté en 2019 *Abîmés*, un spectacle sur le thème de l'exil. Dans *Je vole...* (Off 2018), ils s'attaquent à la question irrésolue alors que si mystérieuse, du suicide.

On regrettera un défaut de narration que cet article annule. Nous ne comprenons que trop tard que le suicidé est aussi le tueur de Nanterre. Nous sommes le 28 mars 2002, 10h30. Richard Durn se jette par la fenêtre de la salle d'interrogatoire du 36 quai des Orfèvres, et durant une seconde, dans sa tête, tout reprend vie, les personnages du quotidien, les rencontres d'un soir, les héros imaginaires : sa mère, son seul ami, la vendeuse d'armes, le professeur d'art dramatique, Roberto Zucco, l'amoureuse de Bosnie, Robocop, l'adjointe au maire et Brad Pitt. La pièce dure ce que dure cette seconde. Elle ouvre le journal intime de Richard pour y chercher, inconscient à ciel ouvert, une raison au déraisonnable. Elle déplie le traumatisme avec au centre les humiliations avérées ou hallucinées. Par flash-back, le texte captivant revisite le parcours d'un homme mal aimé, pas aimé, qui rêvait de voler et qui finit défenestré ; qui se voulait vertueux et qui a commis un carnage lors d'un conseil municipal à Nanterre. Les motifs théâtraux du magicien Arthur Chavaudret nous accompagnent dans cette anamnèse.

La pièce est un remarquable docu-fiction sous forme d'une enquête psychanalytique qui ne trouvera aucun mobile sinon plusieurs, qui n'expliquera rien sinon une humanité morcelée aux accents souvent poétiques. Le geste spectaculaire s'embellit de finesse, car le héros Richard n'est présent que par les paroles d'autres. Parmi eux, des personnages émouvants et attachants. En particulier, ceux créés par Clotilde Morgiève, comédienne épatante.

Je vole... et le reste je le dirai aux ombres.

de Jean-Christophe Dollé

mise en scène par Jean-Christophe Dollé et Clotilde Morgiève.

Visuels : © JC Lemasson

FESTIVAL OUI

JEAN-CHRISTOPHE DOLLÉ

Festival de Théâtre en français « OUI ! »

INTERVIEW DES FONDATEURS: MATHILDE MOTTIER ET FRANÇOIS VILA

Mathilde Mottier et François Vila sont liés par deux passions: le théâtre et la ville de Barcelone. **Le festival OUI** qu'ils ont créé et qui fête cette année sa troisième édition, est né de la conjugaison de ces deux passions. Nous avons parlé avec eux au mois de janvier 2019 juste avant le début du festival et voici ce qu'ils nous ont raconté.

Cliquez sur la photo pour écouter Mathilde présenter le festival.

Comment est née l'idée du festival?

Mathilde Mottier : L'idée est venue du fait que nous, tout les deux, on a des parcours de médias artistiques. J'ai été comédienne pendant 15 ans, ensuite je suis passée à la mise en scène, ensuite à la production, c'est un résumé de mon parcours avant d'arriver au Festival du théâtre. Ensuite, j'ai dirigé des compagnies de production à Paris et au Festival d'Avignon.

François Vila : Mon parcours est différent ; avant d'arriver au théâtre, j'ai travaillé sur la promotion de films auprès des journalistes. Moi je viens beaucoup plus du cinéma.

MM : De part notre parcours, on connaît vraiment tous les angles, qui font qu'en fait on sait ce que c'est que partir en tournée, on sait ce que c'est que rencontrer un nouveau public, on sait ce que c'est que d'accueillir une pièce dans un lieu qu'on ne connaît pas bien, on sait ce

que c'est qu'un régisseur, qu'un metteur en scène, qu'un dramaturge, qu'un acteur puisque moi, j'ai été actrice. Ça nous permet d'envisager l'ensemble.

FV : On arrive facilement à se mettre à la place de tout le monde, et ça permet d'anticiper les questions qui se posent. On sait que c'est important de savoir ce dont une personne a besoin.

Et pourquoi à Barcelone ?

MM : Parce que François m'a fait découvrir le pays et la ville en particulier (*la famille de François est originaire de la Catalogne*) et c'est tombé à un moment de notre vie où on avait envie de faire découvrir, de créer quelque chose, et l'idée est née comme ça.

Avez-vous été surpris par le succès ? Vous y attendiez-vous ?

MM : On a beaucoup travaillé, (*ils rient*), on est très content parce que rien n'est jamais acquis, mais on a beaucoup travaillé et c'est étonnant parce qu'on parle de l'écriture, de la créativité, mais quelque part, comme on a envie de partager tous ces univers dont on vous a parlé tout à l'heure, c'est comme si le sujet du festival, si on se disait quelque chose nous a porté, on s'est dit : « tiens, on a inventé ça ».

Au début, il y avait des gens qui m'ont dit : « *mais qui va être votre public, des Français ?* ». Et nous, on avait envie partager. Je ne sais pas, on sentait quelque chose et on a rencontré un public.

Quelle est la réaction des compagnies de théâtre françaises (et des metteurs en scène et acteurs) à la proposition de participer à une seule représentation à Barcelone ? L'idée est-elle bien reçue ? Y a-t-il une liste d'attente ? Y a-t-il quelqu'un qui a refusé de venir ?

MM et FV : Ils veulent tous venir ! (*ils rient*)

« **Les deux frères et les lions** » (2018)

FV : On a fait tout la liste de plein d'auteurs ; après, il y a des pièces qui sont disponibles et d'autres qui ne le sont pas. Par exemple, un auteur formidable nous a dit :

« *malheureusement, je ne peux pas venir, parce que je vais accoucher bientôt.* »

On a créé un outil, on veut donner la possibilité d'échanges entre les artistes et les auteurs de Barcelone et de France.

MM: On a parlé de l'histoire de « **Pas pleurer** », tout à l'heure qui est née au festival puisque ça a été une rencontre d'une actrice qui est venue, en fait, elle était professeur au Conservatoire de Paris et on avait fait un échange entre des étudiants du Conservatoire de Paris et de l'Institut du théâtre pendant un an et demi. Des étudiants français qui sont venus étudier un été catalan, et donc, voilà ! On a rencontré cette professeure, et cette idée est née là.

Cliquez sur la photo pour écouter Mathilde évoquer "Pas pleurer" et "Bombers".

Et il a un autre exemple qu'on peut vous donner qui nous encourage à continuer, c'est qu'il y a une autre pièce qu'on a présentée en 2017 qui s'appelle « **Pompier(S)** » de Jean-Benoît Patricot. On l'a présentée en français avec des surtitres en catalan ; la personne qui nous a aidé à faire les surtitres était metteur en scène, et il nous a dit : « *Mais ce texte est extraordinaire !* ». On lui a dit : « *tu es metteur en scène, est-ce que tu veux organiser une lecture en catalan ?* » Donc dans le Festival, on a programmé « **Bombers** ». C'est devenu une lecture dramatisée, et puis on l'a inscrite au Festival. Le dossier a plu, on l'a présenté à des professionnels et la pièce a été programmée. Actuellement, elle sera à

l'affiche de Barcelone en catalan en avril-mai au théâtre Akadèmia. Pour nous, c'est la récompense, il y a des rencontres qui se font, et c'est riche !

Et le nom « Festival OUI » ?

MM : C'est une jolie histoire parce qu'en fait, on a aussi à cœur de travailler avec des gens d'ici, donc le graphiste est catalan et il ne parle pas français, et quand on voulait une affiche en 2017, il nous a fait des propositions, mais on lui a dit : on ne veut pas de bleu, blanc et rouge comme le drapeau français, on ne veut pas la Tour Eiffel. Et il nous a sorti une affiche tout blanche avec un énorme « OUI », et les journalistes se sont emparés de l'affiche en disant : « *c'est le Festival OUI* » et du coup maintenant ça devient « **Le Festival OUI** ». C'est comme si le festival se mettait à vivre tout seul !

Y a-t-il d'autres festivals en langue française comme celui-ci en dehors de la France ?

MM : Il existe un autre festival de théâtre pour étudiants en Pologne, il propose à des compagnies amateurs, mais ils font comme un concours; Il y a aussi du théâtre aux États-Unis, mais ce n'est pas un festival, c'est de résidents; et en Espagne, il y a quelques pièces de théâtre français avec surtitres à Barcelone et Madrid, mais un festival professionnel, pas à notre connaissance. C'est le seul festival en français en dehors des pays francophones.

Et en dehors de Paris? Y a-t-il une ville qui lui fait de l'ombre ? Le théâtre qui se fait en province est-il très différent de celui qui se fait à Paris ?

MM : Le texte est le même dans notre choix de programmation, il faut un sujet qui nous concerne tous ensemble qu'on soit français, espagnol ou portugais. Il y a des pièces qu'on peut beaucoup aimer en tant que spectateur à Paris, ou à Toulouse mais dont le sujet n'amène peut-être pas une nouveauté ou un sujet de discussion de plus ici. Nous voulons faire découvrir une dramaturgie intéressante.

Présentation de « **La tente** » (2019)

FV : En France, tout est très centralisé sur Paris, et la seule différence est entre deux types de sources de production très distinctes : le théâtre subventionné par l'état et le théâtre privé. Ce sont deux familles, et les deux ne se connaissent pas entre eux. Quelquefois, ils se rencontrent, très rarement, par la vie du cinéma ou à la télévision, mais c'est très rare. On la programmation de cette année, il y a une seule compagnie qui vient de Paris, le reste

des compagnies viennent de différents endroits de France (la Normandie, le Nord, Marseille...) Cela fait qu'il y a de la diversité.

La première année du festival, nous avons vu la pièce « À mon âge je me cache encore pour fumer », c'était la dernière représentation, mais à ce moment-là, elle était en production pour l'adaptation au cinéma. C'est habituel d'adapter des pièces de théâtre au cinéma en France ?

MM et FV : Assez souvent.

"À mon âge je me cache encore pour fumer" (2017)

MM : Parfois les auteurs n'arrivent pas à monter un film, donc ils créent la pièce, et si elle a du succès, elle est adaptée au cinéma. C'est le cas d'Alexis Michalik, un auteur très populaire, jeune et hyperdoué, et qui a obtenu 6 prix Molière (ce sont comme les prix Goya) : Il a créé (entre autres) « Edmond », d'après *Cyrano de Bergerac*, avec un énorme succès en France, et aujourd'hui est au théâtre et au cinéma en même temps. Il est venu la première année au Festival pour présenter « Le porteur d'histoire », et cette année, il reviendra à Barcelone présenter « Edmond » au cinéma.

Des spectateurs comme nous, qui ne connaissons pas la scène française, pourraient-ils avoir une bonne idée du type de théâtre pratiqué en France après avoir assisté aux deux éditions du Festival de Barcelone? / Les œuvres sélectionnées dans les deux éditions présentées constituent-elles un bon résumé du type de théâtre actuellement en cours en France?

MM : Oui, c'est un certain type de théâtre.

FV : Le fait de passer une frontière dans un pays étranger, c'est très important, et à cause du festival, on a des équipes qui viennent des deux familles, de la subventionnée et de la privée, en fait, ça devient un festival de théâtre, il n'y a plus cette frontière, c'est très intéressant, l'équipe privée et l'équipe subventionnée s'entendent très bien.

MM : Tout ce qu'on t'explique là, c'est le virus du théâtre, quand tu commences tu ne peux plus t'arrêter!

Présentation de la 3ème édition du Festival à l'école avec les élèves de 3e et 5e année de français de l'EOI Badalona.

Photos et vidéos: Manel Zardain, EOI Badalona, Festival Oui

Inma Várez et Manel Zardain 5^e

“OUI! 2020, le festival de t(h)éâtre en français de Barcelona”

U. únicos: ND Pg. vistas: ND V. Publicitario: 150 €

OUI! 2020, le festival de t(h)éâtre en français de Barcelona

2 Mars 2020 / par Anne Thébaud / par Contre la Presse

Voilà quatre ans que le festival de théâtre qui est devenu le Festival OUI! avait l'habitude de faire découvrir de nouvelles générations d'auteurs contemporains pour témoigner de l'état de notre monde et prendre le temps de réfléchir sur la société qui nous entoure. Cette année, deux œuvres abordent la migration avec des points de vue complémentaires, nous permettent d'envisager les migrants comme des êtres humains et non comme des statistiques – d'abord pour la première fois une compagnie du Raskine Fado. Le second volet explore le thème, un retour sur le passé ou vivre l'impossible sont les autres thèmes abordés que nous avons eu envie de partager avec vous. Nous ouvrons une nouvelle section le "KNO", qui nous permettra d'accueillir des artistes de Barcelone qui pratiquent des textes d'auteurs francophones en français ou traduit du catalan. Nous espérons que notre programmation honore les promesses des éditions passées et qu'elle vous convaincra. Bien festival 2020!

Mathilde Motier, François Vito
Directeurs et fondateurs du festival

Les auteurs(trices) présents au festival : Guy Groud, Aurianne Abecassis, Céline Brunelle, Jean-Christophe Dalié, Sabrina Souliol, Adeline Fleury, Jean-François Trévisan et Iván Morales (Barcelone)

Le festival OUI! est soutenu par :

Festival Français de Barcelone – Institut del Teatre (Direction de Barcelone) – Ajuntament de Barcelona – La SPALUMM, le SACD, l'orange France, H&M L'ESPAGNE
Lieux : El Circol de Badalona, Arts Santa Mònica, DAU al Sec, la Nau Vintner
Médias : Profession Spectacle, Le Pied Journal.com, Time Out Barcelona, Frimags radio (Barcelone)
Partenariat : Taller de Música, Pinard, L'OI Badalona (Escala Oficial de la Plaça)

Calendrier du festival

KNO Rencontre entre de la médiation de "JUSTE LA FIN DU MONDE" / "Només la fi del món"
Collaboration entre Dorian VILA (traducteur, acteur et réalisateur en scène) et Roberto ROMÉ (réalisateur en scène)
Lundi 30/02/2020 20h
DAU al Sec – Carrer Solvú, 6698 Barcelona

Pièce de théâtre

GIBRALTAR
Raskine Fado / France
De et mis en scène par / Escrita i dirigida per / Escrita y dirigida por Guy Groud
Mars 2020 à 2020 Institut Français de Barcelone
Mardi 02/02 – 20h00 Théâtre El Circol de Badalona
Jeudi 13/02 – 20h00 Institut Français de Madrid

Pièce de théâtre (Création à Barcelone)

BONNES ONDES / Bonne Onne
De / Aurianne Abecassis © Editions Lantier
Mise en scène par / Céline Brunelle
A partir de 16 ans
Jeudi 02/02 à 20h
Institut Français de Barcelone, Carrer de Mola, 8, 08006 Barcelona

KNO Lecture dramatisée en français

POUR UN CUI OU POUR UN NON
POUR UN S'OUFFRIR EN NOU
De Nathalie SARRAUT avec Isabelle GRUS et Magali MESTRE
Vendredi 7/02/2020 à 18h Théâtre Akademia
La pièce en catalan sera jouée au : Teatre Akademia du 20/02 au 22/02/2020

KNO Pièce de théâtre (Création à Barcelone)

LLOP LE LOUP
À partir de 3 ans (en français et en catalan)
Texte : Sabrina Souliol
Mise en scène et jeu : Sabrina Souliol et Thomas Merland
Samedi 8/02 – 17h
Dimanche 9/02 – 12h
DAU al Sec Arts Escèniques

Lecture collective

"LES FEMMES SAVANTES ou DEBOUT LES CAROTTES I" de Laurent Van Wetter (Belgique)
Extrait du livre "10 SUR 10 – Pièces francophones à jouer et à lire". réécriture des pièces de Molière pour 10 acteurs en 10 pages.
Cette initiative à le soutien du la Comédie Français.
Ouverte aux volontaires. Activité gratuite. Inscription obligatoire pour recevoir le texte et le nom du personnage Oberta als voluntaris : info@festivaloui.com (Objet : lecture 10 sur 10)
Samedi 8/02/2020 à 12h Llibreria Jaimes – carrer València, 318 – 08009 Barcelona

Pièce de théâtre

J'EN MARCHERAI PLUS DANS LES TRACES DE TES PAS

No caminaré més seguint les traces dels teus passos

De : Alexandra Eades @ L'Arche Lektor

Mis en scène par : Vincent Dussard

C'est la troisième fois, que le festival programme une pièce d'Alexandra Eades (Pulvérisé (2018), Europe Connexion (2019))

C'est la deuxième fois de la Compagnie de l'Arcado (Vincent Dussard) la première fois étant justement Pulvérisé)

Samedi 8/02 à 20h

Institut del Teatre, Plaça Margarida Xirgu, 08004 Barcelona

Pièce de théâtre

MON LIVRE DE LA JUNGLE (My Calais Story)

El meu llibre de la jungla (My Calais Story)

France

De : Céline Brunelle – Textes des danses / Siems Isidori

Musique : Glaze Furtivo – Vidéo : David Bru

Mardi 11/02 à 20h Institut del Teatre, Plaça Margarida Xirgu, 08004 Barcelona

Pièce de théâtre

DNYSOR LE FURIEUX / Onyx et Laine

France

De : Laurent Gaudé

Mis en scène : Bruno Isidori

Mercredi 12/02 à 20h

Jeu 13/02 à 20h Institut del Teatre, Plaça Margarida Xirgu, 08004 Barcelona

Km0 Lecture dramatisée (en français)

"MOI DISPOSITIF VÉNUS"

De et avec Adeline FLAUN

Jeu 13/02/2020 à 16h DAA al Soc

ATELIER PÉDAGOGIQUE

Animé : pempor Jan Nowak

Jan Nowak, fondateur de la collection 10 SUR 10 qui comprend aujourd'hui 8 ouvrages, ainsi que Drameduction (Centre International de théâtre francophone en Pologne), animera pour la première fois en Espagne un atelier formation destiné aux enseignants de français langue étrangère.

Si vous êtes enseignants de français et intéressés pour participer à cet atelier gratuit, inscrivez-vous à : info@festivalau.com

(Objet : atelier 10 SUR 10)

Jeu 13/02/2020 Institut Français de Barcelone

Pièce de théâtre

JE VOLE... ET LE RESTE JE LE DIRAI AUX OMBRES

Volo ... la resta ho diré a les ombres

De : Jean-Christophe Dollé

Mis en scène : Clotilde Morgliève et Jean-Christophe Dollé

Vendredi 14/02 à 20h Institut Français de Barcelone, Carrer de Moia, 8, 08006 Barcelona

Km0 À la découverte d'un auteur : Jean-François Prévand

Auteur entre autres de « Voltaire/Rousseau : la disputa » monté à Madrid et en tournée avec succès par Josep Maria Flotats. La

pièce est encore inédite à Barcelone.

Samedi 15/02/2020 12h Llibreria Jaimes – carrer València, 318 – 08009 Barcelona

Km0 Pièce de théâtre

NÉ QUELQUE PART (Sé de un lugar)

Texte : Iván Morales – Traduction : Miquel Escudero – Mise en scène : Gaëlle Ménard Avec : Aina Tomàs et Tolgay Pekin

Samedi 15/02 – 20h

Dimanche 16/02 – 18h Nau Ivanow

REMISE DES PRIX DE LA MEILLEURE CRITIQUE DES JEUNES

Parrainés par RENFE/SNCF, l'Institut Français de Barcelone et la Librairie Jaimes.

Mercredi 19/02/2020 19h – Llibreria Jaimes – carrer València, 318 – 08009 Barcelona

<http://www.sortiz.com/article.asp?rubrique=theatre&sousrubrique=actu&num=11887&region=>

- festival : 4ème édition du Oui ! Festival du t(h)eatre en français de Barcelone (jusqu'au 16 février)

le 04/02/2020 au Institut français de Barcelone / Institut del Teatre / Dau al Sec / Nau Ivanow / llibreria Jaimes / Teatre Akademia

Mise en scène de Mathilde Mottier et François Vila avec les auteurs suivants : Guy Giroud, Aurianne Abécassis, Céline Brunelle, Jean-Christophe Dollé, Sabrina Souliol, Adeline Flaun, Jean-François Prévand et Iván Morales écrit par ouplutôt proposé par Mathilde Mottier et François Vila

« Voici quatre ans, nous lançons ce festival qui est devenu le Festival OUI! avec l'idée de faire découvrir de nouvelles générations d'auteurs contemporains pour témoigner de l'état de notre monde et prendre le temps de réfléchir sur la société qui nous entoure. Cette année, deux œuvres abordent la migration avec des points de vue complémentaires, nous permettant d'envisager les migrants comme des êtres humains et non comme des statistiques - avec pour la première fois une compagnie du Burkina Faso. Le harcèlement scolaire, la honte, un retour sur le passé ou vivre l'impensable sont les autres thèmes abordés que nous avons eu envie de partager avec vous. Nous ouvrons une nouvelle section le "Km0", qui nous permettra d'accueillir des artistes de Barcelone qui présenteront des textes d'auteurs francophones en français ou traduit du catalan. Nous espérons que notre programmation tiendra les promesses des éditions passées et quelle vous comblera. Bon festival 2020 ! » - Mathilde Mottier, François Vila (directeurs et fondateurs du festival)

Les auteurs(trices) présents au festival : Guy Giroud, Aurianne Abécassis, Céline Brunelle, Jean-Christophe Dollé, Sabrina Souliol, Adeline Flaun, Jean-François Prévand et Iván Morales (Barcelone)

-Calendrier du festival :

*Rencontre autour de la traduction de : "JUSTE LA FIN DU MONDE" / "Només la fi del món" Conversation entre Ramon VILA (traducteur, acteur et metteur en scène) et Roberto ROMEI (metteur en scène) le Lundi 3/02/2020 20h - DAU al Sec - Carrer Salvà, 86/88 Barcelona

*Pièce de théâtre : GIBRALTAR / Burkina Faso / France de et mis en scène par / Escrita i dirigida per / Escrita y dirigida por: Guy Giroud le Mardi 4/02 à 20h00 Institut Français de Barcelone, le Mercredi 5/02 - 20h30 Théâtre El Círcol de Badalona et le Jeudi 13/02 - 20h00 Institut Français de Madrid

*Pièce de théâtre (Création à Barcelone) : BONNES ONDES / Bones Ones de : Aurianne Abecassis © Editions Lansman, Mis en scène par : Claire Fretel à partir de 8 ans le Jeudi 6/02 à 20h à l'Institut Français de Barcelone, Carrer de Moia, 8, 08006 Barcelone

*Lecture dramatisée en français : "POUR UN OUI OU POUR UN NON" / "PER UN SÍ O PER UN NO" de Nathalie SARRAUTE avec Isabelle BRES et Magali MESTRE le Vendredi 7/02/2020 >18h Teatre Akademia - La pièce en catalan sera jouée au : Teatre Akademia du 26/2 au 22/3/2020

*Pièce de théâtre (Création à Barcelone) : LLOP LE LOUP à partir de 3 ans (en français et en catalan) - Texte : Sabrina Souliol - Mise en scène et jeu : Sabrina Souliol et Thomas Merland le Samedi 8/02 - 17h et le Dimanche 9/02 - 12h - DAU al Sec Arts Escèniques

*Lecture collective : "LES FEMMES SAVANTES ou DEBOUT LES CAROTTES !" de Laurent Van Wetter (Belgique) - Extrait du livre "10 SUR 10 - Pièces francophones à jouer et à lire" (réécriture des pièces de Molière pour 10 acteurs en 10 pages). Cette initiative à le soutien du la Comédie Français. Ouverte aux volontaires. Activité gratuite. Inscription obligatoire pour recevoir le texte et le nom du personnage Oberta als voluntaris : info@festivaloui.com (Objet : lecture 10 sur 10)
Samedi 8/02/2020 à 12h Llibreria Jaimes - carrer València, 318 - 08009 Barcelona

*Pièces de théâtre : JE NE MARCHERAI PLUS DANS LES TRACES DE TES PAS / No caminaré més seguint les traces dels teus passos – France de : Alexandra Badea © L'Arche Editeur / Mis en scène par : Vincent Dussart
C'est la troisième fois, que le festival programme une pièce d'Alexandra Badea (Pulvérisé (2018), Europe Connexion (2019). C'est la deuxième fois de la Compagnie de l'Arcade (Vincent Dussard) la première fois étant justement "Pulvérisé) le Samedi 8/02 à 20h à l'Institut del Teatre, Plaça Margarida Xirgu, 08004 Barcelone

*Pièce de théâtre : MON LIVRE DE LA JUNGLE (My Calais Story) / El meu llibre de la jungla (My Calais Story) – France de : Céline Brunelle - Textes des slams / Slams : Isaiah ; Musique : Glaze Furtivo - Vidéo : David Bru le Mardi 11/02 à 20h Institut del Teatre, Plaça Margarida Xirgu, 08004 Barcelone

*Pièce de théâtre : ONYSOS LE FURIEUX / Onysis el furios - France de : Laurent Gaudé ; Mis en scène : Bruno Ladet le Mercredi 12/02 à 20h, le Jeudi 13/02 à 20h Institut del Teatre, Plaça Margarida Xirgu, 08004 Barcelone

*Lecture dramatisée (en français) : "MOI DISPOSITIF VÉNUS" de et avec Adeline FLAUN
Jeudi 13/02/2020 à 18h DAU al Sec

-ATELIER PÉDAGOGIQUE : animé : per/por Jan Nowak
Jan Nowak, fondateur de la collection 10 SUR 10 qui comprend aujourd'hui 8 ouvrages, ainsi que DrameEducation (Centre International de théâtre francophone en Pologne), animera pour la première fois en Espagne un atelier formation destiné aux enseignants de français langue étrangère. Si vous êtes, enseignants de français et intéressés pour participer à cet atelier gratuit, inscrivez-vous à : info@festivaloui.com (Objet : atelier 10 SUR 10) le Jeudi 13/02/2020 Institut Français de Barcelone

*Pièce de théâtre : JE VOLE... ET LE RESTE JE LE DIRAI AUX OMBRES / Volo ... la resta ho diré a les ombres – France de : Jean-Christophe Dollé ; Mis en scène : Clotilde Morgiève et Jean-Christophe Dollé le Vendredi 14/02 à 20h Institut Français de Barcelone, Carrer de Moia, 8, 08006 Barcelone

*À la découverte d'un auteur : Jean-François Prévand
Auteur entre autres de « Voltaire/Rousseau : la disputa) monté à Madrid et en tournée avec succès par Josep Maria Flotats. La pièce est encore inédite à Barcelone le Samedi 15/02/2020 12h Llibreria Jaimes - carrer València, 318 - 08009 Barcelona

*Pièce de théâtre : NÉ QUELQUE PART (Sé de un lugar), texte : Iván Morales - Traduction : Miquel Escudero - Mise en scène : Gaëlle Ménard Avec : Aina Tomàs et Tolgay Pekin le Samedi 15/02 - 20h et le Dimanche 16/02 - 18h Nau Ivanow

-REMISE DES PRIX DE LA MEILLEURE CRITIQUE DES JEUNES : Parrainés par RENFE/SNCF, l'Institut Français de Barcelone et la Librairie Jaimes. Le Mercredi 19/02/2020 19h - Llibreria Jaimes - carrer València, 318 - 08009 Barcelona

Feísima enfermedad y...

★★★★★

DE QUÈ VA...

Dels últims dies de la reina Isabel la Catòlica.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per al·lucinar amb la grandesa d'una companyia com La Calòrica.

→ Teatre Lliure: Gràcia.
M: Fontana. Fins al 31 de gener. 9-23 €.

ELS DEU ANYS de La Calòrica no han passat debades. Fa una dècada van crear una farsa al voltant dels últims dies d'Isabel la Catòlica. Ara la recuperen per celebrar l'efemèride i demostrar que estan en una forma esplendorosa com ja vam comprovar a *Els ocells* la temporada passada. Cada escena de *Feísima enfermedad y muy triste muerte de la reina Isabel I* és per emmarcar gràcies a una tropa d'actors afinats (excel·lents Xavi Francès i Aitor Galisteo-Rocher), un text ben escrit de Joan Yago que ens fa riure i una posada en escena d'Israel Solà que sap posar els accents allà on toca.

Feísima enfermedad... té el punt quixotesco de *La nau dels bojós*, el polític de *L'editto bulgaro*, el caire faulesc de *Bluf*, l'orfebreria de *Fairfly*. És com si, en el seu primer espectacle, haguessin plantejat com creixerien com a companyia. Un camí que, de la mà del grotesc, ens ha desmuntat com a societat. Perquè el que fan aquí no és mostrar el caire brut, barroer, sinistre, dels nostres governants. I que la cosa ve de lluny. ■ Andreu Gomila

Celebraré mi muerte

★★★★★

DE QUÈ VA...

D'un cas d'eutanàsia explicada pel metge.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la dramaturgia i la interpretació d'un actor no professional.

→ Sala Beckett.
M: Poblenou. Fins al 26 de gener. 10-20 €.

ELS PAÏSOS BAIXOS, Bèlgica i Luxemburg són els únics estats de la Unió Europea on està permesa l'eutanàsia (a Espanya s'està tramitant al Congrés). A la resta és delictiu. I és per això que la Fiscalia espanyola va demanar fins a deu anys de presó per al metge argentí Marcos Hourmann, qui el 2005 va administrar una injecció letal de clorur potàssic a una dona de 82 anys en estat terminal que patia molt i que demanava morir. La seva decisió va ser fruit del convenciment que qualsevol persona pot decidir quan i com vol morir. La seva vida, des d'aquell moment, no va ser plàcida, tot i que, al final, la Fiscalia va pactar un any de presó amb Hourmann.

Celebraré mi muerte parla de l'eutanàsia, però el gruix de l'excel·lent dramaturgia que firmen el protagonista juntament amb Alberto San Juan i Víctor Morilla és una mena de biografia emocional de Hourmann trufada d'informacions sobre com entén avui dia la nostra societat aquest tema. Hourmann no és actor però ho sembla. En els fons, és argentí, país de grans actors. ■ S.F.

FESTIVAL

OUI!

4 ▶ 16/02/2020

Totes les obres de teatre són inèdites a Espanya i són amb sobretítols

Venda d'entrades
www.festivaloui.com

[f](#) festivaldetheatreenfrancais
 [i](#) oui_festival
 [in](#) oui-festival

GIBALTAR *Gibraltar*
De Guy Giroud
■ Institut Français de Barcelone ■ El Círcol

BONNES ONDES *Bones ones*
De Aurianne Abecassis
■ Institut Français de Barcelone

LLOP LE LOUP *Llop le loup*
De Sabrina Souliol
■ DAU al Sec

JE NE MARCHERAI PLUS DANS LES TRACES DE TES PAS
No caminaré més seguint les traces dels teus passos
De Alexandra Badea
■ Institut del Teatre

MON LIVRE DE LA JUNGLE (MY CALAIS STORY)
El meu llibre de la jungla (My Calais story)
De Céline Brunelle - Slams : Isaiah
■ Institut del Teatre

ONYSOS LE FURIEUX *Onysis el furios*
De Laurent Gaudé
■ Institut del Teatre

JE VOLE... LE RESTE JE LE DIRAI AUX OMBRES
Volo... La resta ho diré a les ombres
De Jean-Christophe Dollé
■ Institut Français de Barcelone

La casa de les aranyes

DE QUÈ VA...

Una mirada desesperançada sobre els mons que desapareixen.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la bona construcció dramàtica i els excel·lents diàlegs de Paco Zarzoso.

→ Teatre Nacional.
M: Glòries. Fins al 9 de febrer. 12-24 €.

MAX ZIRQUIS / TNC

ELS PERDEDORS D'ARRELS beckettianes són personatges habituals a les obres del valencià Paco Zarzoso. I tant els que viuen a la casa de les aranyes com els que s'han mudat a la casa de les dàlies arrosseguen les llagues emocionals dels mons que desapareixen. Les dels que van veure el seu poble sepultat pel nou pantà, les dels que van construir-lo i les de qui les innovacions tecnològiques han liquidat el seu ofici. Ànimes carregades de frustració incapacitades per plorar.

La casa de les aranyes és una obra de maduresa ben construïda i molt ben escrita, de tall clàssic. Una obra tenyida de tràgica desesperança que amaga més del que ensenya en la qual trobem a faltar aquells tocs d'humor d'altres obres de l'autor. A la posada en escena potser li calia una mirada menys tensa i emmanillada per la fredor d'un suggeridor espai escènic (Max Glaenzel) i, sobretot, per la fredor i el distanciament de la direcció d'actors (de Lurdes Barba i l'autor), entre els quals destaquen Rosa Renom, Santi Ricart i Francesc Garrido. ■ **Santi Fondevila**

Alhayat o la suma dels dies

DE QUÈ VA...

La construcció d'una biblioteca en un camp de refugiats.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per entendre que es poden explicar les tragèdies humanes amb gran senzillesa.

→ El Madà. M: Liceu.
Fins al 9 de febrer.
14-20 €.

MIRIAM ALGORS

UN CAMP DE refugiats. Una arquitecta catalana idealista que cau en aquest pou de desesperació per ajudar altres persones la vida de les quals es limita a esperar que passi alguna cosa. L'esperança es concentrarà en la construcció d'una biblioteca. La dramaturgia de Laia i Aura Foguet (companyia La Viciosa) destaca per explicar què passa en un lloc tan deshumanitzat amb la senzillesa d'una narració antiga. Pot semblar fins i tot un punt naïf. Però aquest candor idealista s'ajusta a la perfecció a la mirada tan benintencionada com fugaç i superficial dels voluntaris.

L'aposta funciona també perquè compta amb un trio d'intèrprets (Georgina Latre, Manar Taljo i Moha Amazian) que connecta amb aquesta atmosfera allunyada de la realitat d'una tragèdia abrigada per sinceres emocions. Por, avoriment, dolor, tristesa, amistat, alegria, concentrats en un text que busca que l'espectador es deixi portar com si escoltés un conte, encara que sigui amb la musicalitat de l'àrab. I el temps que s'atura per a cada un d'ells. ■ **Juan Carlos Olivares**

GIBRALTAR *Gibraltar*

De Guy Giroud
■ Institut Français de Barcelone ■ El Círcol

BONNES ONDES *Bones ones*

De Aurianne Abecassis
■ Institut Français de Barcelone

LLOP LE LOUP *Llop le loup*

De Sabrina Souliol
■ DAU al Sec

JE NE MARCHERAI PLUS DANS LES TRACES DE TES PAS

No caminaren més seguint les traces dels teus passos
De Alexandra Badéa
■ Institut del Teatre

MON LIVRE DE LA JUNGLE (MY CALAIS STORY)

El meu llibre de la jungla (My Calais story)
De Céline Brunelle - Slams : Isaiah
■ Institut del Teatre

ONYSOS LE FURIEUX *Onysos el furios*

De Laurent Gaudé
■ Institut del Teatre

JE VOLE... LE RESTE JE LE DIRAI AUX OMBRES

Volo... La resta ho diré a les ombres
De Jean-Christophe Dollé
■ Institut Français de Barcelone

FESTIVAL ouii!

4 ▶ 16/02/2020 |

Totes les obres de teatre són inèdites a Espanya i són amb sobretítols

Venda d'entrades
www.festivalouii.com

f festivaldetheatreenfrancais ouii_festival in ouii-festival

GIBRALTAR *Gibraltar*
De Guy Giroud
■ Institut Francès de Barcelona
■ El Círcol
■ Institut Francès de Madrid

BONNES ONDES *Bones ondes*
De Aurianne Abécassis
■ Institut Francès de Barcelona

MON LIVRE DE LA JUNGLE (MY CALAIS STORY)
El meu llibre de la jungla (My Calais story)
De Céline Brunelle - Slams / Isalah
■ Institut del Teatre

ONYSOS LE FURIEUX
Onysis el furios
De Laurent Gaudé
■ Institut del Teatre

LLOP LE LOUP *Llop le loup*
De Sabrina Souliol
■ DAU al Sec

NÉ QUELQUE PART *Sé de un lugar*
De Iván Morales
■ Nau Ivanow

JE VOLE... ET LE RESTE JE LE DIRAI AUX OMBRES
Volo... i la resta ho diré a les ombres
De Jean-Christophe Dollé
■ Institut Francès de Barcelona

JE NE MARCHERAI PLUS DANS LES TRACES DE TES PAS
No caminaré més seguint les traces dels teus passos
De Alexandra Badéa
■ Institut del Teatre

Obres
de
teatre
amb
sobretítols

FESTIVAL oui!

4 ▶ 16/02/2020 |

Lecturas i Trobades
Totes les obres de teatre són inèdites a Espanya | són amb sobretítols

Venda d'entrades
www.festivaloui.com

f festivaldetheatreenfrancals   @oui_festival   in oui-festival

TR3SC

"Festival OUI!"

U. únicos: 801 Pg. vistas: 2.725 V. Publicitario: 177 €

The image shows a screenshot of the TR3SC website. The header features the TR3SC logo and navigation links for Theatre, Music, Cinema, Concerts, Museums, and more. The main content area is dominated by a large photograph of three models: a man in a dark jacket with colorful stripes, a woman in a black patterned top, and a woman in a bright red dress. To the right of the image, the text 'FESTIVAL OUI!' is prominently displayed, followed by 'THEATRE'. Below this, there are two filter buttons: 'Qualité des spectacles' and 'Diverses Espaces Comptés de Barcelone - Valls'. At the bottom of the page, there is a 'REDUIRE' button and a 'TOUTES LES PROPOSTES' button.

TR3SC

"Gibraltar: Festival OUI!"

U. únics: 801 Pg. vistes: 2.725 V. Publicitariu: 177 €

The screenshot shows the TR3SC website interface. At the top, the TR3SC logo is on the left, and navigation links for 'TEATRE I MÉS', 'CINEMA', 'CONCERTS', 'MUSEUS', 'MENJAR I BEURE', 'ACTIVITATS I RUTES', 'ESPais', 'LLIBRES', and 'COMUNITAT' are on the right. A search icon is also present. The main content area features a large photograph of two men on a stage; one is kneeling and touching the other's head. To the right of the photo, the event title 'Gibraltar · FESTIVAL OUI!' is displayed in large, bold letters. Below the title, there are details about the director, 'Direcció i de teatre i de art', and the venue, 'Teatre del Ciutad · Raddiana'. A section titled 'INVITACIONS' includes a 'MIRA LA COMPRA' button. On the left side of the page, there are social media icons for YouTube, Facebook, and Twitter.

DESCRIPCIÓ

"Mare, me'n vaig a Europa, per tot i és en allò en què heva focosat. Per què has tornat? Jo, en canvi, no tornaré". Joses Segura-Soubó i Borja Tassierido van conèixer en 1988 a Oropesa. El dia que van conèixer, els que eren "l'Europa, la pluja no mouent la terra". A través de la seva memòria, van conèixer el seu país, la vida d'Andalus i l'òpera... el camí no l'abandonen mai. La deriva, el gènere artístic, creua el seu. Aquest és el dia que el nostre país és un país de gent.

TR3SC

"Bonnes Ondes: Festival OUI!"

U. únics: 801 Pg. vistas: 2.725 V. Publicitari: 177 €

The screenshot shows a website for 'Bonnes Ondes Festival OUI!'. At the top, there is a navigation bar with the logo 'Tres3 COMUNITAT DE CULTURA' and various menu items: 'TEATRE I MÉS', 'CINEMA', 'CONCERTS', 'MUSEUS', 'MENJAR I BEURE', 'ACTIVITATS I RUTES', 'ESPAIS', 'LLIBRES', and 'COMUNITAT'. A search icon is also present. The main content area features a large image of two women sitting at a table, each holding a brightly colored tray (one yellow, one orange) filled with various dishes. To the right of the image, there is a text block with the event title 'Bonnes Ondes FESTIVAL OUI!', a date '07 de febrer', a time '19:00h', and a location 'Institut Francès - Barcelona'. Below this, there is a section for 'INVITACIONS' with a 'Reservar' button and a 'INICIA LA COMPRA' button. On the left side of the image, there are social media icons for Facebook, Twitter, and YouTube, along with the text 'COMUNITAT'.

DESCRIPCIÓ

A l'Institut Francès de Catalunya, el 7 de febrer, hi haurà un sopar de solidaritat i de consciència social. El sopar de solidaritat i de consciència social és un acte que té l'objectiu de recaptar fons per a la creació i desenvolupament de projectes socials i culturals. El sopar de solidaritat i de consciència social és un acte que té l'objectiu de recaptar fons per a la creació i desenvolupament de projectes socials i culturals. El sopar de solidaritat i de consciència social és un acte que té l'objectiu de recaptar fons per a la creació i desenvolupament de projectes socials i culturals.

TR3SC

"Onyos le furieux: Festival OUI!"

U. únics: 801 Pg. vistas: 2.725 V. Publicitario: 177 €

The image shows a screenshot of a website for the event "Onyos le furieux: Festival OUI!". The website has a dark header with the "Tresc" logo and navigation links: "TRAMITACIÓ", "CINEMA", "CONCERTS", "MUSEUS", "MENJAR I BEURE", "ACTIVITATS I BUTES", "EMISSIÓ", "LLEURE", and "COMUNITAT". The main content area features a large photograph of a man sitting on a ledge in a room covered in graffiti and debris. To the right of the image, the event title "Onyos le furieux: FESTIVAL OUI" is displayed, along with the location "Institut del Teatre - Escalera 1". Below this, there is a "PREGUNTES" section with a "PREGUNTES" button and a "PREGUNTES EXHAURIT" status. The website also includes a search bar and social media icons in the top right corner.

TR3SC

"Mon livre de la jungle (my calais story): Festival OUI!"

U. únics: 801 Pg. vistas: 2.725 V. Publicitario: 177 €

The screenshot displays the TR3SC website interface. At the top, the logo 'TR3SC COMUNITAT DE CULTURA' is visible on the left, and navigation links for 'TEATRE I MUS', 'CINEMA', 'CONCERTS', 'MÚSICA', 'FESTIVAL OUI', 'ACTIVITATS D'EDUCACIÓ', 'FEMES', 'LLEURE', and 'COMUNITAT' are listed in the center. A search icon is on the right. The main content area features a large image of a person standing on a stage against a backdrop of dark, swirling smoke or clouds. To the right of the image, the event title 'Mon livre de la jungle (my calais story): FESTIVAL OUI' is displayed, along with the dates '13 de febrer (dies sencors)' and '14 de febrer (dies sencors)'. Below this, there is a section titled 'INVIACIÓ' with a 'RESERVA' button and a 'Taquilla' link. The overall design is clean and modern, with a focus on the event's visual theme.

TR3SC

"Je ne marcherai: Festival OUI!"

U. únics: 801 Pg. vistas: 2.725 V. Publicitario: 177 €

The screenshot shows the TR3SC website interface. At the top, the logo 'TR3SC COMUNITAT DE CULTURA' is on the left, and navigation links for 'TEATRE I MES', 'CINEMA', 'CONCERTS', 'MUSEUS', 'MENJAR I BEURE', 'ACTIVITATS I BRUJES', 'ESPAB', 'LLIBRES', and 'COMUNITAT' are in the center. A search icon is on the right. The main content area features a large image of a stage performance with three actors and the text 'à l'aéroport.' on the wall. To the right of the image, there is a red 'RESERVA TIKETS' button, the title 'Je ne marcherai plus dans les traces de tes pas - FESTIVAL OUI', and the text 'INSTITUT DEL TEATRE'. Below this, there is a 'PREMIERES' section with a 'RESERVA' button and a 'PREMIERES' label.

TR3SC

"Je vole..Et le reste je le dirai aux ombres: Festival OUI!"

U. únics: 801 Pg. vistas: 2.725 V. Publicitario: 177 €

The screenshot shows a website interface for the event "Je vole..Et le reste je le dirai aux ombres - FESTIVAL OUI". The top navigation bar includes the logo for "TRES CONSERVATORI DE CULTURA" and a menu with categories: TEATRE I MÉS, CINEMA, CONCERTS, MUSIQUES, MENJAR I BEURE, ACTIVITATS I RUTES, ESPAIS, LLIBRES, and COMUNICACIÓ. A search icon is located in the top right corner. The main content area is split into two sections. On the left is a large image of a stage performance with three people sitting on a bench. On the right is a text block containing the event title, date (Dijous 14 de febrer | 20:00h), and location (Institut Frances - Barcelona). Below this is a section titled "INVIACIÓ" with a "RESERVA" button and a "Par aquests MÀGIC INVIACIÓ" label.